

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 30.11.2005
KOM(2005) 608 lopullinen

2005/0246 (COD)

Lissabonin yhteisöohjelman täytäntöön paneminen

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY)

yhteisön tullikooduksista

(uudistettu tullikoodiksi)

(komission esittämä)
{SEK(2005) 1543}

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Voimassa oleva yhteisön tullikooduksista annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 on vanhentunut. Se ei ole pysynyt kansainvälisen kaupan toimintaympäristössä tapahtuneiden jyrkkien muutosten tahdissa. Erityisesti tietotekniikan käyttö ja sähköinen tiedonvaihto ovat lisääntyneet nopeasti ja peruuttamattomasti ja tullitoiminnan painopiste on muuttunut. Tämä vaikeuttaa tehokkaiden tulliselvitysten ja riskiin perustuvien tarkastusten tekemistä sisämarkkinoilla. On myös otettava huomioon Dohan kehitysohjelman mukaiset kaupan helpottamiseen tähtäävät yhteisön toimet sekä kasvavien turvallisuusuhkien synnyttämä tarve tiukentaa tarkastuksia yhteisön ulkorajoilla. Tullikoodestin nykyaikaistaminen, tullimenettelyjen ja -järjestelmien sujuvoittaminen sekä sääntöjen mukauttaminen tietoteknisiin järjestelmiin sovellettavien yhteisten vaatimusten kanssa mahdollistaa sen, että

- sähköistä hallintoa koskeva aloite pannaan täytäntöön tullialalla
- parempaa sääntelyä koskeva sitoumus täytetään tullialalla laatimalla yksinkertaisempia ja rakenteellisesti parempia sääntöjä ja yhdistämällä useita asetuksia
- yhteisössä toimivien ja yhteisön kanssa kauppaa käyvien yritysten kilpailukyky paranee, mikä lisää puolestaan talouskasvua
- turvallisuus ulkorajoilla paranee heti kun otetaan käyttöön yhteiset vaatimukset (myös riskianalyysia koskevat vaatimukset), joita hallinnoidaan yhteisellä tietotekniikkajärjestelmällä
- petosten vaara vähenee
- johdonmukaisuus muiden yhteisön politiikkojen kanssa paranee esim. välillisen verotuksen, maatalouden, kaupan, ympäristön, terveyden ja kuluttajansuojan aloilla ja
- soveltamissäännösten, ohjeiden ja selitysten antamisessa noudatettavan päätöksentekoprosessin tehokkuus varmistetaan, ja komissiolle annetaan valtuudet pyytää kansallista hallintoa perumaan päätös.

Tällaisia laajoja muutoksia ei voida enää tehdä muuttamalla nykyistä tullikoodeksia, vaan se on uusittava kokonaan korvaamalla se uudistetulla yhteisön tullikoodeksilla.

- **Yleistä**

Tätä ehdotusta on tarkasteltavana osana tarkistettua Lissabonin strategiaa, jonka tavoitteena on luoda Euroopasta investoijia ja työntekijöitä houkuttava ympäristö, jossa osaaminen ja innovointi edistävät talouskasvua ja jossa yritykset voivat perustaa enemmän ja parempia työpaikkoja. Ehdotuksella on myös tarkoitus täyttää sähköistä hallintoa koskevan aloitteen tavoitteet. Tarkoituksena on, että yritykset saavat

sähköisten tullipalvelujen ansiosta täyden hyödyn nykyaikaisen teknologian tarjoamista mahdollisuuksista ja tästä aiheutuvasta kaupan helpottumisesta.

Komissio ehdottaa yksinkertaisen sähköisen tulli- ja kauppaympäristön luomista, mitä tuettiin joulukuussa 2003 annetussa neuvoston päätöslauselmassa, jossa hyväksyttiin komission ehdotukset tullisääntöjen ja -menettelyjen yksinkertaistamisesta ja sääntelykehyksen vahvistamisesta sähköisessä toimintaympäristössä käytettävien uudistettujen tullimenettelyjen tueksi.

Voimassa olevaa tullikoodeksia ei ole tarkistettu kokonaan sen jälkeen kun se annettiin vuonna 1992. Ainoastaan erityisongelmia aiheuttaneisiin kohtiin on tehty pieniä tarkistuksia. Tullimenettelyjen lähtökohtana on edelleen paperiasiakirjojen käyttö, ja vaikka kansallisissa tietokonejärjestelmissä käytetään lähes poikkeuksetta sähköisiä tulliselvityksiä, yhteisön lainsäädännössä ei vieläkaan vaadita tällaisten järjestelmien käyttämistä. Tulliselvityksessä käytettäviä yhteisön laajuisia tietokonejärjestelmiä ei ole yleisesti käytössä, vaikka uusi tietokoneavusteinen passitusjärjestelmä (NCTS) on menestyksekkäästi osoittanut, että tällaisia järjestelmiä voidaan käyttää ongelmitta. NCTS onkin avannut uusia mahdollisuuksia samankaltaisten tietokonejärjestelmien käytölle muissa tullimenettelyissä.

Lisäksi tullin tehtävänkuva on muuttunut. Nykyisin se ei niinkään kerää tullevia, jotka ovat alentuneet jyrkästi viimeisten 20 vuoden aikana, vaan toteuttaa muita kuin tariffitoimenpiteitä, jotka koskevat erityisesti turvallisuutta, väärennettyjä tavaroita, rahanpesua, huumausaineita, terveyttä, ympäristöä, kuluttajansuojaa, arvonlisä- ja valmisteverojen kantamista tuonnissa sekä arvonlisä- ja valmisteverovapautta viennissä.

Tullikoodeksi on mukautettava sähköiseen tulli- ja kauppaympäristöön soveltuvaksi siten, että sillä voidaan myös säännellä tällaista ympäristöä. Lisäksi kaikki taloudelliset toimijat ja hallinnot puoltavat sitä, että tullisäännöt tarkistetaan tässä yhteydessä perin pohjin niiden yksinkertaistamiseksi ja niiden rakenteen parantamiseksi.

Yhteisön laajentumisen ja sähköisen kauppaympäristön aiheuttamien haasteiden vuoksi koodeksiin on tehtävä merkittäviä muutoksia erityisesti sen vuoksi, että verot kannettaisiin kaikkein soveltuvimmassa paikassa eli toimijan sijoittautumispaikassa (keskitetty tullaus). Samalla on tärkeää taata, että yhteisiä vaatimuksia noudatetaan. Ennen kaikkea riskianalyysia ja seuraamuksia koskevia vaatimuksia on noudatettava ja tämä voi tapahtua ainoastaan ottamalla käyttöön yhteisön yhteinen kehys, josta komissio laatii ehdotuksen piakkoin. On myös tarpeen parantaa johdonmukaisuutta muiden yhteisön politiikkojen kanssa esim. välillisen verotuksen, maatalouden, kaupan, ympäristön, terveyden ja kuluttajansuojan aloilla. Tämä edellyttää rajatoimipaikkojen ja muiden toimipaikkojen välisen tehtävänjaon tarkastamista.

Jos näitä muutoksia ei tehtäisi koodeksiin, Euroopassa toimivat yritykset eivät voisi käyttää täysimääräisesti hyväkseen nykyaikaisempia toimintamahdollisuuksia kansainvälisessä kaupassa, mikä vaikuttaisi niiden toimintaan kiristyneen kilpailun markkinoilla. Vanhentuneet menettelyt ja järjestelmät sekä paperiasiakirjoihin perustuvaa toimintaympäristöä varten kehitetyt muut tullisäännöt lisäävät myös petosten riskiä, vaarantavat turvallisuutta ulkorajoilla ja heikentävät tullin asemaa tärkeimpänä rajojen turvaajana ja valvojana kansainvälisessä tavarakaupassa.

- **Nykyiset säännökset ehdotuksen alalla**

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodeksista ja komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä.

Ehdotuksella ja sen soveltamissäännöksillä korvataan nämä asetukset sekä seuraavat asetukset ja niiden soveltamissäännökset, jotka sisällytetään uuteen tullikoodeksiin:

- neuvoston asetus (ETY) N:o 918/83, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta
- neuvoston asetus (ETY) N:o 3925/91, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, yhteisön sisäisen lentomatkan suorittavien henkilöiden käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin sekä yhteisön sisäisen merimatkan suorittavien henkilöiden matkatavaroihin kohdistuvien tarkastusten ja muodollisuuksien lakkauttamisesta
- neuvoston asetus (EY) N:o 82/2001, annettu 5 päivänä joulukuuta 2000, ”peräisin olevien tuotteiden” (”alkuperä tuotteet”) käsitteen määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä yhteisön tullialueen ja Ceutan ja Melillan välisessä kaupassa
- neuvoston asetus (EY) N:o 1207/2001, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2001, Euroopan yhteisön ja tiettyjen maiden välistä etuuskohteluun oikeutettua kauppaa koskevissa säännöksissä vahvistetusta menettelystä EUR.1-tavaratodistusten antamisen, kauppalasku ilmoitusten ja EUR.2-lomakkeiden laatimisen ja tiettyjen valtuutetun viejän lupien antamisen helpottamiseksi.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen ja tavoitteiden kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen tarkistetun Lissabonin strategian ja sähköistä hallintoa koskevan aloitteen kanssa.

2) ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Asianomaisten osapuolten kuuleminen**

Kuulemismenettelyt, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus osallistujista

Uudistetun tullikoodeksin eri luonnoksista on käyty keskusteluja jäsenvaltioiden tullihallintojen kanssa tullikoodeksikomiteassa ja Euroopan kaupan alan järjestöjen kanssa kaupan alan yhteydenpitöryhmässä toukokuusta 2004 alkaen. Internetissä järjestettiin avoin keskustelufoorumi kesällä 2004.

Eri taloudellisilta toimijoilta, jäsenvaltioilta ja yhteisön ulkopuolisilta mailta saadut lukuisat huomautukset otettiin huomioon laadittaessa tarkistettu versio, joka esitettiin asianomaisille osapuolille Budapestissa pidetyssä laajassa seminaarissa huhtikuussa 2005.

Lisäksi Euroopan kaupan alan järjestöille ja tullihallinnoille lähetettiin kyselylomake, jonka avulla pyrittiin saamaan palautetta uudistetun tullikoodexin täytäntöönpanon todennäköisistä kustannuksista ja hyödyistä.

Yhteenveto vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Kuulemisissa ja Budapestin seminaarissa ehdotuksesta annetut kommentit olivat enimmäkseen myönteisiä. Eräät huomautukset on kuitenkin otettu huomioon ehdotuksen viimeisessä luonnoksessa.

Vaikutuksia mittaavaan kyselylomakkeeseen saatiin vastauksia, joita verrataan tämän ehdotusluonnoksen liitteenä olevassa vaikutusten arvioinnissa.

Internetissä järjestettiin avoin keskustelufoorumi 1.7.2004–15.9.2004. Komissio sai 56 vastausta. Tulokset sekä komission vastaukset siihen, kuinka huomautukset on otettu huomioon, ovat seuraavalla verkkosivustolla: http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/resources/documents/CustomsCodes_table_s.pdf.

- **Asiantuntijalausunnot**

Ulkoisia asiantuntijoita ei tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Jos lainsäädäntöön ei enää tehtäisi muutoksia, 1980-luvulla laaditun ja 1990-luvulla voimaan tulleen nykyisen tullikoodexin, sellaisena kuin se on äskettäin muutettuna, soveltamista jatkettaisiin. Vakiomenettelynä olisi edelleen paperisten asiakirjojen käyttö. Tullimenettelyt ja -järjestelmät olisivat tarpeettoman monimutkaisia ja tullisäännöt eivät vastaisi talouden todellisuutta, minkä vuoksi tullihallintojen ja taloudellisten toimijoiden olisi yhä vaikeampaa soveltaa näitä vanhentuneita sääntöjä nykyaikaisessa toimintaympäristössä. Hiljattain julkaistu tullikoodexiin tehty turvallisuusnäkökohtia koskeva muutos saattaa johtaa siihen, että sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset nousevat noin 1 200 miljoonaa euroa, joka saattaa kuitenkin alentua osittain, jos toteutetaan eräitä kansallisia tietoteknisiä aloitteita, ja että komissio ja jäsenvaltiot joutuvat tekemään 50–60 miljoonan euron vuotuiset lisäinvestoinnit ottaakseen käyttöön tarvittavan tietoteknisen infrastruktuurin.

Jäsenvaltiot voisivat edelleen sitoutua tietokoneistamaan tullisäännöt ja -menettelyt nykyisessä sääntelykehyksessä ilman tullitoiminnan uudistamista sekä perustaa yhteentoimivia tullijärjestelmiä, jotka toimivat sekä yhden jäsenvaltion sisällä että muiden jäsenvaltioiden kanssa harjoitettavassa toiminnassa. Tällöin ei kuitenkaan voitaisi siirtyä kokonaan sähköiseen toimintaympäristöön, koska toimijoilla olisi edelleen mahdollisuus toimittaa asiakirjat paperilla sähköisten ilmoitusten sijaan. Yhteentoimivuus rajoittuisi todennäköisesti pelkästään tullihallintojen välisiin toimintoihin, koska tullikoodexissa ei säädetä velvoitteesta ottaa käyttöön yhden luukun periaate. Toimijoiden tilanne ei tältä osin muuttuisi, sillä niiden käytössä olisi edelleen ainoastaan yhdenmukaistamattomat kansalliset käyttöliittymät. Palvelujen tarjoajia ja hallintoja voitaisiin kannustaa perustamaan yhteinen liityntäpiste, jolloin toimijat voisivat toimittaa ilmoitukset toimivaltaisille tulliviranomaisille nykyisillä

käyttöliittymillään ja täten välttyttäisiin kalliiden investointien kertautumiselta, mutta jäsenvaltioilla ei olisi säädettyä velvoitetta investoida tällaisiin järjestelmiin. Tämä rajoittaisi toimijoiden mahdollisuutta hyötyä yksinkertaistetuista järjestelyistä, kuten keskitetystä tullauksesta ja yhden luukun periaatteesta, ja koko yhteisössä sovellettavista päätöksistä. Sääntöjen ja menettelyjen yhdenmukaistaminen koko EY:ssä on ainoa tapa saada täysi hyöty uusista sähköisistä tullipalveluista uudessa kauppaympäristössä. Ilman yhdenmukaistamista myös yleiseurooppalaisten strategioiden ja järjestelmien (esim. yhteisten ohjelmistopakettien) kehitys häiriintyisi. Monikansallisten yhtiöiden olisi jatkossakin käytettävä usein kansallisten asioitsijoiden palveluja tai perustettava sivuliikkeitä kaikkiin jäsenvaltioihin, joissa ne toimivat, vaikka ne pystyisivät käyttämään sähköisiä tullimenettelyjä. Tämä voisi alentaa edellä mainittuja turvallisuussääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia noin 15 prosenttia, mutta lisäkustannuksia syntyisi todennäköisesti noin 40–50 miljoonaa euroa vuodessa.

Jos tullikoodeksi uudistetaan, saataisiin asianmukainen lainsäädäntökehys ja sähköisten tullipalvelujen käyttöönottoon tähtäävä työ helpottuisi huomattavasti. Sähköiset tullipalvelut tarkoittaisivat tässä tapauksessa lähinnä tehokasta tullitoimintaa, jossa koko tullitoiminta uudistettaisiin johdonmukaiseksi liiketoimintapakettiksi. Tietotekniikan kannalta tässä vaihtoehdossa olisi vain vähän riskejä, sillä kaikkien merkittävien toimien tai investointien toteuttaminen perustuisi sekä yhteisössä että jäsenvaltioissa vankkaan oikeusperustaan. Tässä vaihtoehdossa voitaisiin yksinkertaistaa lainsäädäntöä, tarjota yhtäläiset toimintaedellytykset taloudellisille toimijoille, poistaa tulliasioitsijoihin kohdistetut rajoitukset ja kehittää tullialan tietoportaa, yhteentoimivat ja helppokäyttöiset automatisoidut tullijärjestelmät ja yhteiset liityntäpisteet sekä ottaa käyttöön yhden luukun järjestelmä sellaisten viranomaisten tekemille tavaroiden tarkastuksille, jotka hallinnoivat tavaroiden liikkumista yhteisön rajojen yli. Tässä vaihtoehdossa petosten vaara vähenisi huomattavasti ja kaupankäynti helpottuisi. Nykyaikaistamiseen, sujuvoittamiseen ja täysin sähköiseen tulli- ja kauppaympäristöön liittyvät tavoitteet voitaisiin saavuttaa. Yritykset voisivat hyötyä huomattavasti parantuneesta valtuutusjärjestelmästä, joka helpottaisi ja yksinkertaistaisi toimintaa. Ne voisivat tietyin edellytyksin käyttää keskitettyä tullausta, jolloin ne voisivat hoitaa tullauksen yhdessä EU:n tullitoimipaikassa. Tiedot olisivat helpommin saatavilla yhteisistä tullialan tietoportaleista ja yhteydenpito eri toimivaltaisiin viranomaisiin voitaisiin hoitaa kokonaan yhden luukun periaatteeseen perustuvassa järjestelmässä. Tällaisen tehokkaan tullitoiminnan kustannukset olisivat luonnollisesti korkeammat kuin ensimmäisessä vaihtoehdossa. Lisäkustannuksia aiheutuisi komissiolle ja jäsenvaltioille vuosittain todennäköisesti yhteensä 40–50 miljoonaa euroa vuoteen 2013 asti. Saatavat hyödyt saattaisivat kuitenkin olla peräti 2 500 miljoonaa euroa vuodessa sitten, kun järjestelmä on kokonaisuudessaan käytössä eli aikaisintaan vuonna 2009. Kannattavuusraja saavutettaisiin vuonna 2010.

Komissio teki työohjelmassa mainitun vaikutusten arvioinnin, joka on nähtävissä seuraavalla sivustolla:

http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/common/consultations/customs/index_en.htm.

3) EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Tiivistelmä ehdotetuista toimista**

Tarkoituksena on kumota voimassa oleva yhteisön tullikodeksi ja siihen liittyvät 1 kohdassa luetellut asetukset uudistetulla tullikodeksilla, jolla sujuvoitetaan tullimenettelyjä ja luodaan perusta helppokäyttöisille ja yhteentoimiville EU:n tulliselvitysjärjestelmille.

- **Oikeusperusta**

EY:n perustamissopimuksen 26, 95, 133 ja 135 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksessa noudatetaan suhteellisuusperiaatetta seuraavista syistä:

Ehdotukseen sisältyvä uudistettu tullikodeksi on tehty mahdollisimman yksinkertaiseksi ja sen tavoitteena on varmistaa yhdessä soveltamissäännösten, ohjeiden ja selitysten kanssa tullikodeksin yhdenmukainen soveltaminen koko yhteisössä. Direktiivillä ei saavutettaisi tätä tavoitetta.

Menettelyjen yksinkertaistaminen on erittäin tärkeää, jotta sähköiseen tulli ympäristöön voitaisiin siirtyä menestyksekkäästi. Sillä myös lievennettäisiin tullihallintojen ja taloudellisten toimijoiden taakkaa, sillä niiden on jo tullikodeksiin äskettäin tehtyjen muutosten vuoksi investoitava sähköisiin järjestelmiin turvallisuussyistä.

- **Säädöslajin valinta**

Ehdotettu säädöslaji: asetus.

Muut säädöslajit eivät tule kyseeseen seuraavista syistä:

Koska ulkomaankauppa kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan, ainoastaan asetuksella voidaan varmistaa tullilainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen.

4) VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON

Jäsenvaltioiden ja taloudellisten toimijoiden on tehtävä investointeja helppokäyttöisiin ja yhteentoimiviin tulliselvitysjärjestelmiin. Komissiolle aiheutuvat taloudelliset vaikutukset esitetään ehdotuksen liitteenä olevassa rahoitus selvityksessä.

5) LISÄTIETOJA

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksessa esitetään lainsäädännön yksinkertaistamista sekä (EU:n tai kansallisten)

viranomaisten ja yksityisten osapuolten hallintomenettelyjen yksinkertaistamista.

Uuden koodeksin rakenne on yksinkertaisempi, sen terminologia on johdonmukaisempi, siinä on vähemmän artikloja ja sen säännöt ovat yksinkertaisempia, mutta tämän lisäksi uuden koodeksin lähtökohtana ovat asiakkaiden tarpeet, sillä siinä käytetään tuonnista, viennistä, liikkuvuudesta, varastoinnista, jalostuksesta, tavaroiden käytöstä ja niiden kaltaisista toiminnoista yleisesti tunnettuja määritelmiä. Se on myös järjestelmälähtöinen, sillä siinä yhdistetään samankaltaiset menettelyt yhteisten sääntöjen piiriin eikä poikkeuksia ole yhtä paljon kuin aiemmin. Eräät menettelyt on poistettava, kun taas toiset on tarkoitus sulattaa yhteen tai yhdenmukaistaa. Tällöin nykyiset 13 tulliselvitysmuotoa korvattaisiin ainoastaan kolmella perusmenettelyllä (tuonti-, vienti- ja erityismenettelyt), joille kaikille on johdonmukaiset säännöt erityisesti lupien, vakuuksien ja tullivelan osalta.

Yli kaksi kolmasosaa nykyisen koodeksin 258:sta artiklasta on muutettu tai yhdistetty tai ne siirretään soveltamissäännöksiin. Uudistetun koodeksin antamisen jälkeen annetaan konsolidoidut ja yksinkertaiset soveltamissäännökset, selitykset ja ohjeet. Näin varmistetaan, että jäsenvaltiot tulkitsevat ja soveltavat tullisääntöjä johdonmukaisemmin, mikä hyödyttää suuresti taloudellisia toimijoita.

Menettelyjen sulauttaminen tai yhdenmukaistaminen tarkoittaa sitä, että erikoistuntijoita tarvitaan aiempaa vähemmän niiden hallinnointiin, minkä ansiosta henkilöresursseja voidaan kohdistaa riskialoille ja siten parantaa turvallisuutta ja pienentää sääntöjenvastaisuuksien vaaraa. Hallinnot, jotka parhaillaan vähentävät henkilökuntaansa tai ovat sen jo tehneet, hyötyvät tällaisesta lähestymistavasta.

Se, että uudistetun koodeksin rakenne on yksinkertaisempi ja että eri säännökset sisältävät mahdollisimman paljon yhteisiä elementtejä tarkoittaa, että sääntöjä on helpompi soveltaa ja niiden noudattaminen edellyttää vähemmän valmistelutyötä.

Ehdotus sisältyy komission työ- ja lainsäädäntöohjelmaan, jonka viitenumero on 2004/TAXUD-015.

- **Voimassa olevan lainsäädännön kumoaminen**

Ehdotuksen hyväksyminen johtaa voimassa olevan lainsäädännön kumoamiseen.

- Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

I OSASTO: YLEISET SÄÄNNÖKSET

Uusi teksti sisältää tehtävänmäärittelyn, jossa kuvataan tullihallinnon rooli ja tavoitteet. Lisäksi siinä todetaan, että myös tullitariffi kuuluu tullilainsäädäntöön, mitä ei mainittu aiemmassa tullikoodeksissa ja mikä oli näin ollen lisättävä.

Sähköisten ilmoitusten ja tullihallintojen välillä tapahtuvan sähköisen tiedonvaihdon periaate otetaan käyttöön noudattaen täysimääräisesti tietosuojaa koskevia säännöksiä. Lisäksi otetaan käyttöön oikeusperusta, joka koskee taloudellisten toimijoiden ja tullihallintojen välistä vapaaehtoista lisätietojen vaihtoa.

Edustajia koskevat säännöt on muutettu poistamalla aiemmat rajoitukset, sillä ne eivät

sovellu sähköiseen toimintaympäristöön eivätkä ne ole yhtenäismarkkinoiden periaatteiden mukaisia. Uudistus noudattaa myös yleistä lähestymistapaa, jossa kaikki kansallisen erityislainsäädännön säätämiseen oikeuttavat valtuudet on poistettu koodeksista paitsi silloin, kun ne koskevat tullitarkastusten järjestämistä.

Neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 koodeksiin sisällytettyjä valtuutettua taloudellista toimijaa koskevia säännöksiä laajennetaan.

Koodeksin säännökset noudattavat perusoikeuskirjan määräyksiä, jonka mukaan jokaisella henkilöllä on oikeus tulla kuulluiksi kaikista häneen kielteisesti vaikuttavista päätöksistä ennen niiden toteuttamista. Tämä koskee myös jälkitullauksesta sekä palautus- ja peruutushakemusten hylkäämisestä tehtyjä päätöksiä.

Uudistuksessa todetaan selkeästi, että päätöksen hakijana ja kohteena voi olla useampi henkilö ja että päätökset ovat voimassa koko yhteisössä, jollei toisin määrätä. Lisäksi päätöksiä koskevia sääntöjä sovelletaan myös silloin, kun tulliviranomaiset käsittelevät muutoksenhaun.

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset tullirikkomusten yhteydessä. Jotta johdonmukaisuutta voitaisiin lisätä kaikkialla sisämarkkinoilla, neuvostolle ja Euroopan parlamentille tehdään myöhemmin ehdotus yhteisön tullisääntöjen rikkomisesta langetettavia seuraamuksia koskevasta yhteisestä kehyksestä.

Koska tullitarkastuksia ja muodollisuuksia koskevat poikkeukset sisällytetään tähän lukuun, 19. joulukuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3925/91 voidaan kumota.

Kaikki tilanteet, joissa tullihallinnot voivat vaatia kustannusten korvaamista tai langettaa maksuja, on nyt sisällytetty yhteen artiklaan. Maksunlykkäyksen myöntämisestä ei enää peritä maksua.

Valuutan muuntamista koskevat säännökset on yhdistetty ja yhdenmukaistettu asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 säännösten kanssa. Yksityiskohtaiset säännöt on tarkoitus säätää tullikoodeksin soveltamissäännöksissä.

II OSASTO: TUONTI- JA VIENTITULLIEN JA MUIDEN TAVARAKAUPPAA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN SOVELTAMISPERUSTEET

Uudet säännökset ovat yhdenmukaiset alkuperäsäännöistä vuonna 1994 tehdyn Marrakechin sopimuksen 3 artiklan määräysten kanssa. Tämän ansiosta uudet alkuperäsäännöt voidaan sisällyttää tullikoodeksin soveltamissäännöksiin sen jälkeen, kun kansainvälinen yhdenmukaistamistyö on saatettu päätökseen. Lisäksi uudistuksessa tehdään selväksi, että myös etuuskohteluun oikeuttamattomat alkuperäsäännöt kuuluvat tariffeihin tai kauppaan liittymättömiin yhteisötoimenpiteisiin. EY:n perustamissopimuksen liitteessä II lueteltuihin merentakaisiin maihin ja alueisiin sovellettavia sääntöjä lukuun ottamatta kaikki etuusmenettelyissä sovellettavat autonomiset alkuperäsäännöt, myös Ceutaan ja Melillaan sovellettavat säännöt, on hyväksyttävä komiteamenettelyllä.

Yleisesti tullausarvoa koskevat artiklat on koottu yhteen yleiseen oikeusperustaan,

jonka nojalla annetaan tullikoodeksin soveltamissäännöksiä erityisesti tapauksissa, joissa EU hyväksyy tullausarvoa koskevan WTO-sopimuksen soveltamiseen liittyviä sitoumuksia ja velvoitteita, kuten WTO:n tullausarvokomitean päätöksiä.

III OSASTO: TULLIVELKA JA VAKUUDET

Tullivelkaa koskevien sääntöjen nykyaikaistaminen ja yksinkertaistaminen edellyttää suuria muutoksia. Tullivelan mahdollisen syntymisen olisi oltava riippuvainen puolueettomista olosuhteista eikä siitä, kuinka suuri laiminlyönti on kyseessä. Tämä vastaa Kioton yleissopimuksen määräyksiä, joiden mukaan tullit on maksettava takaisin, jos niitä todetaan kannetun liikaa arviointivirheen vuoksi (yleinen liite, 4 luku, 18 kohta). Hallinnolliset seuraamukset soveltuvat paremmin tullisääntöjen rikkomistapauksiin silloin, kun tulliviranomaiset pystyvät vahvistamaan, että tullimenettely on päättynyt tai päätetty tullisääntöjen mukaisesti.

Ehdotetun rajatoimipaikkojen ja muiden toimipaikkojen välisen uuden tehtävänjaon mukaisesti ehdotetaan, että tullivelka syntyy tavallisesti paikassa, jonne menettelyn- tai luvanhaltija on sijoittautunut, paitsi jos tämä ei ole sijoittautunut yhteisön tullialueelle tai tullisääntöjä on rikottu. Viimeksi mainituissa tapauksissa sovelletaan nykyiseen tapaan jälkisääntöjä.

Kioton yleissopimuksen yleisessä liitteessä olevan 4 luvun mukaan tullien ja verojen määrittämisestä koskevat tekijät, olosuhteet ja ajankohdat määritellään kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä, joten ei ole mitään syytä säilyttää suspensiomenettelyissä, vapaa-alueilla ja vapaavarastoissa syntyvää tullivelkaa koskevia nykyisiä monimutkaisia sääntöjä.

Tullivelkaa ja vakuuksia koskevan III osaston säännöksissä pyritään ottamaan huomioon kaupan alan edut tasapuolisesti. Niissä säädetään yleisestä mahdollisuudesta vähentää vakuuden määrää silloin, kun kyseessä ovat potentiaaliset velat. Lisäksi tullivelka voi lakata aiempaa useammissa tapauksissa ja yhteisön ja jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojaa on parannettu laajentamalla annettua vakuutta siten, että se kattaa tullivelan määrän. Sisämarkkinoiden toimintaa parannetaan toimenpiteitä yhdenmukaistamalla. Tällaisia toimenpiteitä ovat esim. tullivelan määrän tiedoksiantamiselle asetettu määräaika tapauksissa, joissa tullivelan syntymisen aiheuttaneet toimet ilmeisesti johtavat rikosoikeudenkäyntiin, sekä viivästyskoron perimistä koskevat säännöt.

IV OSASTO: TAVAROIDEN SAAPUMINEN YHTEISÖN TULLIALUEELLE

Tähän osastoon sisältyvät asetuksella (EY) N:o 648/2005 tullikoodeksiin tehdyt turvallisuusnäkökohtia koskevat muutokset. Siinä yhtenäistetään ja yhdistetään näitä muutoksia ottaen huomioon sähköisten ilmoitusten yleinen käyttöönotto, tulliviranomaisten välinen sähköinen tiedonvaihto (erityisesti tuontivalvontajärjestelmä ICS) sekä yhteisten portaalien ja yhden luukun periaatteen käyttöönotto.

Aiemmin vapaa-alueet oli vapautettu tullivalvonnasta, mikä muodosti turvallisuusriskin. Nyt tämä vapautus poistetaan ja vapaa-alueista tulee tullimenettely. Vastedes vapaa-alueille tuotavat tavarat ja niiden kirjanpito kuuluvat tullivalvonnan piiriin.

Tavaroiden esittämistä tullille koskevat säännöt on luonnosteltu uudelleen

velvoitteiden selkeyttämiseksi ja sen vahvistamiseksi, kuka tai ketkä vastaavat siitä, että tullille ilmoitetaan tavaroiden saapumisesta ja että ne annetaan tarkastettaviksi. Tullimenettelyn osoittamista tavaroille koskevat määräajat poistetaan, koska väliaikainen varastointi tulee olemaan itsessään erityismenettely.

V OSASTO: TULLIOIKEUDELLISTA ASEMAA JA TULLIMENETTELYÄ KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT

Suurimmat muutokset ovat, ettäulli-ilmoitus annetaan vastedes tavallisesti sähköisessä muodossa ja että aiemmat erilaiset yksinkertaistetut ilmoitusmenettelyt (myös kotitullaus) yhdenmukaistetaan.

Tavaroiden yhteisöasemaa koskevan olettamuksen ja yhteisöaseman menettämisen peruseriaatteen on siirretty soveltamissäännöksistä tullikodeksiin. Yksityiskohtaiset säännöt ovat edelleen tullikodeksin soveltamissäännöksissä.

Silloin kunulli-ilmoitus vaaditaan, se annetaan sähköisenä tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta (esim. TIR- ja ATA-carnet). Vaikka vapaa-alueista tulee tullimenettely, voimassa olevaa poikkeustaulli-ilmoituksen antamisvelvoitteesta jatketaan.

Valtuutettujen toimijoiden ei tarvitse toimittaa sähköistä ilmoitusta, sillä viranomaiset voivat käyttää tavaranhaltijan sähköistä järjestelmää. Myös todistusasiakirjat voidaan esittää sähköisessä muodossa. Asiakirjojen ei tarvitse olla ilmoituksen mukana, jos ne ovat ”tulliviranomaisten saatavilla”.

Kioton yleissopimuksen periaatteiden mukaisesti uudessa kodeksissa säädetään, että tavarailmoitukset on esitettävä, rekisteröitävä ja tarkastettava ennen tavaroiden saapumista ja että ilmoituksen esittämipaikan ei tarvitse olla sama kuin tavaroiden fyysinen sijaintipaikka. Siinä säädetään myös tavaroiden luovuttamisesta muualla kuinulli-ilmoituksen hyväksymispaikassa. Tämä säännös muodostaa yhdessä aiemman yksinkertaistetun ilmoitusmenettelyn ja kotitullausmenettelyn yhdistämisen kanssa ”keskitetyn tullauksen”. Tässä järjestelmässä valtuutettu taloudellinen toimija voi antaa yleisilmoituksensa ja/taiulli-ilmoituksensa sähköisessä muodossa omista tiloistaan käsin riippumatta siitä, mihin jäsenvaltioon tavarat saapuvat tai mistä jäsenvaltiosta ne poistuvat yhteisöstä. Näin ollen yritykset voivat hoitaa kaiken EU:ta koskevan toimintansa yhdessä tullitoimipaikassa.

VI OSASTO: LUOVUTUS VAPAASEEN LIIKKEESEEN JA VAPAUTUS TUONTITULLEISTA

Koska luovutus vapaaseen liikkeeseen on yksi tärkeimmistä tullimenettelyistä, sille on omistettu erillinen luku, joka on kuitenkin lyhyt.

Tässä osastossa käsitellään myös erityisissä olosuhteissa vapaaseen liikkeeseen luovutettuja tavaroita sellaisia tavaroita lukuun ottamatta, joihin sovelletaan VII osaston (erityismenettelyt) mukaisia tiettyä käyttötarkoitusta koskevia säännöksiä. Siinä vahvistetaan yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 säännöksiä koskeva oikeusperusta, joka tullaan vahvistamaan tullikodeksin soveltamissäännöksissä. Tämä lähestymistapa on avoimempi kuin säännösten antaminen erillisellä neuvoston/Euroopan parlamentin

asetuksella.

VII OSASTO: ERITYISMENETTELYT

Aiemmat suspensiomenettelyt on yhdistetty ja yhdenmukaistettu muiden samankaltaisten tulliselvitysmuotojen kanssa neljäksi erityismenettelyksi, joita ovat passitus (ulkoinen ja sisäinen passitus), varastointi (väliaikainen varastointi, tullivarastointi ja vapaa-alueet), erityiskäyttö (tilapäinen tuonti ja tietty käyttötarkoitus) sekä jalostus (sisäinen ja ulkoinen jalostus). Tällainen yhdenmukaistaminen mahdollistaa suspensiojärjestelmää soveltaen tapahtuvan sisäisen jalostuksen menettelyn yhdistämisen tullivalvonnassa tapahtuvan jalostuksen menettelyn kanssa sekä sen, että tullinpalautusjärjestelmää soveltaen tapahtuva sisäisen jalostuksen menettely poistetaan, koska jälleenvientiaikomus ei ole enää tarpeellinen.

Erityismenettelyjä hallinnoidaan yhteisin säännöin, joita sovelletaan esim. vakuuksiin, hakemuksiin, lupiin ja vastaavien tavaroiden käyttöön. Erityissääntöjä sovelletaan yksittäiseen menettelyyn ainoastaan, jos tähän on asianmukaisesti perustellut taloudelliset syyt.

Tuonnin yhteydessä kannettavien arvonlisäverojen ja valmisteverojen suspendointia selkeytetään tässä osastossa kuudennen arvonlisäverodirektiivin 7 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan sekä direktiivin 92/12/ETY 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Maataloustuotteita koskevat erityissäännöt säädetään maatalouslainsäädännössä eikä tullikoodeksin soveltamissäännöksissä. Näihin erityissäännöksiin ei enää tarvitse viitata, koska niitä sovelletaan sellaisenaan.

VIII OSASTO: TAVAROIDEN POISTUMINEN YHTEISÖN TULLIALUEELTA

Asetuksessa (EY) N:o 648/2005 säädettyihin lähtöä edeltäviä ilmoituksia koskeviin vaatimuksiin on tehty lisämuutoksia ottamalla huomioon sähköisten ilmoitusten yleinen käyttöönotto, tullihallintojen välillä tapahtuva sähköinen tiedonvaihto (erityisesti vientivalvontajärjestelmä ECS) sekä myöhemmin käyttöön otettavat yhteiset portaalit ja yhden luukun periaate.

Tässä osastossa on erityissäännöksiä yhteisön alueelta jälleenvietäville muille kuin yhteisötavaroiden. Niihin sovelletaan kuitenkin samoja sääntöjä kuin yhteisötavaroiden vientiin lukuun ottamatta säännöstä, jonka mukaan tällaisessa tapauksessa on annettava jälleenvienti-ilmoitus tulli-ilmoituksen sijaan. Yleisilmoitus on annettava ainoastaan tapauksissa, joissa ei vaadita tulli-ilmoitusta eikä jälleenvienti-ilmoitusta. Tällaisia tapauksia ovat esim. uudelleenlastaus sekä jälleenvienti vapaa-alueilta tai satamissa/lentokentillä jne. sijaitsevista väliaikaisista varastoista.

Tässä osastossa säädetään myös viennistä ja erityisolosuhteiden vuoksi myönnettävästä vientitullista vapauttamisesta, joka tuontitullia koskevan vapautuksen tapaan olisi määritettävä komiteamenettelyllä eikä autonomisella asetuksella. Ulkoista jalostusta koskevat säännökset ovat nyt VII osastossa.

Uusi artikla kattaa eräät väliaikaiset vientitapahtumat (erityisesti silloin, kun on kyse ATA-carnet-järjestelmästä), joista säädetään tällä hetkellä tullikoodeksin soveltamissäännöksissä mutta joille ei ole muodollista perustaa nykyisessä

tullikoodexissa.

IX OSASTO: TULLIKOODEKSIKOMITEA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

Komiteamenettely (neuvoa-antava komitea) laajennetaan siten, että myös selitykset ja ohjeet hyväksytään tällä menettelyllä, minkä ansiosta kansallisia ohjeita ei enää tarvita yhteisön tullisääntöjen tulkitsemiseksi.

Jotta tullikodeksikomitea voisi toimia mahdollisimman tehokkaasti tapauksissa, joissa soveltamissäännöksistä äänestetään ennen kuin komissio antaa ne, tämä sääntelykomitea muutetaan hallintokomiteaksi ja neuvostolle tullikodeksin soveltamissäännösten antamiselle vahvistettu määräaika lyhennetään nykyisestä kolmesta kuukaudesta yhteen kuukauteen.

Edellä mainitut kumotut asetukset sisällytetään tullikodeksiin.

Uuden yhteisön tullikodeksin soveltamispäivää vahvistettaessa on otettava huomioon tarve muuttaa nykyiset tullikodeksin soveltamissäännökset. Tämä edellyttää noin yhden vuoden ajanjaksoa siitä, kun uuden tullikodeksin lopullisen version päivämäärä voidaan varmuudella ennakoida. Vasta silloin voidaan soveltamispäivä vahvistaa lopullisesti.

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO-OSA

I OSASTO: YLEISET SÄÄNNÖKSET	24
1 luku: TULLILAINSÄÄDÄNNÖN SOVELTAMISALA, TULLIN TEHTÄVÄT JA MÄÄRITELMÄT	24
2 luku: TULLILAINSÄÄDÄNNÖN MUKAISET HENKILÖIDEN OIKEUDET JA VELVOLLISUUDET	29
1 jakso: Tietojen antaminen	29
2 jakso: Tulliedustus	32
3 jakso: Valtuutettu taloudellinen toimija	33
4 jakso: Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset	34
5 jakso: Tulliseuraamukset	38
6 jakso: Muutoksenhaku	38
7 jakso: Tavaroiden tarkastaminen	40
8 jakso: Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen; maksut ja kustannukset	42
3 luku: VALUUTAN MUUNTAMINEN, MÄÄRÄAJAT JA YKSINKERTAISTAMINEN	43
II OSASTO: TUONTI- TAI VIENTITULLIEN JA MUIDEN TAVARAKAUPPAA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN SOVELTAMISPERUSTEET	45
1 luku: YHTEINEN TULLITARIFFI JA TAVAROIDEN LUOKITTELU TARIFFIIN	45
2 luku: TAVAROIDEN ALKUPERÄ	46
1 jakso: Muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä	46
2 jakso: Etuuskohteluun oikeuttava alkuperä	47
3 luku: TAVAROIDEN TULLAUSARVO	48
III OSASTO: TULLIVELKA JA VAKUUDET	52
1 luku: TULLIVELAN SYNTYMINEN	52
1 jakso: Yleiset säännökset	52
2 jakso: Tuontitullivelka	52
3 jakso: Vientitullivelka	55
4 jakso: Vienti- ja tuontitullivelkaa koskevia yhteisiä säännöksiä	56
2 luku: VAKUUS MAHDOLLISEN TAI OLEMASSA OLEVAN TULLIVELAN MAKSAMISESTA	58
3 luku: TULLIN KANTAMINEN JA MAKSAMINEN SEKÄ TULLIN PALAUTTAMINEN JA PERUUTTAMINEN	63
1 jakso: Tullin määrän määrittäminen, antaminen tiedoksi velalliselle ja kirjaaminen tileihin	63
2 jakso: Tullin maksamisen määräaika ja siihen liittyvät menettelyt	66
3 jakso: Tullin palauttaminen ja peruuttaminen	69
4 luku: TULLIVELAN LAKKAAMINEN	73

IV OSASTO: TAVAROIDEN SAAPUMINEN YHTEISÖN TULLIALUEELLE.....	75
1 luku: TULLIALUEELLE TUODUT TAVARAT.....	75
2 luku: TAVAROIDEN SAAPUMINEN.....	77
1 jakso: Tavaroiden tuonti yhteisön tullialueelle.....	77
2 jakso: Tavaroiden esittäminen, purkaminen ja tarkastus.....	79
3 jakso: Muodollisuudet tavaroiden esittämisen jälkeen.....	80
4 jakso: Passitusmenettelyssä kuljetetut tavarat.....	81
V OSASTO: TULLIOIKEUDELLISTA ASEMAA JA TULLIMENETTELTYÄ KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT.....	82
1 luku: TAVAROIDEN TULLIOIKEUDELLINEN ASEMA.....	82
2 luku: TULLI-ILMOITUS.....	83
1 jakso: Yleiset säännökset.....	83
2 jakso: Vakiomuotoiset ilmoitukset.....	84
3 jakso: Tarkastukset.....	86
4 jakso: Luovutus.....	88
3 luku: TULLI-ILMOITUKSIIN LIITTYVÄT YKSINKERTAISTETUT MENETTELYT.....	89
1 jakso: Yksinkertaistetut ilmoitukset.....	89
2 jakso: Muut yksinkertaistetut menettelyt.....	91
4 luku: TAVAROISTA MÄÄRÄÄMINEN TIETYISSÄ TAPAUKSISSA.....	91
VI OSASTO: LUOVUTUS VAPAASEEN LIIKKEESEEN JA VAPAUTUS TUONTITULLEISTA.....	93
1 luku: LUOVUTUS VAPAASEEN LIIKKEESEEN.....	93
2 luku: VAPAUTUS TUONTITULLEISTA.....	93
1 jakso: Palautustavarat.....	93
2 jakso: Merikalastus ja merestä saadut tuotteet.....	95
3 jakso: Erityiset olosuhteet.....	95
VII OSASTO: ERITYISMENETTELYT.....	96
1 luku: YLEISET SÄÄNNÖKSET.....	96
2 luku: PASSITUS.....	100
1 jakso: Ulkoinen ja sisäinen passitus.....	100
2 jakso: Yhteisön passitus.....	102
3 luku: VARASTOINTI.....	103
1 jakso: Yhteiset säännökset.....	103
2 jakso: Väliaikainen varastointi.....	104
3 jakso: Tullivarastointi.....	105
4 jakso: Vapaa-alueet.....	106
4 luku: ERITYISKÄYTTÖ.....	109

1 jakso: Väliaikainen maahantuonti	109
2 jakso: Tietty käyttötarkoitus	111
5 luku: JALOSTUS	111
1 jakso: Yleiset säännökset.....	111
2 jakso: Sisäinen jalostus.....	112
3 jakso: Ulkoinen jalostus	113
VIII OSASTO: TAVAROIDEN LÄHTÖ YHTEISÖN TULLIALUEELTA	116
1 luku: TULLIALUEELTA LÄHTEVÄT TAVARAT	116
2 luku: VIENTI	118
3 luku: VAPAUTUS TULLEISTA	120
IX OSASTO: TULLIKOODEKSIKOMITEA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	121
1 luku: TULLIKOODEKSIKOMITEA	121
2 luku: LOPPUSÄÄNNÖKSET	122
LIITE:	124
Vastaavuustaulukko 1: uusi asetus > asetus (ETY) N:o 2913/92.....	124
Vastaavuustaulukko 2: aiempi asetus (ETY) N:o 2913/92 > uusi asetus	129
Vastaavuustaulukko 3: kumottu asetus > uusi asetus	132

Lissabonin yhteisöohjelman täytäntöön paneminen

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o [...],

yhteisön tullikoodeksista

(uudistettu tullikoodeksi)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26, 95, 133 ja 135 artiklan,

ottavat huomioon Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan pöytäkirjan 2 Kanariansaarista sekä Ceutasta ja Melillasta ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä³,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisö perustuu tulliliittoon. On sekä yhteisön taloudellisten toimijoiden että tullihallintojen edun mukaista koota nykyinen tullilainsäädäntö yhteisön tullikoodeksiin, jäljempänä 'koodeksi'. Sisämarkkinoiden ajatuksen toteuttamiseksi koodeksissa olisi oltava yleiset säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan tariffitoimenpiteiden ja muiden yhteisön tasolla käyttöön otettujen yhteisten politiikkojen mukaisten toimenpiteiden täytäntöönpano yhteisön ja sen tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden välisessä tavarakaupassa kyseisten yhteisten politiikkojen vaatimukset huomioon ottaen. Tämä ei kuitenkaan saisi rajoittaa muita aloja koskevien erityissäännösten soveltamista; tällaisia erityissääntöjä voi olla olemassa tai niitä voidaan ottaa käyttöön muun muassa maataloutta, ympäristöä, yhteistä kauppapolitiikkaa, tilastoja tai yhteisön omia varoja koskevassa lainsäädännössä. Tullilainsäädäntöä olisi yhdenmukaistettava arvonnäkökulman (alv) ja valmisteverojen kantamista, suspendointia tai palautusta koskevien

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ Euroopan parlamentin lausunto [...], neuvoston yhteinen kanta [...] ja Euroopan parlamentin kanta [...]

säännösten kanssa muuttamatta kuitenkaan voimassa olevien verosäännösten soveltamisalaa.

- (2) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista ja toimintasuunnitelmaa 2004–2005 koskevan komission tiedonannon⁴ mukaisesti on aiheellista mukauttaa oikeudellista kehystä yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi.
- (3) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92⁵ perustui jäsenvaltioissa 1980-luvulla sovellettujen tullimenettelyjen yhtenäistämiseen. Asetusta on sen voimaantulon jälkeen muutettu useaan kertaan merkittävästi erilaisten erityisongelmien kuten vilpittömän mielen suojaan tai turvallisuusvaatimusten huomioon ottamiseen liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi. Koodeksia on tarpeen muuttaa edelleen viime vuosina sekä yhteisössä että kansainvälisellä tasolla tapahtuneiden merkittävien oikeudellisten muutosten vuoksi. Tällaisia muutoksia ovat muun muassa Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamis-sopimuksen voimassaolon päättymisen ja liittymisasiakirjan voimaantulo 1 päivänä toukokuuta 2004 sekä tullimenetelmien yksinkertaistamisesta ja yhdenmukaistamisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä 'Kioton yleis-sopimus', muuttaminen pöytäkirjalla, johon yhteisö liittyi neuvoston päätöksellä 2003/231/EY⁶. Nyt on syytä yksinkertaistaa tullimenettelyjä ja ottaa huomioon, että lähtökohtaisesti käytetään sähköisiä ilmoituksia ja käsittelyä ja että paperiasiakirjoja käytetään ja käsitellään ainoastaan poikkeustapauksissa. Näistä syistä lisämuutosten tekeminen nykyiseen koodeksiin ei riitä, vaan säännökset on uudistettava kauttaaltaan.
- (4) Laillisen kaupan helpottaminen ja petosten torjuminen edellyttävät yksinkertaisia, nopeita ja vakiomuotoisia tullimenettelyjä ja -prosesseja. Sen vuoksi on aiheellista komission tiedonannon ”Yksinkertainen, sähköiseen tiedonsiirtoon perustuva toimintaympäristö tullille ja kaupalle”⁷ mukaisesti yksinkertaistaa tullilainsäädäntöä ja näin mahdollistaa nykyaikaisten välineiden ja tekniikan käyttö, edistää tullilainsäädännön yhdenmukaista soveltamista ja siten auttaa luomaan perusta tehokkaille ja yksinkertaisille tulliselvitysmenettelyille. Tullimenettelyjä olisi yhdistettävä tai yhdenmukaistettava ja menettelyjen määrää vähennettävä niin, että jäljelle jäisivät ainoastaan taloudellisesti perustellut menettelyt. Näiden toimien tavoitteena on parantaa liike-elämän kilpailukykyä.
- (5) Sisämarkkinoiden toteutuminen, kansainvälisen kaupan ja kansainvälisten investointien esteiden vähentäminen sekä kasvanut tarve varmistaa turvallisuus yhteisön ulkorajoilla ovat muuttaneet tullin asemaa; sillä on keskeinen osa globalisaatiokehityksessä ja kansainvälisen kaupan valvonnan ja hallinnan kautta siinä, millaiseksi eri maiden ja yritysten kilpailukyky muodostuu. Tullilainsäädännön olisi siis kuvastettava talouden uutta todellisuutta sekä tullin uutta asemaa ja tehtäväkuvaa.
- (6) Tieto- ja viestintätekniikan käytöllä on keskeinen sija kaupan helpottamisessa ja samalla tullitarkastusten tehostamisessa, joten sillä voidaan pienentää yritysten

⁴ KOM(2004) 544 lopullinen, 9.8.2004.

⁵ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13).

⁶ EYVL L 86, 3.4.2003, s. 21.

⁷ KOM(2003) 452 lopullinen, 24.7.2003.

kustannuksia ja yhteiskunnalle aiheutuvia riskejä. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa se oikeusperiaate, että kaikki tulli- ja kauppatapahtumat on käsiteltävä sähköisesti ja että tullitapahtumien käsittelyyn tarkoitetut tieto- ja viestintätekniikan järjestelmät ovat yhdenmukaisesti kunkin jäsenvaltion taloudellisten toimijoiden käytettävissä.

- (7) Kaupan helpottamiseksi samalla, kun yhteisön tullialueelle tuotavien tai sieltä vietävien tavaroiden tarkastusten asianmukainen taso varmistetaan, taloudellisten toimijoiden toimittamia tietoja olisi tietosuojasäännökset huomioon ottaen vaihdettava tulliviranomaisten kesken ja annettava myös muiden tarkastuksiin osallistuvien viranomaisten kuten poliisin, rajavartioston ja eläinlääkintä- ja ympäristöviranomaisten käyttöön siten, että taloudellisen toimijan tarvitsee antaa tiedot ainoastaan kerran (yhden luukun periaate) ja että kyseiset viranomaiset tarkastavat tavarat samaan aikaan ja samassa paikassa (keskitetyn palvelupisteen periaate).
- (8) Kaupan helpottamiseksi taloudellisilla toimijoilla olisi oltava oikeus nimetä itselleen edustaja tulliviranomaisten kanssa asioimiseen.
- (9) Sääntöjä noudattavien ja luotettavien taloudellisten toimijoiden olisi valtuutettuina taloudellisina toimijoina voitava käyttää mahdollisimman tehokkaasti hyväkseen yksinkertaistettuja menettelyjä ja turvallisuusnäkökohdat huomioon ottaen hyötyä kevyemmästä tullivalvonnasta.
- (10) Kaikkiin päätöksiin eli tullilainsäädäntöön liittyviin tulliviranomaisten virallisiin toimiin, joilla on oikeudellinen vaikutus yhteen tai useampaan henkilöön, mukaan luettuina kyseisten viranomaisten antamiin sitoviin tietoihin, olisi sovellettava samoja sääntöjä. Kaikkien tällaisten päätösten olisi oltava voimassa koko yhteisössä ja ne olisi voitava peruuttaa, niitä olisi voitava muuttaa, ellei toisin säädetä, tai ne olisi voitava kumota, jos ne eivät ole yhdenmukaisia tullilainsäädännön tai sen tulkinnan kanssa.
- (11) Perusoikeuskirjan mukaisesti jokaisella henkilöllä on oltava oikeus hakea muutosta tulliviranomaisten päätöksiin ja tämän lisäksi tulla kuulluksi ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka vaikuttaisi häneen epäedullisesti. Tällaisia koodeksiin sisällytettäviä säännöksiä olisi sovellettava myös tapauksiin, jotka liittyvät tullien kantamiseen jälkitullauksin ja tullien palauttamista tai peruuttamista koskeviin päätöksiin.
- (12) Tullimenettelyjen sujuvoittaminen sähköisessä toimintaympäristössä edellyttää vastuun jakoa eri jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kesken. On tarpeen varmistaa asianmukaiset tehokkaat, varoittavat ja oikeasuhteiset seuraamukset koko sisämarkkinoilla, jotta voitaisiin ehkäistä tullilainsäädännön vakavia rikkomisia ja vähentää näin petosriskiä ja turvallisuusuhkia sekä varmistaa yhteisön taloudelliset edut. Tämä voidaan saavuttaa vain yhteisön yhteisillä puitteilla, joissa vahvistetaan seuraamusten määräämistä koskeva toimivallan jako ja asetetaan rajat kyseisille seuraamuksille perusoikeuskirjassa vahvistettuja oikeuksia noudattaen.
- (13) Jotta saataisiin pidetyksi tasapainossa toisaalta tulliviranomaisten tarve varmistaa tullilainsäädännön oikea soveltaminen ja toisaalta taloudellisten toimijoiden oikeus tasapuoliseen kohteluun, tulliviranomaisille olisi annettava laajat valvontamahdollisuudet ja taloudellisille toimijoille muutoksenhakuoikeus.
- (14) Yhteisölle, sen kansalaisille ja kauppakumppaneille koituvien riskien minimoimiseksi jäsenvaltioiden tullitarkastusten yhteisen soveltamisen olisi perustuttava yhteiseen

riskinhallintajärjestelmään ja sen soveltamiseen tarkoitettuun sähköiseen järjestelmään. Kaikille jäsenvaltioille yhteisen riskinhallintajärjestelmän perustaminen ei saisi estää niitä tekemästä tavaroiden satunnaistarkastuksia.

- (15) On tarpeen vahvistaa ne tekijät, joiden perusteella sovelletaan tuonti- tai vientitulleja ja muita tavaroiden kauppaan sovellettavia toimenpiteitä. On myös aiheellista ottaa käyttöön selvät säännökset alkuperäselvitysten antamisesta yhteisössä taloudellisten toimijoiden tarpeiden sitä edellyttäessä.
- (16) Yhteisön päätöksentekoprosessin nopeuttamiseksi on aiheellista antaa komissiolle valtuudet vahvistaa etuuskohtelualkuperäsäännöt sellaisten tavaroiden osalta, joihin sovelletaan yhteisön tullialueen ja Ceutan ja Melillan välistä kauppaa koskevia etuuskohtelutoimenpiteitä.
- (17) On suotavaa ryhmitellä yhteen kaikki tapaukset, joissa syntyy tuontitullivelka, lukuun ottamatta vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan tulli-ilmoituksen antamista tai osittain tuontitullitonta väliaikaista maahantuontia, jotta välttyttäisiin ongelmilta tullivelan syntymisen oikeusperustan määrittelemisessä. Saman olisi koskettava myös vientitullivelan syntymistä.
- (18) Koska tulliviranomaisten uusiin tehtäviin liittyy myös sisämaa- ja rajatullitoimipaikkojen välinen vastuunjako ja yhteistyö, tullivelan syntymisen olisi useimmissa tapauksissa katsottava tapahtuvan velallisen sijoittautumispaikassa, koska asianomaisen paikan suhteen toimivaltainen tullitoimipaikka pystyy parhaiten valvomaan kyseisen henkilön toimia.
- (19) Kioton yleissopimuksen mukaisesti on lisäksi aiheellista vähentää sellaisten tapausten lukumäärää, joissa edellytetään jäsenvaltioiden hallinnollista yhteistyötä sen paikan vahvistamiseksi, jossa tullivelan katsotaan syntyneen, ja tullien kantamiseksi.
- (20) Erityismenettelyjä koskevien sääntöjen mukaisesti olisi voitava käyttää yhtä ainoaa vakuutta kaikissa erityismenettelyissä, ja kyseisen vakuuden olisi voitava olla yleisvakuus, joka kattaa useita tapahtumia.
- (21) Yhteisön ja jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojaamisen parantamiseksi vakuuden olisi katettava myös tulli-ilmoituksessa ilmoittamatta jätetyt tai väärin ilmoitetut tavarat, jotka kuuluvat vakuuden kattamaan lähetykseen tai ilmoitukseen. Samasta syystä takaajan sitoumuksen olisi katettava myös sellaiset tullien määrät, jotka lankeavat maksettaviksi jälkitarkastusten perusteella.
- (22) Yhteisön ja jäsenvaltioiden taloudellisten etujen turvaamiseksi ja petosten torjumiseksi on suotavaa ottaa käyttöön järjestelyjä, joihin liittyy asteittaisia toimenpiteitä yleisvakuuden soveltamisessa. Jos petosriski on kasvanut, olisi taloudellisten toimijoiden tilanne huomioon ottaen voitava väliaikaisesti kieltää yleisvakuuden käyttö.
- (23) On aiheellista ottaa huomioon asianomaisen henkilön vilpitön mieli tapauksissa, joissa tullivelka syntyy siksi, että tullilainsäädäntöä ei ole noudatettu, ja pyrkiä minimoimaan velallisen laiminlyönnistä aiheutuvat vaikutukset.

- (24) On tarpeen vahvistaa yhteisötavaroiden aseman määrittämisessä käytettävä periaate ja kyseisen aseman menettämisen edellytykset sekä perusta sen määrittämiselle, milloin kyseinen asema ei muutu tavaroiden poistuessa väliaikaisesti yhteisön tullialueelta.
- (25) Jos taloudellinen toimija on toimittanut ennakolta tavaroiden hyväksyttävyyteen liittyviä riskiin perustuvia tarkastuksia varten tarkittavat tiedot, on aiheellista varmistaa, että tavarat voidaan pääsääntöisesti luovuttaa nopeasti. Vero- ja kauppapolitiikkaan liittyvien tarkastusten tekijänä olisi ensisijaisesti oltava asianomaisen taloudellisen toimijan toimitilojen suhteen toimivaltainen tullitoimipaikka.
- (26) Tulli-ilmoituksia koskevia sääntöjä olisi nykyaikaistettava ja yksinkertaistettava ja erityisesti olisi edellytettävä, että tulli-ilmoitukset on pääsääntöisesti tehtävä sähköisesti, ja otettava käyttöön ainoastaan yhdenlainen yksinkertaistettu ilmoitus.
- (27) Koska Kioton yleissopimuksen mukaan on suotavaa, että tulli-ilmoitus tehdään, kirjataan ja tarkastetaan ennen tavaroiden saapumista ja ettei lisäksi ilmoituksen teko-paikkaa sidota tavaroiden fyysiseen sijaintipaikkaan, on aiheellista säätää keskitetystä tulliselvityksestä taloudellisen toimijan sijoittautumispaikassa. Keskitettyyn tulliselvitykseen olisi liityttävä mahdollisuus käyttää yksinkertaistettuja ilmoituksia, lykätä täydellisen ilmoituksen ja vaadittujen asiakirjojen antamispäivää, antaa jaksottainen ilmoitus ja lykätä maksuja.
- (28) Jotta koko yhteisössä voitaisiin taata tasapuoliset kilpailuedellytykset, on aiheellista vahvistaa yhteisön tason säännöt, joiden perusteella tulliviranomaiset voivat hävittää tavarat tai toteuttaa muita toimenpiteitä, joilla niistä vapaudutaan; aiemmin näistä seikoista on säädetty kansallisessa lainsäädännössä.
- (29) On aiheellista säätää yhteisistä ja yksinkertaisista säännöistä erityismenettelyille (passitus, varastointi, erityiskäyttö ja jalostus) sekä täydentävistä perussäännöistä kullekin erityismenettelylle, jotta toimija voi helposti valita oikean menettelyn, virheiltä voitaisiin välttyä ja jälkikantojen ja palautusten määrää voitaisiin vähentää.
- (30) Luvan antamista useisiin erityismenettelyihin yhdellä vakuudella ja yhden tullitoimipaikan valvonnassa olisi helpotettava, ja tällaisissa tapauksissa tullivelan syntymistä koskevien sääntöjen olisi oltava yksinkertaiset. Peruseriaattena olisi oltava, että erityismenettelyyn asetetut tavarat tai niistä valmistetut tuotteet arvioidaan tullivelan syntyhetkellä. Olisi kuitenkin myös oltava mahdollista taloudellisesti perustelluista syistä arvioida tavarat sillä hetkellä, kun ne asetetaan erityismenettelyyn. Samoja periaatteita olisi sovellettava myös tavanomaisiin käsittelyihin.
- (31) Koodeksiin asetuksella (EY) N:o 648/2005 sisällytetyt turvallisuutta parantavat toimenpiteet huomioon otten tavaroiden siirtämisestä vapaa-alueelle olisi tehtävä tullimenettely, ja tullin olisi tarkastettava tavarat asiakirjoineen vapaa-alueelle siirrettäessä.
- (32) Johonkin erityiskäytön menettelyyn asetettujen tavaroiden osalta olisi luotava oikeudellinen perusrakenne, jossa säädetään valmisteveron suspendoinnista valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden

tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY⁸ mukaisesti, arvonlisäveron määräytymisestä mahantuonnin hetkellä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁹ 7 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä kauppapoliittisista toimenpiteistä.

- (33) Koska jälleenviennin aikomus ei enää ole pakollinen, sisäisen jalostuksen suspendointijärjestelmä olisi yhdistettävä tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyn kanssa, ja sisäisestä jalostusmenettelystä tullinpalautusjärjestelmää soveltaen olisi luovuttava. Kyseisen yhden ainoan sisäisen jalostusmenettelyn olisi katettava myös tavaroiden hävittäminen, ellei se tapahdu tullin toimesta tai tullivalvonnassa.
- (34) Yhteisön tullialueelta vietyihin yhteisötavaroihin liittyviä turvallisuustoimenpiteitä olisi sovellettava myös muiden kuin yhteisötavaroiden jälleenvientiin. Samoja perussääntöjä olisi sovellettava kaikentyyppisiin tavaroihin ja tarvittaessa olisi oltava mahdollisuus poikkeuksiin, esimerkiksi yhteisön tullialueen kautta kulkevien passitus-tavaroiden tapauksessa.
- (35) Päätöksenteon tehokkuuden sekä yhdenmukaisuuden varmistamiseksi on aiheellista tehostaa järjestelyjä, jotka liittyvät täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamiseen, selitysten ja ohjeiden antamiseen, tulliviranomaisten päätösten peruuttamista koskevien komission päätösten tekemiseen sekä yhteisen kannan valmisteleamiseen komiteoissa, työryhmissä ja paneeleissa, jotka on perustettu kansainvälisillä tullilainsäädäntöä koskevilla sopimuksilla.
- Täytäntöönpanosäännösten antamista varten asianmukaisin menettely on hallintomenettely ja ohjeiden ja selitysten antamista varten neuvoa-antava menettely.
- (36) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä tammikuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁰ mukaisesti.
- (37) On aiheellista säätää täytäntöönpanosäännösten antamiseen liittyvistä valtuuksista erityisesti tapauksissa, joissa yhteisö hyväksyy sellaisia sitoumuksia ja velvoitteita kansainvälisten sopimusten suhteen, jotka edellyttävät koodeksin säännösten mukauttamista.
- (38) Tullilainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja rationalisoimiseksi eräitä tällä hetkellä erillisiin yhteisön säädöksiin sisältyviä säännöksiä on selvyiden vuoksi sisällytetty koodeksiin.

⁸ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/106/EY (EUVL L 359, 4.12.2004, s. 30).

⁹ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

¹⁰ EYVL 184, 17.7.1999, s. 23.

Sen vuoksi seuraavat asetukset olisi kumottava yhdessä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 kanssa:

- neuvoston asetus (ETY) N:o 918/83, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta¹¹,
- neuvoston asetus (ETY) N:o 3925/91, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, yhteisön sisäisen lentomatkan suorittavien henkilöiden käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin sekä yhteisön sisäisen merimatkan suorittavien henkilöiden matkatavaroihin kohdistuvien tarkastusten ja muodollisuuksien lakkauttamisesta¹²,
- neuvoston asetus (EY) N:o 82/2001, annettu 5 päivänä joulukuuta 2000, ”peräisin olevien tuotteiden” (”alkuperätuotteet”) käsitteen määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä yhteisön tullialueen ja Ceutan ja Melillan välisessä kaupassa¹³,
- neuvoston asetus (EY) N:o 1207/2001, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2001, Euroopan yhteisön ja tiettyjen maiden välistä etuuskohteluun oikeutettua kauppaa koskevissa säännöksissä vahvistetusta menettelystä EUR.1-tavara-todistusten antamisen, kauppalaskuilmoitusten ja EUR.2-lomakkeiden laatimisen ja tiettyjen valtuutetun viejän lupien antamisen helpottamiseksi¹⁴.

(39) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja sisämarkkinoiden keskeisen perustan muodostavan tulliliiton toiminnan tehokkuuden varmistamiseksi aiheellista säätää yhteisön tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin sovellettavista säännöistä ja menettelyistä. Tässä asetuksessa ei perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

¹¹ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

¹² EYVL L 374, 31.12.1991, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

¹³ EYVL L 20, 20.1.2001, s. 1.

¹⁴ EYVL L 165, 21.6.2001, s. 1.

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

TULLILAINSÄÄDÄNNÖN SOVELTAMISALA, TULLIN TEHTÄVÄT JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä asetuksella otetaan käyttöön yhteisön tullikoodiksi, jäljempänä 'koodiksi', jossa säädetään yhteisön tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin sovellettavista yleisistä säännöistä ja menettelyistä.

Koodiksia sovelletaan yhtenäisesti koko yhteisön tullialueella, sanotun kuitenkin rajoittamatta muilla aloilla annetun kauppaa koskevan lainsäädännön soveltamista.

2 artikla

Tulliviranomaisten tehtävät

Tulliviranomaiset vastaavat kansainvälisen kaupan hallinnoinnista yhteisön ulkorajoilla ja edistävät näin kaupan avoimuutta, sisämarkkinoiden ulkoisten näkökohtien ja yhteisön yhteisten kaupan liittyvien politiikkojen täytäntöönpanoa sekä toimitusketjujen yleistä turvallisuutta. Tulliviranomaisten tehtäviin kuuluu:

- a) suojella yhteisön ja sen jäsenvaltioiden taloudellisia etuja;
- b) suojella yhteisöä hyvän kauppatavan vastaiselta ja laittomalta kaupalta ja tukea samalla laillista liiketoimintaa;
- c) taata kansalaisten turvallisuus ja ympäristön suojelu tarvittaessa läheisessä yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- d) helpottaa kansainvälistä kauppaa.

3 artikla

Tullialue

1. Yhteisön tullialueeseen kuuluvat seuraavat alueet, mukaan luettuina niiden aluemerit, sisäiset aluevedet ja ilmatila:
 - Belgian kuningaskunnan alue,
 - Tšekin tasavallan alue,

- Tanskan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Färsaaria ja Grönlantia,
- Saksan liittotasavallan alue, lukuun ottamatta Helgolandin saarta ja Büsingenin aluetta (Saksan liittotasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä 23 päivänä marraskuuta 1964 tehty sopimus),
- Viron tasavallan alue,
- Helleenien tasavallan alue,
- Espanjan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Ceutaa ja Melillaa,
- Ranskan tasavallan alue, lukuun ottamatta Uutta-Kaledoniaa, Mayottea, St-Pierre ja Miquelonia, Wallis- ja Futunasaaria ja Ranskan Polynesiaa,
- Irlannin alue,
- Italian tasavallan alue, lukuun ottamatta Livignon ja Campione d'Italian kuntia sekä Luganojärven kansallista vesialuetta, joka sijaitsee Ponte Tresan ja Porto Ceresion välisen alueen rannan ja valtiollisen rajan välillä,
- Kyproksen tasavallan alue liittymisasiakirjan määräysten mukaisesti,
- Latvian tasavallan alue,
- Liettuan tasavallan alue,
- Luxemburgin suurherttuakunnan alue,
- Unkarin tasavallan alue,
- Maltan tasavallan alue,
- Alankomaiden kuningaskunnan Euroopassa sijaitseva alue,
- Itävallan tasavallan alue,
- Puolan tasavallan alue,
- Portugalin tasavallan alue,
- Slovenian tasavallan alue,
- Slovakian tasavallan alue,
- Suomen tasavallan alue,
- Ruotsin kuningaskunnan alue,
- Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue sekä Kanaalisaaret ja Mansaari.

2. Yhteisön tullialueeseen kuuluvina pidetään myös seuraavia jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitsevia alueita, mukaan luettuina niiden aluemerta, sisäisiä aluevesiä ja ilmatilaa, ottaen huomioon niihin sovellettavat yleissopimukset ja muut sopimukset:

a) RANSKA

Monacon alue sellaisena kuin se määritellään Pariisissa 18 päivänä toukokuuta 1963 allekirjoitetussa tulliyhteissopimuksessa (*Journal Officiel de la République Française*, 27.9.1963, s. 8679).

b) KYPROS

Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvien alueiden Akrotirin ja Dhekelian alueet sellaisina kuin ne on määritelty Nicosiassa 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetussa Kyproksen tasavallan perustamissopimuksessa (*United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252*).

3. Tiettyjä tullilainsäädännön säännöksiä voidaan soveltaa myös yhteisön tullialueen ulkopuolella erityislainsäädännön tai kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti.

4 artikla

Määritelmät

Koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan:

- 1) 'tulliviranomaisilla' jäsenvaltioiden tullihallintoja, jotka vastaavat tullilainsäädännön soveltamisesta, ja muita viranomaisia, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisia soveltamaan tiettyä tullilainsäädäntöä;
- 2) 'tullilainsäädännöllä' seuraavista koostuvaa lainsäädäntöä:
 - a) koodeksi ja sen soveltamiseksi yhteisön tasolla ja tarvittaessa kansallisella tasolla annetut säännökset,
 - b) yhteinen tullitariffi,
 - c) tullimääräyksiä sisältävät kansainväliset sopimukset siltä osin kuin niitä sovelletaan yhteisössä;
- 3) 'henkilöllä' luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä ja henkilöiden yhteenliittymää, joka ei ole oikeushenkilö mutta joka tunnustetaan yhteisön lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä oikeustoimikelpoiseksi;
- 4) 'taloudellisella toimijalla' henkilöä, joka ammattimaisesti harjoittaa tavaroiden tuontia yhteisön tullialueelle tai vientiä sieltä;
- 5) 'riskillä' sellaisen tapahtuman toteutumisen todennäköisyyttä, joka liittyy yhteisön tullialueen ja sen ulkopuolisten maiden tai alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumiseen, poistumiseen, passitukseen, siirtoon tai tiettyyn käyttötarkoitukseen sekä yhteisöasemaa vailla olevien tavaroiden olemiseen alueella ja jonka seurauksena voi olla jokin seuraavista:
 - a) yhteisön tai kansallisten toimenpiteiden moitteeton soveltaminen estyy,
 - b) yhteisön ja sen jäsenvaltioiden taloudelliset edut vaarantuvat,
 - c) yhteisön ja sen kansalaisten turvallisuudelle, kansanterveydelle, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai kuluttajille aiheutuu uhka;

- 6) 'tullitarkastuksilla' tulliviranomaisten 27–30 artiklan mukaisesti toteuttamia erityisiä toimia;
- 7) 'yleisilmoituksella' ilmoitusta, joka on tehtävä ennen kuin tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle tai viedään sieltä;
- 8) 'tulli-ilmoituksella' tointa, jolla henkilö ilmoittaa säädetyssä muodossa ja säädetyllä tavalla haluavansa asettaa tavarat tiettyyn tullimenettelyyn ilmoittaen tarvittaessa erityisjärjestelyistä, joita olisi sovellettava;
- 9) 'tullimenettelyllä' jotakin seuraavista menettelyistä, joihin tavarat voidaan asettaa tämän koodin mukaisesti:
 - a) luovutus vapaaseen liikkeeseen;
 - b) erityismenettelyt,
 - c) vienti;
- 10) 'tuontitulleilla' yhteisen tullitariffin mukaisia tuontitavaroista maksettavia tulleeja;
- 11) 'vientitulleilla' yhteisen tullitariffin mukaisia vientitavaroista maksettavia tulleeja;
- 12) 'muilla kuin yhteisötavaroilla' muita kuin 20 alakohdassa tarkoitettuja tavaroita tai tavaroita, jotka ovat menettäneet asemansa yhteisötavaroina;
- 13) 'riskinhallinnalla' riskin järjestelmällistä tunnistamista ja kaikkien riskille altistumisen rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden täytäntöönpanoa;
- 14) 'tavarat luovutuksella' tointa, jolla tulliviranomaiset luovuttavat tavarat sen tullimenettelyn mukaisiin tarkoituksiin, johon tavara on asetettu;
- 15) 'tullivalvonnalla' tulliviranomaisten yleisiä toimia, joiden tarkoituksena on varmistaa tullilainsäädännön ja tapauksen mukaan muiden tällaisten toimien kohteena oleviin tavaroihin sovellettavien säännösten noudattaminen;
- 16) 'tullinpalautuksella' vapaaseen liikkeeseen luovutetuista tavaroista kannettujen tai kannettavien tuontitullien palauttamista tai peruuttamista, jos tavarat viedään yhteisön tullialueelta muuttumattomina tai jalostettuina tuotteina;
- 17) 'jalostetuilla tuotteilla' jalostusmenettelyyn asetettuja tavaroita, joille on suoritettu jalostustoimintoja;
- 18) 'yhteisön tullialueelle sijoittautuneella henkilöllä'
 - a) luonnollista henkilöä, jonka asuinpaikka on yhteisön tullialueella,
 - b) oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, jonka sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pääasiallinen toimipaikka on yhteisön tullialueella;

- 19) 'tullioikeudellisella asemalla' tavaralla olevaa yhteisötavaran tai muun kuin yhteisötavaran asemaa;
- 20) 'yhteisötavaroilla' tavaroita, jotka kuuluvat johonkin seuraavista luokista:
- a) tavarat, jotka on tuotettu kokonaan yhteisön tullialueella ja jotka eivät sisällä yhteisön tullialueen ulkopuolisista maista tai sen ulkopuolisilta alueilta tuotuja tavaroita,
 - b) tavarat, jotka on tuotu yhteisön tullialueen ulkopuolisista maista tai sen ulkopuolisilta alueilta ja luovutettu vapaaseen liikkeeseen,
 - c) tavarat, jotka on tuotettu yhteisön tullialueella joko ainoastaan b kohdassa tarkoitetuista tavaroista tai a ja b kohdassa tarkoitetuista tavaroista;
- 21) 'esittämisellä tullille' tulliviranomaisille tehtävää ilmoitusta tavaroiden saapumisesta tullitoimipaikkaan tai muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan sekä kyseisten tavaroiden asettamista tullin saataville tullitarkastuksia varten;
- 22) 'tavaroiden haltijalla' tavaroiden omistajaa tai muuta henkilöä, jolla on vastaava määräämisoikeus tavaroihin tai jonka fyysisessä valvonnassa tavarat ovat;
- 23) 'menettelynhaltijalla' henkilöä, joka tekee tulli-ilmoituksen tai jonka lukuun tulli-ilmoitus tehdään tai jolle kyseisen henkilön tullimenettelyä koskevat oikeudet ja velvollisuudet on siirretty;
- 24) 'kauppapoliittisilla toimenpiteillä' muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, jotka on vahvistettu yhteisen kauppapolitiikan yhteydessä tavaroiden tuontiin ja vientiin sovellettavilla yhteisön säännöksillä;
- 25) 'jalostustoiminnoilla' mitä tahansa seuraavista:
- a) tavaroiden käsittely, niiden asennus, kokoonpano ja sovittaminen muihin tavaroihin mukaan luettuina,
 - b) tavaroiden jalostus,
 - c) tavaroiden hävittäminen,
 - d) tavaroiden korjaus, niiden entisöinti ja kunnostaminen mukaan luettuina,
 - e) tiettyjen sellaisten tavaroiden käyttö, jotka eivät sisälly jalostettuihin tuotteisiin mutta mahdollistavat niiden tuottamisen tai helpottavat sitä, vaikka ne kuluvat kokonaan tai osittain loppuun niiden käytön aikana (tuotannossa käytettävät lisätavarat);
- 26) 'tuotolla' tietyn jalostusmenettelyyn asetetun tavaraerän jalostuksessa syntyvien jalostettujen tuotteiden paljoutta tai prosentuaalista osuutta.

2 LUKU

TULLILAINSÄÄDÄNNÖN MUKAISET HENKILÖIDEN OIKEUDET JA VELVOLLISUUDET

1 jakso

Tietojen antaminen

5 artikla

Tietojen vaihto, tietosuoja

1. Kaikki vaadittava tulliviranomaisten välinen sekä taloudellisten toimijoiden ja tulliviranomaisten välinen tietojen, saateasiakirjojen, päätösten ja tiedoksiantojen toimittaminen on tehtävä sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta.

2. Ellei toisin nimenomaisesti säädetä, komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan:

- a) tullitoimipaikkojen välillä vaihdettavien, tullilainsäädännön soveltamisessa tarvittavien viestien määrittelyä ja sääntelyä koskevat säännöt;
- b) tullilainsäädännön mukaisesti vaihdettavien viestien yhteinen muoto ja niissä vaadittavat tiedot.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällytettävä riskianalyysin ja tullitarkastusten asianmukaisen suorittamisen kannalta tarpeelliset tiedot tarvittaessa kansainvälisiä standardeja ja kauppatapoja noudattaen.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tullitoimipaikkojen väliseen sähköiseen tietojenvaihtoon tarvittavien järjestelmien on oltava toiminnassa 30 päivään kesäkuuta 2009 mennessä.

6 artikla

Tietosuoja

1. Kaikki tulliviranomaisten tehtäviensä hoidon yhteydessä saamat luottamukselliset tai luottamuksellisina annetut tiedot on pidettävä salassa. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa luovuttaa tällaisia tietoja ilman tiedot antaneen henkilön tai viranomaisen nimenomaista lupaa muuhun käyttöön kuin 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tullitarkastuksiin.

Tietojen luovuttaminen ilman lupaa on kuitenkin sallittua, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat siihen velvollisia tai oikeutettuja voimassa olevien, erityisesti tietosuojaa koskevien säännösten nojalla tai oikeudenkäynnin yhteydessä.

2. Luottamuksellisten tietojen toimittaminen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden tullihallinnoille ja muille elimille on sallittua ainoastaan kansainvälisten sopimusten soveltamisen yhteydessä ja kun taataan yhtenäinen tietosuojan taso.

Tietojen luovuttamisessa tai toimittamisessa on noudatettava kaikilta osin voimassa olevia tietosuojaa koskevia säännöksiä.

7 artikla

Lisätietojen vaihtaminen tulliviranomaisten ja taloudellisten toimijoiden kesken

1. Tulliviranomaiset ja taloudelliset toimijat voivat vaihtaa muitakin kuin tullilainsäädännössä nimenomaisesti vaadittuja tietoja edistääkseen keskinäistä yhteistyötä riskien tunnistamisessa ja torjunnassa. Tietojen vaihto voi perustua kirjalliseen sopimukseen ja sen yhteydessä tulliviranomaisille voidaan antaa mahdollisuus käyttää taloudellisten toimijoiden tietokonejärjestelmiä.
2. Osapuolten toisilleen 1 kohdassa tarkoitetun yhteistyön yhteydessä toimittamat tiedot ovat luottamuksellisia, elleivät osapuolet toisin sovi.

8 artikla

Tulliviranomaisten toimittamat tiedot

1. Kuka tahansa henkilö voi pyytää tulliviranomaisilta tietoja tullilainsäädännön soveltamisesta. Pyyntö voidaan evätä, ellei se liity tosiasiallisesti suunniteltuun tuonti- tai vientitoimintoon.
2. Tullihallintojen on käytävä säännöllistä vuoropuhelua taloudellisten toimijoiden ja muiden kansainvälisessä tavaroiden kaupassa osallisina olevien viranomaisten kanssa. Niiden on edistettävä avoimuutta saattamalla kansainväliseen tavarakauppaan liittyvä lainsäädäntö, hallinnolliset päätökset ja hakulomakkeet taloudellisten toimijoiden saataville veloituksetta ja mahdollisuuksien mukaan Internetin välityksellä.

9 artikla

Tietojen toimittaminen tulliviranomaisille

1. Henkilön, joka on suoraan tai välillisesti osallisena tullimuodollisuuksien suorittamisessa, on annettava tulliviranomaisille näiden pyynnöstä ja mahdollisesti asetetussa määräajassa kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot, käytetystä tietovälineestä riippumatta, sekä kaikki tarvittava apu.

2. Rajoittamatta mahdollista hallinnollisten tai rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamista yleisilmoituksen tai tulli-ilmoituksen, mukaan luettuna yksinkertaistetun ilmoituksen, muun ilmoituksen taikka lupaa tai muuta päätöstä koskevan hakemuksen tekeminen merkitsee sitoutumista vastuuseen:
- a) tulli-ilmoituksessa, muussa ilmoituksessa tai hakemuksessa taikka muussa asianomaisessa lomakkeessa olevien tietojen oikeellisuudesta;
 - b) toimitettujen tai saataville asetettujen asiakirjojen todistusvoimaisuudesta;
 - c) tapauksen mukaan kyseisten tavaroiden aiottuun menettelyyn asettamisesta seuraavien velvoitteiden tai lupaan sisältyvien toimintojen suorittamiseen liittyvien velvoitteiden täyttämisestä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös tulliviranomaisten edellyttämien tietojen toimittamiseen.

Jos tulli-ilmoituksen, muun ilmoituksen tai hakemuksen tekee tai pyydetty tiedot toimittaa asianomaisen henkilön edustaja, ensimmäisessä alakohdassa säädetyt velvollisuudet sitovat myös edustajaa.

10 artikla

Yhteinen tietojärjestelmä

Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa sellaisen sähköisen järjestelmän kehittämisessä, ylläpidossa ja käyttämisessä, jonka avulla kerätään ja ylläpidetään yhteisiä tietokantoja:

- a) kaikista henkilöistä, jotka ovat suoraan tai välillisesti osallisena tullimuodollisuuksien suorittamisessa;
- b) tullimenettelyjä tai valtuutetun taloudellisen toimijan asemaa koskevista luvista.

Näiden tietojen on oltava jäsenvaltioiden tullihallintojen käytettävissä niiden hoitaessa tehtäviään samoin kuin taloudellisten toimijoiden käytettävissä kolmannessa kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tietokantoihin kirjattavien tietojen vakiomuotoa ja sisältöä koskevat vaatimukset sekä kyseisten tietojen käyttöä koskevat säännöt.

2 jakso

Tulliedustus

11 artikla

Tulliedustaja

1. Henkilö voi nimetä itselleen edustajan, jäljempänä 'tulliedustaja', suorittamaan tullilainsäädännössä säädettyjä toimia ja muodollisuuksia tulliviranomaisten kanssa asioitaessa.

Tulliedustus voi olla suora, jolloin tulliedustaja toimii toisen nimissä ja lukuun, tai välillinen, jolloin tulliedustaja toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun.

2. Tulliedustajan on oltava sijoittautunut yhteisön tullialueelle.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vaatimuksesta voidaan poiketa.

12 artikla

Valtuutus

1. Edustajan on tulliviranomaisten kanssa asioidessaan ilmoitettava toimivansa edustamansa henkilön lukuun sekä ilmoitettava, onko tulliedustus suora vai välillinen.

Henkilön, joka ei ilmoita toimivansa toisen nimissä tai lukuun taikka joka ilmoittaa toimivansa toisen nimissä tai lukuun olematta valtuutettu toimimaan edustajana, katsotaan toimivan omissa nimissään ja omaan lukuunsa.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia henkilöä, joka ilmoittaa toimivansa toisen nimissä tai lukuun, todistamaan valtuutuksensa toimia tulliedustajana, paitsi jos henkilö kuuluu sellaisten henkilöiden ryhmään, jotka ovat oikeutettuja toimimaan toisen lukuun.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteet, joissa yksilöidään tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden ryhmät.

13 artikla

Edustus erityistapauksissa

1. Jos henkilö toimii tulliedustajana säännöllisesti ja kaupalliselta pohjalta, hänelle voidaan myöntää valtuutetun taloudellisen toimijan asema 14 artiklan mukaisesti.

2. Tulliedustaja voi toimia veroedustajana arvonlisäveroa ja valmisteveroja koskevien voimassa olevien säännösten mukaisesti.

3 jakso

Valtuutettu taloudellinen toimija

14 artikla

Valtuutuksen hakeminen ja myöntäminen

1. Yhteisön tullialueelle sijoittautunut henkilö, joka täyttää 15 ja 16 artiklassa asetetut edellytykset, voi pyytää valtuutetun taloudellisen toimijan asemaa.

Tulliviranomaisten on myönnettävä tällainen asema, jota tarkastellaan uudelleen määrääjain, neuvoteltuaan tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

2. Valtuutettu taloudellinen toimija voi hyötyä turvallisuuteen liittyvien tullitarkastusten helpotuksista tai käyttää tämän koodeksin ja sen soveltamissäännösten mukaisia yksinkertaistettuja menettelyitä.
3. Ellei 15 ja 16 artiklassa toisin säädetä, kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on tunnustettava valtuutetun taloudellisen toimijan asema, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tullitarkastusten suorittamista. Ellei 16 artiklan g alakohdan mukaisesti vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu, hakija voi kuitenkin pyytää, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun aseman pätevyys rajoitetaan tiettyyn yhteen tai useampaan jäsenvaltioon.
4. Tulliviranomaisten on valtuutetun taloudellisen toimijan aseman tunnustamisen perusteella ja edellyttäen, että tietyntyyppisiä yhteisön tullilainsäädännön mukaisia yksinkertaistettuja menettelyjä koskevat vaatimukset täyttyvät, annettava toimijan käyttää näitä yksinkertaistettuja menettelyjä.
5. Valtuutetun taloudellisen toimijan asema voidaan evätä väliaikaisesti tai peruuttaa 16 artiklan h alakohdan nojalla vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
6. Valtuutetun taloudellisen toimijan on ilmoitettava tulliviranomaisille kaikista kyseisen aseman myöntämisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka ovat omiaan vaikuttamaan sen voimassaoloon tai sisältöön.

15 artikla

Aseman myöntäminen

Valtuutetun taloudellisen toimijan aseman myöntämisperusteita ovat vähintään:

- (a) asianmukainen osoitus tullivaatimusten noudattamisesta;
- (b) tyydyttävä liikekirjanpidon ja tarvittaessa kuljetuksiin liittyvän kirjanpidon hallintajärjestelmä, joka mahdollistaa asianmukaiset tullitarkastukset;

- (c) tarvittaessa näyttö taloudellisesta vakavaraisuudesta;
- (d) tapauksen mukaan toimintaan suoraan liittyvä käytännön pätevyys tai ammattipätevyys;
- (e) tapauksen mukaan asianmukaiset turvallisuutta koskevat normit.

16 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- a) valtuutetun taloudellisen toimijan aseman myöntäminen;
- b) valtuutetun taloudellisen toimijan aseman uudelleentarkastelujen aikaväli;
- c) yksinkertaistettuja menettelyjä koskevien lupien myöntäminen;
- d) kyseisen aseman ja kyseisten lupien myöntämiseen toimivaltaisen tulliviranomaisen yksilöiminen;
- e) sen määrittäminen, minkä tyyppisiä ja laajuisia helpotuksia voidaan myöntää turvallisuuteen liittyvien tullitarkastusten osalta, ottaen huomioon 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut säännöt;
- f) neuvottelut muiden tulliviranomaisten kanssa ja tietojen toimittaminen niille;
- g) edellytykset, joiden mukaisesti hakijan lupaa koskeva pyyntö voidaan rajoittaa yhteen tai useampaan jäsenvaltioon;
- h) edellytykset, joiden mukaisesti valtuutetun taloudellisen toimijan asema voidaan evätä väliaikaisesti tai peruuttaa;
- i) edellytykset, joiden mukaisesti yhteisön alueelle sijoittautumista koskevasta vaatimuksesta voidaan luopua valtuutettujen taloudellisten toimijoiden erityisryhmien osalta ottaen huomioon erityisesti kansainväliset sopimukset.

4 jakso

Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset

17 artikla

Yleiset säännökset

1. Henkilön, joka pyytää tulliviranomaisilta päätöstä, on toimitettava näille viranomaisille kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

Pyynnön esittäjänä ja päätöksen kohteena voi olla myös useampi henkilö.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu päätös on tehtävä ja se on annettava tiedoksi päätöstä pyytäneelle kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona tulliviranomaiset ovat vastaanottaneet pyynnön, ellei tullilainsäädännössä toisin säädetä.

Jos tulliviranomaiset eivät pysty noudattamaan edellä tarkoitettua määräaika, niiden on ilmoitettava asiasta päätöstä pyytäneelle ennen määräajan päättymistä ja ilmoitettava määräajan pidentämisen perusteet sekä uusi määräaika, jonka ne katsovat tarvitsevansa pyydetyn päätöksen tekemiseen.

3. Ellei päätöksessä tai tullilainsäädännössä toisin määrätä, päätös tulee voimaan sinä päivänä, jona päätöstä pyytänyt vastaanottaa päätöksen tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen. Lukuun ottamatta 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia tulliviranomaiset voivat panna tehdyt päätökset täytäntöön kyseisestä päivästä alkaen.
4. Ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka vaikuttaisi kielteisesti yhteen tai useampaan henkilöön, jolle se on osoitettu, tulliviranomaisten on annettava tälle tiedoksi huomautuksensa ja esitettävä perustelunsa niille. Asianomaiselle henkilölle on annettava mahdollisuus ilmaista näkökantansa tietyn määräajan kuluessa kyseisten huomautusten lähettämisestä.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika.

Kyseisen määräajan päätyttyä asianomaiselle henkilölle annetaan asianmukaisessa muodossa tiedoksi päätös, jossa esitetään myös sen perustelut.

Vaatus huomautusten tiedoksi antamisesta ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka vaikuttaisi kielteisesti henkilöön, jolle se on osoitettu, koskee myös ilman asianomaisen henkilön pyyntöä tehtäviä tulliviranomaisten päätöksiä ja erityisesti 72 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tullivelan tiedoksiantamista.

Päätöksessä on mainittava 24 artiklassa säädetystä muutoksenhakuoikeudesta.

5. Rajoittamatta sellaisten muita aloja koskevien säännösten soveltamista, joissa yksilöidään, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä päätös on mitätön tai tulee mitättömäksi, päätöksen antaneet tulliviranomaiset voivat peruuttaa, muuttaa tai kumota päätöksen, jos se ei ole tullilainsäädännön tai sen tulkintaa koskevien ohjeiden tai selitysten mukainen.

18 artikla

Päätösten voimassaolo koko yhteisössä

Ellei toisin pyydetä tai ilmoiteta, tulliviranomaisten päätökset ovat voimassa kaikkialla yhteisön tullialueella.

19 artikla

Myönteisten päätösten peruuttaminen

1. Tulliviranomaisten on peruutettava asianomaiselle myönteinen päätös, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) päätös tehtiin virheellisten tai puutteellisten tietojen perusteella;
 - b) päätöstä pyytänyt tiesi tai tämän olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tiedot olivat virheellisiä tai puutteellisia;
 - c) jos tiedot olisivat olleet paikkansapitäviä ja täydellisiä, päätös olisi ollut erilainen.
2. Päätöksen peruuttaminen annetaan tiedoksi sille, jolle päätös on osoitettu.
3. Peruuttaminen tulee voimaan siitä päivästä, jona alkuperäinen päätös tuli voimaan, ellei toisin ilmoiteta.
4. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan täytäntöön panemiseksi erityisesti useille henkilöille osoitettujen päätösten osalta.

20 artikla

Myönteisten päätösten kumoaminen ja muuttaminen

1. Myönteinen päätös on muissa kuin 19 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kumottava tai sitä on muutettava, jos yksi tai useampi sen tekemisen edellytyksistä ei ole täytynyt tai ei enää täyty.
2. Ellei tullilainsäädännössä toisin säädetä, useille henkilöille osoitettu myönteinen päätös voidaan kumota ainoastaan sen henkilön osalta, joka jättää täyttämättä päätökseen perustuvan velvollisuutensa.
3. Päätöksen kumoaminen tai muutos on annettava tiedoksi sille, jolle päätös on osoitettu.
4. Päätöksen kumoaminen tai muutos tulee voimaan päivänä, jona se, jolle päätös on osoitettu, vastaanottaa tiedon päätöksen kumoamisesta tai muuttamisesta tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen.

Poikkeustapauksissa tulliviranomaiset voivat kuitenkin siirtää kumoamisen tai muutoksen voimaantulon myöhemmäksi päiväksi, jos sen henkilön oikeutetut edut, jolle päätös on osoitettu, tätä edellyttävät.
5. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan 1–4 kohdan täytäntöön panemiseksi erityisesti useille henkilöille osoitettujen päätösten osalta.

Erityispäätökset

1. Tulliviranomaisten on pyynnöstä annettava sitovaa tariffitietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'STT-päätökset', tai sitovaa alkuperätietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'SAT-päätökset'.

Pyyntö voidaan evätä, ellei se liity tosiasiallisesti suunniteltuun tullimenettelyyn.

2. STT- ja SAT-päätökset ovat sitovia ainoastaan tavarán tarffiin luokittelun tai alkuperämäärityksen osalta.

Ne sitovat tulliviranomaisia sen henkilön suhteen, jolle päätös on osoitettu, ainoastaan sellaisten tavaroiden osalta, joita koskevat tullimuodollisuudet suoritetaan päätöksen tekopäivän jälkeen.

Ne sitovat henkilöä, jolle päätös on osoitettu, tulliviranomaisten suhteen vasta siitä päivästä, jona hän vastaanottaa tiedoksiannon päätöksestä tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen.

3. STT- tai SAT-päätökset ovat voimassa kolme vuotta päätöksessä ilmoitetusta päivästä.

4. Sovellettaessa STT- tai SAT-päätöstä tietyn tullimenettelyn yhteydessä henkilön, jolle päätös on osoitettu, on voitava todistaa:

- a) STT-päätöksen tapauksessa tullille ilmoitetun tavarán vastaavan täydellisesti päätöksessä kuvattua tavaraa;
- b) SAT-päätöksen tapauksessa kyseisen tavarán ja alkuperäaseman saamisen perusteena olevien olosuhteiden vastaavan täydellisesti päätöksessä kuvattua tavaraa ja siinä kuvattuja olosuhteita.

5. Poiketen siitä, mitä 17 artiklan 5 kohdassa ja 19 artiklassa säädetään, STT- tai SAT-päätös on peruutettava, jos se perustuu tietoa pyytäneen henkilön antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin.

6. STT- tai SAT-päätökset on kumottava 17 artiklan 5 kohdan ja 20 artiklan mukaisesti.

Niitä ei saa muuttaa.

7. Sen estämättä, mitä 20 artiklassa säädetään, komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- a) edellytykset, joiden mukaisesti ja ajankohta, jona STT- tai SAT-päätöksen voimassaolo lakkaa;
- b) edellytykset, joiden mukaisesti ja ajanjakso, jona a alakohdassa tarkoitettua päätöstä voidaan edelleen soveltaa päätökseen perustuviin sitoviin sopimuksiin, jotka on tehty ennen sen voimassaolon päättymistä.

8. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan muiden erityispäätösten tekemistä koskevat edellytykset.

5 jakso

Tulliseuraamukset

22 artikla

Tulliseuraamukset

1. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä yhteisön tullilainsäädännön noudattamatta jättämisestä johtuvista hallinnollisista ja rikosoikeudellisista seuraamuksista. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Hallinnollisten seuraamusten muodon on oltava jompikumpi tai molemmat seuraavista:
 - a) tulliviranomaisten kantama sakkomaksu, mukaan luettuna rikosoikeudellisten seuraamusten sijasta sovellettava maksu;
 - b) asianomaisen henkilön luvan peruuttaminen, soveltamisen keskeyttäminen tai muuttaminen.

Jos hallinnollisiin seuraamuksiin liittyy rikosoikeudellisia seuraamuksia samoin perustein, tällaisten seuraamusten yhdistämisen vaikutuksen on oltava oikeasuhteinen.

6 jakso

Muutoksenhaku

23 artikla

Rikosoikeus

Mitä 24, 25 ja 26 artiklassa säädetään, ei sovelleta, jos muutoksenhaun tarkoituksena on oikeusviranomaisen päätöksen peruuttaminen, kumoaminen tai muuttaminen.

24 artikla

Muutoksenhakuoikeus

1. Henkilöllä on oikeus hakea muutosta itseään suoraan ja henkilökohtaisesti koskevaan tulliviranomaisten päätökseen.

Oikeus hakea muutosta on myös henkilöllä, joka on pyytänyt tulliviranomaisilta päätöstä ja jonka pyynnön suhteen ei ole tehty päätöstä 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

2. Muutosta voi hakea ainakin kahdessa vaiheessa:
 - a) ensimmäisessä vaiheessa tulliviranomaisilta tai jäsenvaltioiden tähän tarkoitukseen nimeämältä elimeltä, joka voi olla oikeusviranomainen tai vastaava erikoistunut elin;
 - b) toisessa vaiheessa korkeammalta riippumattomalta elimeltä, joka voi olla oikeusviranomainen tai vastaava erikoistunut elin, jäsenvaltioissa voimassa olevien säännösten mukaisesti.
3. Muutosta on haettava sähköisessä muodossa tai kirjallisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa päätös on tehty tai sitä on haettu.

25 artikla

Täytäntöönpanon lykkääminen

1. Muutoksenhaku ei estä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tulliviranomaisten on lykättävä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos muutosta hakeneelle voi aiheutua siitä vahinkoa, joka ei ole korvattavissa.

Tulliviranomaiset voivat lykätä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että se ei ole tullilainsäädännön mukainen.

3. Jos riidanalaisen päätöksen perusteella on maksettava tuonti- tai vientitulleja, päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen edellyttää vakuuden antamista, paitsi jos vakuuden vaatiminen todennäköisesti aiheuttaisi velalliselle vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan täytäntöön panemiseksi.

26 artikla

Muutoksenhakua koskeva päätös

Muutoksenhakua koskeviin tulliviranomaisten päätöksiin sovelletaan 17 artiklaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettelyssä voidaan nopeasti oikaista tulliviranomaisten päätökset.

7 jakso

Tavaroiden tarkastaminen

27 artikla

Tullitarkastukset

1. Tulliviranomaiset voivat toteuttaa kaikki tarpeellisiksi katsomansa tarkastukset varmistaakseen tullilainsäädännön ja muun sellaisen lainsäädännön moitteettoman soveltamisen, joka koskee yhteisön tullialueen ja muiden alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumista, poistumista, passitusta, siirtoa ja tiettyä käyttötarkoitusta sekä muiden kuin yhteisötavaroiden alueella oloa.

Tällaisiin tarkastuksiin, jäljempänä 'tullitarkastukset', voivat kuulua tavaroiden tarkastaminen, ilmoitukseen sisältyvien tietojen tarkistaminen, sähköisten tai kirjallisten asiakirjojen olemassaolon ja todistusvoimaisuuden varmistaminen, yritysten kirjanpidon ja muiden asiakirjojen tarkastaminen, kuljetusvälineen tarkastaminen sekä matkatavaroiden ja henkilöiden mukanaan tai yllään kuljettamien muiden tavaroiden tarkastaminen.

Tullitarkastuksia voidaan tehdä yhteisön tullialueen ulkopuolella, jos näin määrätään kansainvälisessä sopimuksessa.

2. Muiden tullitarkastusten kuin satunnaistarkastusten on perustuttava riskianalyysiin, jossa käytetään sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää, jotta riskit voidaan tunnistaa ja arvioida ja jotta riskien torjumiseen tarvittavia toimenpiteitä voidaan kehittää kansallisin, yhteisön ja tapauksen mukaan kansainvälinen arviointiperustein.

Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa kehitettävä ja otettava käyttöön viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009 riskinhallinnan toteuttamiseen tarkoitettu sähköinen järjestelmä ja ylläpidettävä sitä.

3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan:
 - a) yhteistä riskinhallintajärjestelmää koskevat säännöt;
 - b) yhteisten arviointiperusteiden ja tarkastustoimien ensisijaisten alojen vahvistamista koskevat säännöt;
 - c) riskejä koskevien tietojen ja riskianalyysien vaihtoa tullihallintojen välillä koskevat säännöt.

28 artikla

Tulliviranomaisten keskinäinen yhteistyö

1. Jos muut toimivaltaiset viranomaiset kuin tulliviranomaiset tekevät samoille tavaroille muita tarkastuksia kuin tullitarkastuksia, tarkastukset on tehtävä läheisessä

yhteistyössä tulliviranomaisten kanssa ja mahdollisuuksien mukaan samaan aikaan ja samassa paikassa (keskitetyn palvelupisteen periaate).

2. Tässä jaksossa tarkoitettujen tarkastusten yhteydessä tulliviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa riskien minimoimiseksi toimittaa toisilleen sekä muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisille ja komissiolle tietoja, joita ne ovat saaneet yhteisön tullialueen ja muiden alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumiseen, poistumiseen, passitukseen, siirtoon ja tiettyyn käyttötarkoitukseen sekä muiden kuin yhteisötavaroiden alueella oloon liittyen.

29 artikla

Jälkitarkastus

Tulliviranomaiset voivat yleis- tai tullililmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi tavaroiden luovutuksen jälkeen tarkastaa kyseisiin tavaroihin liittyviä toimintoja taikka näihin tavaroihin myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimintoja koskevat kaupalliset asiakirjat ja tiedot.

Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaranhaltijan tai tämän edustajan tiloissa, ammatti-toiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toiminnoissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintansa yhteydessä hallussaan pitävän henkilön tiloissa. Kyseiset viranomaiset voivat myös tarkastaa tavarat, jos niiden esittäminen tullille on vielä mahdollista.

30 artikla

Poikkeukset

1. Minkäänlaisia tullitarkastuksia tai -muodollisuuksia ei kohdisteta:
 - a) yhteisön sisäisen lentomatkan suorittavan henkilön käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin;
 - b) yhteisön sisäisen merimatkan suorittavan henkilön matkatavaroihin.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta:
 - a) jäsenvaltioiden viranomaisten, satama- tai lentokenttäviranomaisten taikka kuljetusliikkeiden matkatavaroihin kohdistamia turvatarkastuksia;
 - b) jäsenvaltioiden määräämiin kieltoihin tai rajoituksiin liittyviä tarkastuksia, jos kyseiset kiellot ja rajoitukset ovat sopusoinnussa perustamissopimuksen kanssa.

8 jakso

Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen; maksut ja kustannukset

31 artikla

Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen

1. Asianomaisen on säilytettävä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot tullitarkastuksia varten voimassa olevissa säännöksissä vahvistetun määräajan ja vähintään kolme kalenterivuotta käytetystä tietovälineestä riippumatta.

Vapaaseen liikkeeseen muissa kuin kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa luovutettujen tai vietäviksi ilmoitettujen tavaroiden tapauksessa kyseinen määräaika alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskeva ilmoitus on hyväksytty vastaanotetuksi.

Tietyn käyttötarkoituksen perusteella tullitta tai alennetuin tuontitullein vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden tapauksessa kyseinen määräaika alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana tavaroiden tullivalvonta lopetetaan.

Muuhun tullimenettelyyn asetettujen tavaroiden tapauksessa kyseinen määräaika alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana asianomainen tullimenettely on päättynyt.

2. Jos tulliviranomaisten tullivelkaan liittyvä tullitarkastus osoittaa, että tileissä olevaa velkaa koskevaa kirjausta on oikaistava, ja asianomaiselle henkilölle on ilmoitettu asiasta, asiakirjat on säilytettävä kolmen vuoden ajan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan jälkeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 73 artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jos asiaan on haettu muutosta, asiakirjat on säilytettävä, kunnes menettely on päättynyt.

32 artikla

Maksut ja kustannukset

1. Tulliviranomaiset eivät kanna maksuja tullitarkastusten tekemisestä tai muusta tullilainsäädännön soveltamisesta toimivaltaisten tullitoimipaikkojen tavanomaisina aukioloaikoina.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin kantaa maksuja tai veloittaa kustannuksia antamistaan erityispalveluista.

2. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä 1 kohdan toisen alakohdan täytäntöön panemiseksi ja erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- a) tullin henkilökunnan pyynnöstä suorittamat palvelut tavanomaisen virka-ajan ulkopuolella tai muissa tiloissa kuin tullin tiloissa;
- b) suoritettavat tavaroiden analyysit tai asiantuntija-arviot ja postimaksut tavaroiden palauttamisesta tietoja pyytäneelle henkilölle erityisesti 21 artiklan mukaisesti tehtyjen päätösten osalta tai 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti tapahtuva tietojen toimitettaminen;
- c) annettujen tietojen varmistamiseksi tehtävä tavaroiden tarkastus tai näytteenotto tai tavaroiden hävittäminen, kun siihen liittyy muita kustannuksia kuin tullin henkilökunnan palvelut;
- d) poikkeukselliset tarkastustoimenpiteet, jos sellaisia tarvitaan tavaroiden luonteen tai mahdollisen riskin vuoksi.

3 LUKU

VALUUTAN MUUNTAMINEN, MÄÄRÄAJAT JA YKSINKERTAISTAMINEN

33 artikla

Valuutan muuntaminen

1. Jos valuutta on muunnettava jommastakummasta seuraavassa mainituista syistä, toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava sovellettava valuuttakurssi tai asetettava se saataville Internetiin:
 - a) jos tavaroiden tullausarvon määrittämisessä käytettävät tekijät on ilmaistu muuna valuuttana kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa tullausarvo määritetään;
 - b) jos euron vasta-arvo kansallisina valuuttoina on tarpeen tavaroiden tariffiin luokittelun, raja-arvojen ja tuonti- tai vientitullien määrän määrittämiseksi.

Valuuttakurssin on mahdollisimman tarkasti vastattava muunnetun valuutan kulloistakin arvoa kyseisen jäsenvaltion valuuttana ilmaistuna.
2. Jos valuutta on muunnettava muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista syistä, tullilainsäädännön soveltamisen yhteydessä sovellettava euron vasta-arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa.
3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan täytäntöön panemiseksi.

34 artikla

Määräajat

1. Jos tullilainsäädännössä asetetaan määräaika, päivämäärä tai määräpäivä, määräaika ei voida pidentää eikä päivämäärää tai määräpäivää siirtää, ellei siitä nimenomaisesti säädetä kyseisissä säännöksissä.
2. Tullilainsäädännössä asetettuihin määräpäiviin sovelletaan neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1182/71¹⁵ säädettyjä määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavia sääntöjä, ellei muita erityissäännöksiä sovelleta.

35 artikla

Yksinkertaistaminen

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tapaukset, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä tämän koodeksin soveltamista voidaan yksinkertaistaa.

¹⁵ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

II OSASTO

TUONTI- TAI VIENTITULLIEN JA MUIDEN TAVARAKAUPPAA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN SOVELTAMISPERUSTEET

1 LUKU

YHTEINEN TULLITARIFFI JA TAVAROIDEN LUOKITTELU TARIFFIIN

36 artikla

Yhteinen tullitariffi

1. Tuonti- ja vientitullien on perustuttava yhteiseen tullitariffiin.

Tavarakauppaa koskevien yhteisön erityissäännösten mukaisia muita toimenpiteitä sovelletaan tapauksen mukaan näiden tavaroiden tariffiin luokittelun mukaisesti.
2. Yhteinen tullitariffi käsittää:
 - a) neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87¹⁶ vahvistetun yhdistetyn tavaranimikkeistön;
 - b) minkä tahansa muun nimikkeistön, joka kokonaan tai osittain perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön tai jossa siihen on lisätty alajakoja ja joka on vahvistettu yhteisön erityissäännöksillä tavarakauppaa koskevien tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi;
 - c) yhdistetyssä nimikkeistössä tarkoitettuihin tavaroihin sovellettavat sopimustullit tai tavanomaiset autonomiset tuontitullit;
 - d) yhteisön tiettyjen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien kanssa tekemiin sopimuksiin sisältyvät tullietuudet;
 - e) tiettyjä yhteisön tullialueen ulkopuolisia maita tai alueita taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmiä koskevat yhteisön yksipuoliset tullietuudet;
 - f) yksipuoliset toimenpiteet, jotka koskevat alennuksen tai vapautuksen myöntämistä tiettyihin tavaroihin sovellettavista tuontitulleista;
 - g) tietyille tavaroille niiden luonteen tai tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävän edullisen tullikohtelun c–f tai h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhteydessä;
 - h) muut tariffitoimenpiteet, joista säädetään maataloutta tai kauppaa koskevassa tai muussa yhteisön lainsäädännössä.

¹⁶ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

3. Tavaranhaltijan pyynnöstä on 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovellettava c alakohdassa tarkoitettujen sijasta, jos kyseiset tavarat täyttävät 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettut edellytykset. Pyyntö voidaan esittää jälkikäteen, jos asianomaisessa toimenpiteessä tai koodeksissa vahvistettuja määräaikoja ja edellytyksiä noudatetaan.
4. Jos 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen tai h alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä vapauttaminen on rajoitettu tiettyyn tuonti- tai vientimäärään, toimenpiteitä tai vapautusta lakataan tariffikiintiöiden tapauksessa soveltamasta, kun vahvistettu tuonti- tai vientimäärä täyttyy.

Tariffikattojen tapauksessa soveltaminen päätetään yhteisön säädöksellä.

37 artikla

Tavaroiden luokittelu tariffiin

Sovellettaessa yhteistä tullitariffia tarkoitetaan tavaroiden 'tariffiin luokittelulla' yhdistetyn nimikkeistön sellaisen yhden alanimikkeen tai sen alajaon määrittämistä, johon tavarat on luokiteltava.

Sovellettaessa muita kuin tariffitoimenpiteitä tarkoitetaan tavaroiden 'tariffiin luokittelulla' yhdistetyn nimikkeistön tai muun nimikkeistön, joka on vahvistettu yhteisön säännöksillä ja joka kokonaan tai osittain perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön tai jossa siihen on lisätty alajakoja, sellaisen yhden alanimikkeen tai sen alajaon määrittämistä, johon tavarat on luokiteltava.

Ensimmäisen tai toisen alakohdan mukaisesti määritettyä alanimikettä tai sen alajakoa käytetään kyseiseen alanimikkeeseen liittyvien toimenpiteiden soveltamiseksi.

2 LUKU

TAVAROIDEN ALKUPERÄ

1 jakso

Muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

38 artikla

Soveltamisala

Jäljempänä 39, 40 ja 41 artiklassa vahvistetaan säännöt tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämiseksi sovellettaessa:

- a) yhteistä tullitariffia 36 artiklan 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä lukuun ottamatta;
- b) tavarakauppaa koskeissa yhteisön erityissäännöksissä vahvistettuja muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä;

- c) muita tavaroiden alkuperään liittyviä yhteisön toimenpiteitä.

39 artikla

Alkuperäaseman saaminen

1. Tietystä maasta tai tietyltä alueelta peräisin olevina tavaroina pidetään kyseisessä maassa tai kyseisellä alueella kokonaan tuotettuja tavaroita.
2. Tavaroiden, joiden tuottamisessa on ollut osallisena useampi kuin yksi maa tai alue, on katsottava olevan peräisin siitä maasta tai siltä alueelta, jossa niille on suoritettu viimeinen merkittävä valmistustoimi.

40 artikla

Alkuperän todistaminen

1. Kun tulli-ilmoituksessa on tullilainsäädännön mukaisesti ilmoitettu tavaroiden alkuperä, tulliviranomaiset voivat pyytää tavaranhaltijaa todistamaan tavaroiden alkuperän.
2. Kun tavaroiden alkuperä todistetaan tullilainsäädännön tai muun yhteisön erityislainsäädännön mukaisesti, tulliviranomaiset voivat perusteltujen epäilyjen nojalla vaatia esitettäväksi lisänäyttöä varmistaakseen, että alkuperä on ilmoitettu asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.
3. Yhteisössä voidaan antaa alkuperän todistava asiakirja, jos taloudellisten toimijoiden tarpeet sitä edellyttävät.

41 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä 39 ja 40 artiklan täytäntöön panemiseksi.

2 jakso

Etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

42 artikla

Tavaroiden etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

1. Jotta tavaroihin voidaan soveltaa 36 artiklan 2 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä tai muita etuuskohtelutoimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, niiden on oltava tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen etuuskohtelu-alkuperäsääntöjen mukaisia.

2. Yhteisön tiettyjen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien kanssa tekemiin sopimukseen sisältyvien etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvia tavaroita koskevista etuuskohtelualkuperäsäännöistä määrätään kyseisissä sopimuksissa.
3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tiettyjä muita kuin 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisön tullialueen ulkopuolisia maita tai alueita taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmiä koskevien yhteisön yksipuolisten etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvia tavaroita koskevat etuuskohtelualkuperäsäännöt.
4. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan pöytäkirjaan 2 sisältyvien yhteisön tullialueen ja Ceutan ja Melillan välisessä kaupassa sovellettavien etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvia tavaroita koskevat etuuskohtelualkuperäsäännöt.
5. Yhteisöön assosioituneisiin merentakaisiin maihin ja alueisiin sovellettaviin etuuskohtelujärjestelyihin sisältyvien etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvia tavaroita koskevat etuuskohtelualkuperäsäännöt vahvistetaan perustamis-sopimuksen 187 artiklaa noudattaen.
6. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen täytäntöön panemiseksi.

3 LUKU

TAVAROIDEN TULLAUSARVO

43 artikla

Soveltamisala

Tavaroiden tullausarvo, jota käytetään sovellettaessa yhteistä tullitariffia sekä muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, joista säädetään tavarakauppaa koskevissa yhteisön erityissäännöksissä, määritetään 44–47 artiklan mukaisesti.

44 artikla

Kauppa-arvo

1. Maahantuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myydessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, tapauksen mukaan 4 kohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden mukaisten tarkistusten jälkeen, jäljempänä 'kauppa-arvo'.

Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan maahantuoduista tavaroista myyjälle tai tämän hyväksi suorittama tai suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maahantuotuja tavaroita koskevat maksut, jotka ostaja on suorittanut

tai tämän on suoritettava myyjälle maahantuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä tai kolmannelle osapuolelle myyjän velvollisuuden täyttämiseksi. Maksua ei välttämättä tarvitse suorittaa käteisenä. Se voidaan suorittaa remburssilla tai siirtokelpoisilla rahoitusvälineillä suoraan tai välillisesti.

2. Kauppa-arvoa voidaan käyttää, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ostajan oikeutta luovuttaa tavaroita tai käyttää niitä ei rajoiteta muilla kuin:
 - i) lain tai viranomaisten määräämillä taikka vaatimilla rajoituksilla yhteisössä,
 - ii) tavaroiden maantieteellistä jälleenmyyntialuetta koskevilla rajoituksilla,
 - iii) rajoituksilla, jotka eivät olennaisesti vaikuta tavaroiden arvoon;
- b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta;
- c) mikään osa ostajan suorittaman tavaroiden myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta ei tule suoraan tai välillisesti myyjän hyväksi, ellei asianmukaista tarkistusta voida tehdä 4 kohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti;
- d) ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä, tai jos ovat, kauppa-arvo voidaan 3 kohdan mukaisesti hyväksyä tullitarkoituksiin.

3. Edellä olevan 2 kohdan d alakohtaa sovellettaessa ostajan ja myyjän keskinäinen etuyhteys ei itsessään ole riittävä peruste kauppa-arvon hylkäämiseen. Myyntiin liittyvät olosuhteet tutkitaan tarvittaessa ja kauppa-arvo hyväksytään, ellei etuyhteys ole vaikuttanut hintaan.

Jos tulliviranomaisilla on tavaranhaltijan antamista tai muualta saaduista tiedoista johtuvia perusteita katsoa etuyhteyden vaikuttaneen hintaan, niiden on annettava nämä perusteet tiedoksi tavaranhaltijalle ja varattava tälle kohtuullinen tilaisuus vastineen antamiseen.

4. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tekijät, jotka on tullausarvoa määritettäessä lisättävä tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan tai jotka voidaan jättää huomiotta.

45 artikla

Tullausarvon määrittämisen toissijaiset menetelmät

1. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 44 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla tämän artiklan 2 kohdan a–d alakohdista järjestyksessä ensimmäistä kyseisen arvon määrittämiseen soveltuvaa alakohtaa.

Tavaranhaltijan pyynnöstä c ja d alakohdan soveltamisjärjestystä voidaan vaihtaa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritettävä tullausarvo on:
- a) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, yhteisön tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppaa-arvo;
 - b) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, yhteisön tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppaa-arvo;
 - c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahantuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahantuotuja tavaroita myydään yhteisön tullialueella suurin kokonaismäärä henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään;
 - d) laskennallinen arvo, joka on seuraavien erien summa:
 - i) maahantuotuja tavaroita tuottaessa käytettyjen materiaalien sekä valmistuksen tai muun käsittelyn kustannukset tai arvo;
 - ii) se voittojen ja yleiskulujen määrä, joka tavallisesti kertyy myytäessä tavaroita, jotka kuuluvat samaan tavaraluokkaan tai -lajiin kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat ja jotka viejämaassa toimivat tuottajat ovat tuottaneet yhteisön tullialueelle tapahtuvaa vientiä varten;
 - iii) kustannukset tai arvo, jotka liittyvät maahantuotujen tavaroiden kuljettamiseen siihen paikkaan saakka, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle, kyseisen kuljetuksen yhteydessä tapahtuvaan lastaukseen ja käsittelyyn sekä tavaroiden vakuutukseen.
3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 2 kohdan soveltamista koskevat mahdolliset lisäedellytykset ja -säännöt.

46 artikla

Varamenettely

Jos maahantuotujen tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää 44 ja 45 artiklan mukaisesti, se on määritettävä yhteisön tullialueella käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

- a) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehty sopimus;
- b) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artikla;
- c) tämä luku.

Tullausarvon määrittämisessä ensimmäisen kohdan mukaisesti ei kuitenkaan saa käyttää mitään seuraavista:

- a) yhteisön tullialueella tuotettujen tavaroiden yhteisön tullialueella sovellettava myyntihinta;
- b) järjestelmä, jossa tullausarvoksi hyväksytään korkeampi kahdesta vaihtoehtoisesta arvosta;
- c) tavaroiden hinta viejämaan kotimarkkinoilla;
- d) muut tuotantokustannukset kuin laskennalliset arvot, jotka on määritetty samanlaisille tai samankaltaisille tavaroille 45 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti;
- e) hinnat, joita sovelletaan viennissä yhteisön tullialueen ulkopuoliseen maahan;
- f) vähimmäistullausarvot;
- g) mielivaltaiset tai kuvitteelliset arvot.

47 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan säännöt tullausarvon määrittämiseksi erityistapauksissa sekä sellaisille tavaroille, joiden osalta syntyy tullivelka erityismenettelyn käytön jälkeen.

III OSASTO
TULLIVELKA JA VAKUUDET

1 LUKU

TULLIVELAN SYNTYMINEN

1 jakso

Yleiset säännökset

48 artikla

Tullivelka

Tiettyjen tavaroiden viennissä tai tuonnissa on yhteisen tullitariffin mukaisesti maksettava tulli, ja maksettava määrä muodostaa tullivelan määrän.

2 jakso

Tuontitullivelka

49 artikla

Luovutus vapaaseen liikkeeseen, väliaikainen maahantuonti

1. Tuontitullivelka syntyy, kun muu kuin yhteisötavara asetetaan jompaankumpaan seuraavista menettelyistä:
 - a) luovutus vapaaseen liikkeeseen;
 - b) osittain tuontitulliton väliaikainen maahantuonti.
2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tulli-ilmoitus hyväksytään vastaanotetuksi.
3. Velallisena on tavaranhaltija. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka lukuun tulli-ilmoitus tehdään.

Jos jompaakumpaa 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä koskeva tulli-ilmoitus tehdään sellaisten tietojen perusteella, joiden vuoksi tuontitulleja tai osaa niistä ei saada kannetuiksi, velallisena on myös henkilö, joka on toimittanut ilmoitukseen tarvitut tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

50 artikla

Ei-alkuperätavaroita koskevat erityissäännökset

1. Jos tuontitulleja koskevan tullinpalautuksen tai vapautuksen soveltaminen on kiellettyä sellaisten tuotteiden valmistuksessa käytettävien ei-alkuperätavaroiden osalta, joista annetaan tai laaditaan alkuperäselvitys yhteisön ja tiettyjen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien välisten etuuskohtelujärjestelyjen yhteydessä, näiden tuotteiden osalta syntyy tuontitullivelka, kun on tapahtunut jompikumpi seuraavista:
 - a) kyseisiä sisäisessä jalostusmenettelyssä tuotettuja tuotteita koskeva jälleenvienti-ilmoitus on hyväksytty vastaanotetuksi;
 - b) sisäiseen jalostusmenettelyyn asetettuihin tavaroihin liittyvä ilmoitus on hyväksytty vastaanotetuksi kyseisten jalostettujen tuotteiden ennakkoviennin tapauksessa.
2. Kun tullivelka syntyy 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, tuontitullien määrä on määritettävä samoin edellytyksin kuin jos kyseessä olisi tullivelka, joka syntyy samana päivänä tapahtuvasta sellaisen ilmoituksen hyväksymisestä, joka tehdään kyseisten tavaroiden valmistuksessa käytettyjen ei-alkuperätavaroiden luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen sisäisen jalostusmenettelyn päättämiseksi.
3. Sovelletaan 49 artiklan 2 ja 3 kohtaa. Jäljempänä 189 artiklassa tarkoitettujen muiden kuin yhteisötavaroiden tapauksessa velkoja on kuitenkin henkilö, joka tekee jälleenvienti-ilmoituksen, ja välillisen edustuksen tapauksessa henkilö, jonka lukuun kyseinen ilmoitus tehdään.

51 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisestä johtuva tullivelka

1. Muissa kuin 49 ja 50 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa syntyy tuontitullivelka jommassakummassa seuraavista tapauksista:
 - a) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee muiden kuin yhteisötavaroiden tuomista yhteisön tullialueelle taikka tavaroiden kuljetusta, jalostusta, varastointia tai käyttöä tai niistä vapautumista kyseisellä alueella;
 - b) kun ei täytetä jotakin edellytystä, joka koskee muun kuin yhteisötavaran asettamista tullimenettelyyn taikka tulleista vapauttamisen tai alennetun tuontitullin soveltamista tavaraan sen tietyn käyttötarkoituksen perusteella.
2. Tullivelka syntyy jompanakumpana seuraavista ajankohdista:
 - a) ajankohta, jona velvollisuutta, jonka täyttämättä jättämisestä tullivelka syntyy, ei täytetä tai ei enää täytetä;

- b) ajankohta, jona tavarat on asetettu tai ilmoitettu asetettavaksi tullimenettelyyn, jos myöhemmin todetaan, ettei jokin edellytys, joka koskee tavaroiden asettamista kyseiseen menettelyyn taikka tulleista vapauttamisen tai alennetun tuontitullin soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tosiasiallisesti ole täyttynyt.
3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa velallinen on joku seuraavista:
- a) henkilö, jonka oli täytettävä kyseiset velvollisuudet;
 - b) henkilö, joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tullilainsäädännön mukainen velvollisuus ei täyttynyt ja joka toimi sen henkilön lukuun, jonka piti täyttää velvollisuus, tai joka osallistui toimintaan, joka johti velvollisuuden täyttymättä jättämiseen;
 - c) kyseiset tavarat hankkinut tai niitä hallussaan pitänyt henkilö, joka tavarat hankkiessaan tai vastaanottaessaan on tiennyt taikka jonka olisi tällöin kohtuudella pitänyt tietää, ettei tullilainsäädännön mukainen velvollisuus täyttynyt.

Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallisena on henkilö, jonka on täytettävä edellytykset, jotka koskevat tavaroiden asettamista tullimenettelyyn tai niiden ilmoittamista asetettavaksi kyseiseen menettelyyn taikka tulleista vapauttamisen tai alennetun tuontitullin soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

Jos tehdään jotakin 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä koskevaulli-ilmoitus tai tulliviranomaisille annetaan sellaisia tullilainsäädännössä vaadittuja tavaroiden tullimenettelyyn asettamisen edellytyksiin liittyviä tietoja, joiden seurauksena kaikkia tuontitulleja tai osaa niistä ei saada kannetuiksi, velallisena on myös henkilö, joka on toimittanut ilmoituksen tekemiseen tarvittut tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

52 artikla

Maksettujen tullien vähentäminen

1. Kun tullivelka syntyy 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennetuin tuontitullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tullivelan määrästä on vähennettävä tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen yhteydessä maksettu määrä.

Ensimmäistä alakohtaa noudatetaan soveltuvin osin, kun tullivelka syntyy tällaisten tavaroiden hävittämisestä jäävien jätteiden ja jäännösten osalta.

2. Kun tullivelka syntyy 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on asetettu osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn, tullivelan määrästä on vähennettävä osittain tuontitullittomassa menettelyssä maksettu määrä.

3 jakso

Vientitullivelka

53 artikla

Vienti-ilmoitus

1. Vientitullivelka syntyy, kun vientitullien alainen tavara asetetaan vientimenettelyyn.
2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tullililmoitus hyväksytään vastaanotetuksi.
3. Velallisena on tavaranhaltija. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka lukuun ilmoitus tehdään.

Jos tullililmoitus tehdään sellaisten tietojen perusteella, joiden vuoksi vientitulleja tai osaa niistä ei saada kannetuiksi, velallisena on myös henkilö, joka on toimittanut ilmoitukseen tarvittut tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

54 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisestä johtuva tullivelka

1. Muissa kuin 53 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ja jos tuotteet ovat vientitullien alaisia, vientitullivelka syntyy jommassakummassa seuraavista tapauksista:
 - a) kun ei täytetä jotakin tullililainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee tavaroiden poistumista tai kuljetusta tai niistä vapautumista;
 - b) kun ei täytetä niitä edellytyksiä, joilla tavarat on kokonaan tai osittain vapautettu vientitulleista vietäessä niitä yhteisön tullialueelta.
2. Tullivelka syntyy jonakin seuraavista ajankohdista:
 - a) ajankohta, jona tavarat tosiasiallisesti viedään yhteisön tullialueelta tullililmoitusta tekemättä;
 - b) ajankohta, jona tavarat saapuvat muuhun määräpaikkaan kuin siihen määräpaikkaan, johon niiden vienti yhteisön tullialueelta on sallittu kokonaan tai osittain vientitulleitta;
 - c) jos tulliviranomaiset eivät voi määrittää b alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa, se ajankohta, jona määräaika todisteiden esittämiselle vientitullittomuuden edellytysten täyttymisestä päättyy.
3. Jos vientitullien alaiset tavarat viedään yhteisön tullialueelta tullililmoitusta tekemättä, velallinen on joku seuraavista:
 - a) henkilö, jonka oli täytettävä kyseinen velvollisuus;

- b) velvollisuuden täyttymättä jäämiseen johtaneeseen toimintaan osallistunut henkilö, joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, ettei tullilmoitusta ollut tehty ja että se olisi pitänyt tehdä.
4. Jos tullivelka syntyy sen seurauksena, ettei täytetä niitä edellytyksiä, joilla tavarat on kokonaan tai osittain vapautettu vientitulleista viettäessä niitä yhteisön tullialueelta, velallinen on joku seuraavista:
- a) tavaranhaltija;
 - b) välillisessä edustuksessa henkilö, jonka lukuun ilmoitus tehdään.

4 jakso

Vienti- ja tuontitullivelkaa koskevia yhteisiä säännöksiä

55 artikla

Kiellot ja rajoitukset

Tuonti- tai vientitullivelka syntyy myös kaikenlaisten tuontia tai vientiä koskevien kieltojen tai rajoitusten alaisten tavaroiden osalta.

Tullivelkaa ei kuitenkaan synny, kun yhteisön tullialueelle säännösten vastaisesti tuodaan väärennettyä rahaa taikka huumausaineita tai psykotrooppisia aineita, jotka eivät tule lääkinnälliseen tai tieteelliseen tarkoitukseen hyödynnettäviksi toimivaltaisten viranomaisten tarkasti valvomassa taloudellisessa toiminnassa.

Tullirikoksia koskevien seuraamusten soveltamisen kannalta tullivelan katsotaan kuitenkin syntyneen, jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että tullit tai tullivelan olemassaolo ovat peruste seuraamusten määrittämiselle.

56 artikla

Useita velallisia

Jos yhtä tullivelkaa kohti on useita velallisia, kukin heistä on vastuussa velasta kokonaisuudessaan.

Jos yksi tai useampi tällainen henkilö on tarkoituksellisesti rikkonut tullilainsäädäntöä, tullivelka on ensisijaisesti kannettava kyseisiltä henkilöiltä.

57 artikla

Tullin määrän laskemista koskevat yleiset säännöt

1. Tuonti- tai vientitullin määrä on määritettävä niillä tullin laskentaperusteilla, jotka koskivat kyseisiä tavaroita sinä ajankohtana, jona tullivelka niiden osalta syntyi.

2. Jos tullivelan syntymisen ajankohtaa ei voida tarkasti määrittää, kyseisenä ajankohtana pidetään sitä ajankohtaa, jona tulliviranomaiset toteavat tavaroiden olevan tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on syntynyt ennen tätä toteamista, tullivelan on katsottava syntyneen aikaisimpana ajankohtana, jona kyseinen tilanne on voitu todeta.

3. Kun tullilainsäädännössä säädetään tavarankäytön edullisesta tullikohtelusta, tullittomuudesta tai osittaisesta tai täydellisestä tuonti- tai vientitulleista vapauttamisesta 36 artiklan 2 kohdan d–g alakohdan, 136–141, 178 ja 181–184 artiklan nojalla, tällaista edullista tullikohtelua, tullittomuutta tai vapauttamista sovelletaan myös niissä tapauksissa, joissa syntyy tullivelka 51 tai 54 artiklan nojalla, jos asianomaisen henkilön toimintaan ei liity vilpillistä menettelyä.

58 artikla

Tullin määrän laskemista koskevat erityissäännöt

1. Kun tullimenettelyyn asetetuista tavaroista on syntynyt yhteisön tullialueella kustannuksia varastoinnista tai tavanomaisesta käsittelystä, tällaisia kustannuksia tai arvonlisäystä ei oteta huomioon laskettaessa tuontitullin määrää, jos tavaranhaltija esittää riittävän näytön kyseisistä kustannuksista.

Tuontitullien määrää laskettaessa on kuitenkin otettava huomioon toiminnoissa käytettyjen muiden kuin yhteisötavaroiden tullausarvo, laji ja alkuperä.

2. Jos tullimenettelyyn asetettujen tavaroiden tariffiin luokittelu muuttuu yhteisön tullialueella suoritettujen tavanomaisten käsittelyjen tuloksena, on tavaranhaltijan pyynnöstä sovellettava menettelyyn asetettujen tavaroiden alkuperäistä tariffiin luokittelua.
3. Sisäisessä jalostusmenettelyssä syntyvien jalostettujen tuotteiden osalta mahdollisesti syntyvän tullivelan määrä on tavaranhaltijan pyynnöstä määritettävä kyseisten sisäiseen jalostusmenettelyyn asetettujen tavaroiden sinä ajankohtana voimassa olevan tariffiin luokittelun, tullausarvon, lajin ja alkuperän perusteella, jona kyseisiä tavaroita koskeva ilmoitus hyväksytään vastaanotetuksi.

59 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan:

- a) tavaroihin sovellettavan tuonti- tai vientitullin määrän laskemista koskevat säännöt;
- b) muut erityismenettelyjä koskevat erityissäännöt;
- c) poikkeukset 57 ja 58 artiklasta.

Tullivelan syntypaikka

1. Tullivelka syntyy paikassa, jossa 49 ja 53 artiklassa tarkoitettu tull-ilmoitus tehdään tai jossa se katsotaan 128 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyn.

Kaikissa muissa tapauksissa tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa sen aiheuttavat tosiseikat ilmenevät.

Ellei kyseistä paikkaa voida määrittää, tullivelka syntyy paikassa, jossa tulliviranomaiset toteavat tavaroiden olevan sellaisessa tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

2. Jos tavarat on asetettu tullimenettelyyn, jota ei ole päätetty, ja jos paikkaa ei voida määrittää asetetussa määräajassa 1 kohdan toisen tai kolmannen alakohdan mukaisesti, tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa tavarat on asetettu kyseiseen menettelyyn tai ne on tuotu yhteisön tullialueelle kyseiseen menettelyyn asetettuna.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika.

3. Jos tulliviranomaiset voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka voi olla syntynyt useassa paikassa, tullivelan on katsottava syntyneen paikassa, jossa se ensin syntyi.
4. Jos tulliviranomainen toteaa, että tullivelka on syntynyt 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla toisessa jäsenvaltiossa, tullivelan on katsottava syntyneen siinä jäsenvaltiossa, jossa sen syntyminen on todettu, jos velan määrä on pienempi kuin 100 000 euroa.

2 LUKU

VAKUUS MAHDOLLISEN TAI OLEMASSA OLEVAN TULLIVELAN MAKSAMISESTA

Yleiset säännökset

1. Tätä lukua sovelletaan sekä jo syntyneitä että mahdollisesti syntyviä tullivelkoja koskeviin vakuuksiin, ellei toisin säädetä.
2. Tulliviranomaiset voivat vaatia velallista antamaan vakuuden tullivelan ja muiden maksujen, erityisesti voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisten arvonlisä- ja valmisteverojen, maksamisesta.
3. Jos tulliviranomaiset vaativat vakuuden antamista, se on vaadittava velalliselta tai siltä, josta voi tulla velallinen.

4. Tulliviranomaiset voivat vaatia ainoastaan yhden vakuuden tiettyjä tavaroita tai tiettyä ilmoitusta kohti.

Tiettyä ilmoitusta varten annettua vakuutta sovelletaan kaikkia kyseisessä ilmoituksessa tarkoitettuja tai sitä vastaan luovutettuja tavaroita koskevaan tullivelkaan riippumatta ilmoituksen oikeellisuudesta.

5. Tulliviranomaiset voivat sallia, että vakuuden antaa toinen henkilö sen puolesta, jolta sitä vaaditaan.

6. Tämän artiklan 3 tai 5 kohdassa tarkoitetun henkilön pyynnöstä tulliviranomaiset voivat 67 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti antaa luvan yleisvakuuden käyttöön kahta tai useampaa toimintoa, ilmoitusta tai menettelyä koskevan tullivelan kattamiseksi.

7. Valtioilta ja alue- ja paikallisviranomaisilta tai muilta julkisoikeudellisilta yhteisöiltä ei vaadita vakuutta niiden viranomaisina suorittamien toimien osalta.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan muut tapaukset, joissa vakuutta ei vaadita tai joissa vaaditaan alennettu vakuus.

8. Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta vakuutta, jos määrä, jonka maksamisesta vakuus on annettava, ei ylitä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95¹⁷ 12 artiklan mukaisesti vahvistettua tilastoinnin kynnyksrajaa.

9. Tulliviranomaisten hyväksymä tai sallima vakuus on voimassa kaikkialla yhteisön tullialueella niihin tarkoituksiin, joihin se on annettu.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta.

62 artikla

Pakollinen vakuus

1. Jos vakuuden antaminen on pakollista ja ellei 3 kohdan mukaisesti vahvistetuista säännöistä muuta johdu, tulliviranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä tasolle, joka vastaa kyseisen tullivelan täsmällistä määrää, jos tämä määrä on varmasti laskettavissa vakuuden vaatimisajankohtana.

Ellei tullivelan täsmällistä määrää voida vahvistaa, vakuuden määräksi on vahvistettava syntyneen tai mahdollisesti syntyvän tullivelan tulliviranomaisten arvion mukainen enimmäismäärä.

¹⁷ EYVL L 118, 25.5.1995, s. 10.

2. Jos yleisvakuus annetaan sellaisten tullivelkojen maksamisesta, joiden määrä vaihtelee ajoittain, tämän vakuuden määrä on vahvistettava tasolle, joka aina vastaa kyseisiä tullivelkoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 67 artiklan soveltamista.
3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdan täytäntöön panemiseksi.

63 artikla

Harkinnanvarainen vakuus

Jos vakuuden antaminen on harkinnanvaraista, tulliviranomaisten on joka tapauksessa vaadittava vakuus, jos ne pitävät tullivelan maksamista määrääjässä epävarmana. Kyseisten viranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä tasolle, joka ei ole 62 artiklassa tarkoitettua tasoa korkeampi.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan, milloin vakuus on harkinnanvarainen.

64 artikla

Vakuuden antaminen

1. Vakuus voidaan antaa jollakin seuraavista tavoista:
 - a) käteistalletuksena tai jollakin muulla maksuvälineellä, jonka tulliviranomaiset hyväksyvät käteistalletusta vastaavaksi, ja se annetaan euroina tai sen jäsenvaltion valuuttana, jossa vakuutta vaaditaan;
 - b) takaajan antamana sitoumuksena;
 - c) muuna vakuuden muotona, joka turvaa vastaavalla tavalla tullivelan maksamisen.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa yksilöidään tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettut vakuuden muodot.

2. Käteistalletus tai vastaava vakuus on annettava sen jäsenvaltion voimassa olevien säännösten mukaisesti, jossa vakuutta vaaditaan.

65 artikla

Vakuuden muodon valinta

Henkilö, jolta vakuutta vaaditaan, voi valita minkä tahansa 64 artiklan 1 kohdassa säädetyistä vakuuden muodoista.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin kieltäytyä hyväksymästä valittua vakuuden muotoa, jos se on ristiriidassa kyseisen tullimenettelyn moitteettoman toiminnan kanssa.

Tulliviranomaiset voivat vaatia, että valittua vakuuden muotoa käytetään tietty aika.

66 artikla

Takaaja

1. Edellä 64 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun takaajan on oltava yhteisön tullialueelle sijoittautunut kolmas henkilö. Takaajan on oltava vakuutta vaativien tulliviranomaisten hyväksymä, ellei takaaja ole pankki tai muu yhteisössä virallisesti hyväksytty rahoituslaitos.
2. Takaajan on kirjallisesti sitouduttava maksamaan se tullivelan määrä, josta vakuus annetaan.

Sitoumuksen on katettava myös vakuuden kohteena olevan määrän rajoissa jälkitarkastusten seurauksena maksettavat tuonti- tai vientitullien määrät.

3. Tulliviranomaiset voivat kieltäytyä hyväksymästä esitettyä takaajaa tai esitettyä vakuuden muotoa, jos nämä eivät näytä varmasti turvaavan tullivelan maksamista määräajassa.

67 artikla

Yleisvakuus

1. Edellä 61 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan henkilöille, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
 - a) he ovat sijoittautuneet yhteisöön;
 - b) he eivät ole syyllistyneet vakavaan tai toistuvaan tulli- tai verolainsäädännön rikkomiseen;
 - c) he käyttävät säännöllisesti asianomaisia menettelyjä tai tulliviranomaiset tietävät heidän pystyvän täyttämään näihin menettelyihin liittyvät velvollisuutensa.
2. Jos mahdollisesti syntyvien tullivelkojen kattamiseksi on annettava yleisvakuus, valtuutetulle taloudelliselle toimijalle voidaan antaa lupa käyttää määrältään pienempää yleisvakuutta tai antaa vapautus vakuuden antamisesta 61 artiklan 7 kohdan mukaisesti edellyttäen, että vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) asianomaisten tullimenettelyjen moitteeton käyttö tietyinä aikana;
 - b) yhteistyö tulliviranomaisten kanssa;
 - c) vakuudesta vapauttamisen osalta sellainen vakavaraisuus, että se riittää kyseisen henkilön sitoumusten täyttämiseen.

3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat lupien myöntämistä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

68 artikla

Vakuuksien käyttöä koskevat täydentävät säännökset

1. Jos erityismenettelyjen yhteydessä voi syntyä tullivelka, sovelletaan 2, 3 ja 4 kohtaa.
2. Edellä 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vakuudesta vapauttaminen ei koske tavaroita, joihin katsotaan liittyvän lisääntyneitä riskejä.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan täytäntöön panemiseksi.

3. Komissio voi poikkeuksellisenä toimenpiteenä erityisolosuhteissa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa kielletään väliaikaisesti 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määrältään pienemmän yleisvakuuden käyttö.
4. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa kielletään väliaikaisesti yleisvakuuden käyttö sellaisten tavaroiden osalta, joiden on todettu yleisvakuutta käytettäessä joutuneen laajamittaisen petoksen kohteeksi.

69 artikla

Lisävakuus tai korvaava vakuus

Jos tulliviranomaiset toteavat, että annettu vakuus ei turvaa tai ei enää turvaa varmasti tai riittävästi tullivelan maksamista määräajassa, niiden on vaadittava 61 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua henkilöä tämän harkinnan mukaan joko antamaan lisävakuuden tai korvaamaan alkuperäisen vakuuden uudella vakuudella.

70 artikla

Vakuuden vapautus

1. Tulliviranomaisten on vapautettava vakuus heti, kun tullivelka on lakannut tai sitä ei voi enää syntyä.
2. Jos tullivelka on lakannut osittain tai voi syntyä ainoastaan osalle siitä määrästä, jonka maksamisesta vakuus on annettu, vastaava osa vakuudesta on asianomaisen pyynnöstä vapautettava, paitsi jos kyseinen määrä ei oikeuta tähän.
3. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan täytäntöön panemiseksi.

3 LUKU

TULLIN KANTAMINEN JA MAKSAMINEN SEKÄ TULLIN PALAUTTAMINEN JA PERUUTTAMINEN

1 jakso

Tullin määrän määrittäminen, antaminen tiedoksi velalliselle ja kirjaaminen tileihin

71 artikla

Tullin määrän määrittäminen

Siitä alueesta vastaavien tulliviranomaisten, jossa tullivelka syntyy tai jossa sen katsotaan syntyneen 60 artiklan mukaisesti, on määritettävä maksettavan tullin määrä heti, kun niillä on käytettävissään tarvittavat tiedot.

72 artikla

Tullivelan tiedoksi antaminen

1. Maksettavan tullin määrän vahvistava päätös on annettava tiedoksi velalliselle sen alueen kansallisessa lainsäädännössä säädetyssä muodossa, jossa velka syntyi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tiedoksiantoa ei tehdä seuraavissa tilanteissa:

- a) jos ennen tullin määrän lopullista vahvistamista on otettu käyttöön tullin muodossa oleva väliaikainen kauppapoliittinen toimenpide;
- b) jos maksettava tullin määrä on suurempi kuin 21 artiklan mukaisesti tehdyn päätöksen perusteella määritetty määrä;
- c) jos alkuperäinen päätös olla antamatta tullin määrää tiedoksi tai antaa tullin määrä tiedoksi maksettavaa määrää pienempänä on tehty yleisten määräysten perusteella, jotka on myöhemmin mitätöity tuomioistuimen päätöksellä;
- d) jos tulliviranomaisten ei tarvitse antaa tiedoksi tullin määrää.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän kohdan toisen alakohdan d alakohdan täytäntöön panemiseksi.

2. Jos maksettavan tullin määrä on sama kuin tullilmoitukseen merkitty määrä, velalliselle ei tarvitse antaa tiedoksi 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

Tällöin tulliviranomaisten suorittaman tavarantoimituksen katsotaan vastaavan maksettavan tullin määrän vahvistavan päätöksen antamista tiedoksi velalliselle.

3. Jos tämän artiklan 2 kohtaa ei sovelleta, maksettavan tullin määrän vahvistava päätös on annettava tiedoksi velalliselle neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset pystyivät tekemään kyseisen päätöksen 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

73 artikla

Määräaika tullivelan tiedoksi antamiselle

1. Tullin määrän vahvistavaa päätöstä ei voida antaa velalliselle tiedoksi enää, kun on kulunut kolme vuotta siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt.
2. Jos tullivelka on syntynyt sellaisen teon tuloksena, joka sen suorittamishetkellä olisi voinut johtaa rikosoikeudenkäyntiin, 1 kohdassa tarkoitettu kolmen vuoden määräaika pidennetään kymmeneksi vuodeksi.
3. Jos on haettu muutosta 24 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen soveltaminen on keskeytettävä muutoshakemuksen jättöajankohdasta lukien.
4. Jos tullivelan maksamisvelvoite saatetaan uudelleen voimaan 84 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten määräaikojen soveltaminen on katsottava keskeytetyksi siitä päivästä, jona palauttamista tai peruuttamista koskeva hakemus tehtiin 90 artiklan mukaisesti, kunnes palauttamista tai peruuttamista koskeva päätös tehdään.

74 artikla

Tileihin kirjaaminen

1. Edellä 71 artiklassa tarkoitettujen tulliviranomaisten on kirjattava maksettavan tullin määrä tileihinsä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta 72 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Tulliviranomaisten ei tarvitse kirjata tileihin tullin määriä, joita ei 73 artiklan mukaan voida enää antaa tiedoksi velalliselle.
2. Jäsenvaltioiden on määritettävä menettelyt, joiden mukaan tullien määrät käytännössä kirjataan tileihin. Nämä menettelyt voivat olla erilaisia sen mukaan, ovatko tulliviranomaiset tullivelan syntymisen olosuhteet huomioon ottaen varmoja vai eivät siitä, maksetaanko kyseiset määrät.

Tileihin kirjaamisen ajankohta

1. Jos tullivelka syntyy hyväksyttäessä vastaanotetuksi ilmoitus, joka koskee tavaroiden asettamista muuhun tullimenettelyyn kuin osittain tullittoman väliaikaisen maahan-tuonnin menettelyyn, tai jos se syntyy muusta toimesta, jolla on sama oikeudellinen vaikutus kuin ilmoituksen hyväksymisellä, tulliviranomaisten on kirjattava maksettavan tullin määrä tileihin neljäntoista päivän kuluessa tavaroiden luovutuksesta.

Jos kuitenkin tullien maksamisesta on annettu vakuus, niiden kokonaismäärä kaikista tavaroista, jotka on luovutettu samalle henkilölle tulliviranomaisten vahvistaman ajanjakson kuluessa, joka saa olla enintään 31 päivää, voidaan kirjata tileihin yhtenä vientinä kyseisen ajanjakson päätyttyä. Tileihin kirjaamisen on tapahduttava viiden päivän kuluessa kyseisen ajanjakson päättymisestä.

2. Jos tavarat voidaan luovuttaa tiettyjen joko maksettavan tullin määrän määrittämistä tai sen kantamista koskevien edellytysten täyttyessä, tileihin kirjaamisen on tapahduttava neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona maksettavan tullin määrä määritetään tai kyseisen tullin maksamista koskeva velvollisuus vahvistetaan.

Jos tullivelka koskee tullin muodossa olevaa väliaikaista kauppapoliittista toimenpidettä, maksettavan tullin määrä on kuitenkin kirjattava tileihin kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona lopullisesta kauppapoliittisesta toimenpiteestä annettava asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Jos tullivelka syntyy muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, maksettavan tullin määrä on kirjattava tileihin neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset voivat laskea kyseisen tullin määrän ja osoittaa velallisen.
4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin kannettavaan tai kannettavaksi jäävään tullin määrään, jos maksettavan tullin määrää ei ole kirjattu tileihin 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tai jos se on määritetty ja kirjattu tileihin maksettavaa määrää pienempänä.
5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja määraaikoja tileihin kirjaamiselle ei sovelleta ennalta-arvaamattomien tapahtumien eikä ylivoimaisten esteiden yhteydessä.

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tileihin kirjaamista koskevat säännöt.

2 jakso

Tullin maksamisen määräaika ja siihen liittyvät menettelyt

77 artikla

Tullien maksamisen yleinen määräaika, maksujen valvonta

1. Velallisen on maksettava 72 artiklan mukaisesti tiedoksi annettu tullin määrä tulliviranomaisten asettaman määräajan kuluessa.

Kyseinen määräaika ei saa olla pidempi kuin kymmenen päivää laskettuna siitä, kun maksettavan tullin määrä on annettu tiedoksi velalliselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 25 artiklan 2 kohdan soveltamista. Suoritettaessa yhdistettyä tileihin kirjaamista 75 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisin edellytyksin on määräaika asetettava siten, ettei velallinen voi saada pidempää maksuaikaa kuin jos tällä olisi oikeus maksun lykkäämiseen 79 artiklan nojalla.

Määräajan pidennys on myönnettävä viran puolesta, jos asianomaisen todetaan saaneen tiedoksiannon liian myöhään voidakseen suorittaa maksun asetetussa määräajassa.

Tulliviranomaiset voivat myös pidentää määräaikaa velallisen pyynnöstä, jos maksettava tullin määrä on määritetty 29 artiklassa tarkoitetun jälkitarkastuksen yhteydessä. Pidennetty määräaika ei saa olla pidempi kuin se aika, jonka velallinen tarvitsee toteuttaakseen velvollisuutensa täyttämiseksi tarvittavat toimenpiteet, sanotun kuitenkin rajoittamatta 82 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Jos velallinen on oikeutettu johonkin 79–82 artiklassa säädetyistä maksuhelpotuksista, maksu on suoritettava näille helpotuksille asetetussa yhdessä tai useammassa määräajassa.
3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan edellytykset velan maksamisen määräajan pidentämiselle seuraavissa tilanteissa:
 - a) kun on esitetty tullien peruuttamista koskeva hakemus 90 artiklan mukaisesti;
 - b) kun tavarat aiotaan julistaa valtiolle menetetyiksi, hävittää tai luovuttaa valtiolle;
 - c) kun tullivelka on syntynyt 51 artiklan mukaisesti ja velallisia on enemmän kuin yksi.

78 artikla

Maksaminen

1. Maksu on suoritettava käteisenä tai muulla maksutavalla, jolla on sama maksuvelvollisuudesta vapauttava vaikutus, mukaan luettuna hyvitysmenettelyllä tulliviranomaisten kanssa sovitun mukaisesti.
2. Velallisen sijasta maksun voi maksaa kolmas henkilö.

79 artikla

Maksunlykkäys

Rajoittamatta 85 artiklan soveltamista tulliviranomaisten on asianomaisen henkilön pyynnöstä ja tämän annettua vakuuden sallittava maksettavan tullin maksamisen lykkääminen jollakin seuraavista tavoista:

- a) erikseen kullekin tullin määrälle, joka on kirjattu tileihin 75 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tai 75 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- b) yhteisesti kaikille tullin määrille, jotka on kirjattu tileihin 75 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tulliviranomaisten asettamassa enintään 31 päivän määräajassa;
- c) yhteisesti kaikille tullin määrille, jotka on kirjattu tileihin yhtenä vientinä 75 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

80 artikla

Maksunlykkäyksen määräajat

1. Edellä olevan 79 artiklan mukaisen maksunlykkäyksen määräaika on 30 päivää. Se lasketaan tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa esitetyllä tavalla.
2. Kun maksua lykätään 79 artiklan a alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona maksettavan tullin määrä annetaan tiedoksi velalliselle.
3. Kun maksua lykätään 79 artiklan b alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona koontiajanjakso päättyy. Sitä lyhennetään puolta koontiajanjakson päivien lukumäärästä vastaavalla päivien lukumäärällä.
4. Kun maksua lykätään 79 artiklan c alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sen ajanjakson päättymispäivää seuraavana päivänä, joka on vahvistettu kyseisten tavaroiden luovuttamiselle. Sitä lyhennetään puolta kyseisen ajanjakson päivien lukumäärästä vastaavalla päivien lukumäärällä.

5. Jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen ajanjaksojen päivien lukumäärä on pariton luku, 30 päivän määräajasta kyseisten kohtien mukaisesti vähennettävien päivien lukumäärän on vastattava puolta tätä paritonta lukua välittömästi pienemmästä parillisesta luvusta.
6. Jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu ajanjakso on kalenteriviikko, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tullin määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava neljännen tätä kalenteriviikkoa seuraavan viikon perjantaina.

Jos kyseinen ajanjakso on kalenterikuukausi, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tullin määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava viimeistään kyseistä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden kuudentenatoista päivänä.

81 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan maksunlykkäystä koskevat säännöt käytettäessä 125 tai 127 artiklan mukaisesti yksinkertaistettua tulli-ilmoitusta.

82 artikla

Muut maksuhelpotukset

1. Tulliviranomaiset voivat myöntää velalliselle muita maksuhelpotuksia kuin maksunlykkäyksen edellyttäen, että annetaan vakuus.

Vakuutta ei kuitenkaan tarvitse vaatia, jos todetaan, että sen vaatiminen aiheuttaisi velallisen tilanteen vuoksi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

Jos maksuhelpotuksia annetaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tullin määrän lisäksi kannetaan luottokorko. Koron määrän on vastattava määrää, joka kannettaisiin samassa tarkoituksessa euromarkkinoilla tai tapauksen mukaan sen kansallisen valuutan määräisillä markkinoilla, jona määrä on maksettava.

Tulliviranomaiset voivat olla veloittamatta luottokorkoa, jos sen veloittaminen aiheuttaisi velallisen tilanteen vuoksi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

2. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä 1 kohdan täytäntöön panemiseksi.

83 artikla

Maksun pakkotäytäntöönpano, viivästykset

1. Jos maksettavaa tullin määrää ei ole maksettu asetetussa määräajassa, tulliviranomaisten on varmistettava tullin määrän maksaminen kaikin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti käytettävissä olevin keinoin.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, jotka koskevat maksun kantamista takaaajilta erityismenettelyn yhteydessä.

2. Tullin määrästä on kannettava viivästyskorkoa asetetun määräajan päättymispäivästä maksupäivään saakka. Viivästyskorkokanta voi olla enintään yhden prosenttiyksikön korkeampi kuin euromarkkinoilla tai asianomaisen kansallisen valuutan määräisillä markkinoilla sovellettava luottokorkokanta. Viivästyskorkokanta ei saa olla pienempi luottokorkokanta.

3. Kun tullivelan määrä on annettu tiedoksi 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tullin määrän lisäksi on kannettava viivästyskorko tullivelan syntypäivän ja tiedoksiantopäivän väliseltä ajalta.

Viivästyskorkokanta on vahvistettava 2 kohdan mukaisesti.

4. Tulliviranomaiset voivat olla veloittamatta viivästyskorkoa, jos sen veloittaminen aiheuttaisi velallisen tilanteen vuoksi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat asianomaiset ajanjaksot ja määrät huomioon ottaen olla kantamatta viivästyskorkoa.

3 jakso

Tullin palauttaminen ja peruuttaminen

84 artikla

Yleiset säännökset

1. Tässä jaksossa tarkoitetaan:
 - a) 'palauttamisella' maksettujen tuonti- tai vientitullien takaisinmaksua;
 - b) 'peruuttamisella' maksamattoman tuonti- tai vientitullin maksamisvelvoitteesta vapauttamista.

Tuonti- tai vientitullien käsitteen katsotaan tässä jaksossa sisältävän myös viivästyskoron.

2. Tulliviranomaisten ei tarvitse maksaa korkoa tullien palauttamisen yhteydessä.

Korkoa on kuitenkin maksettava, jos 85 artiklan mukaisesta palauttamisesta tehtyä päätöstä ei ole pantu täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa sen tekemisestä.

Tällöin korkoa on maksettava kyseisen kolmen kuukauden määräajan päättymispäivästä tullien palautuspäivään saakka. Korkokanta on sama kuin euromarkkinoilla tai asianomaisen kansallisen valuutan määräisillä markkinoilla sovellettava korkokanta.

3. Jos tulliviranomainen on myöntänyt tullien palautuksen tai peruutuksen erehdyksessä, tullien maksamisvelvoite saatetaan uudelleen voimaan, ellei alkuperäinen tullivelka ole vanhentunut 73 artiklan mukaisesti.

Mahdollinen 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti maksettu korko on tällaisissa tapauksissa maksettava takaisin.

85 artikla

Palauttaminen ja peruuttaminen

1. Ellei tässä jaksossa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu, tuonti- tai vientitullit on palautettava tai peruutettava, jos palautettava tai peruutettava määrä on tiettyä määrää suurempi, seuraavista syistä:
- a) tullien määrä on vahvistettu liian suureksi;
 - b) tavarat ovat viallisia;
 - c) tulliviranomaiset ovat tehneet erehdyksen;
 - d) kohtuussyistä.

Maksetut tullit on lisäksi palautettava, jos niitä vastaava tullilmoitus mitätöidään 117 artiklan mukaisesti.

2. Ellei päätöksentekovaltaa koskevista säännöistä muuta johdu, tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava tullit viran puolesta, jos ne itse havaitsevat 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, että tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa tai peruuttaa 86, 88 tai 89 artiklan nojalla.
3. Tulleja ei voida palauttaa tai peruuttaa, jos niiden määrän vahvistamista koskevaan päätökseen johtanut tilanne on seurausta velallisen vilpillisestä menettelystä.

86 artikla

Liian suuriksi vahvistettujen tullien palauttaminen ja peruuttaminen

Tuonti- tai vientitullit on palautettava tai peruutettava, jos alkuperäisessä tullauspäätöksessä vahvistettu määrä on suurempi kuin maksettava määrä tai jos se annettiin tiedoksi velalliselle 72 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdan vastaisesti.

87 artikla

Vialliset tavarat

1. Tuontitullit on palautettava tai peruutettava, jos niiden määrän vahvistamista koskeva päätös koskee vapaaseen liikkeeseen luovutettuja tavaroita, joita maahantuoja on kieltäytynyt vastaanottamasta, koska ne olivat luovutusajankohtana viallisia tai eivät vastanneet sen sopimuksen ehtoja, jonka perusteella ne tuotiin maahan.

Viallisina tavaroina pidetään myös tavaroita, jotka ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta.

2. Tuontitullit palautetaan tai peruutetaan edellyttäen, että tavaroita ei ole käytetty, ellei niiden käytön aloittaminen ole ollut välttämätöntä niiden viallisuuden tai sopimuksenvastaisuuden toteamiseksi.
3. Tulliviranomaisten on varmistettava, että velallinen jälleenvie tavarat yhteisön tullialueelta tai että tämä, omasta pyynnöstään, asettaa ne sisäiseen jalostusmenettelyyn (myös hävittämistä varten), ulkoiseen passitusmenettelyyn tai varastointimenettelyyn taikka siirtää ne vapaa-alueelle.

88 artikla

Tullien palauttaminen tai peruuttaminen tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi

Päätös tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta on tehtävä, jos alkuperäisessä päätöksessä vahvistettu tullien määrä ei tulliviranomaisten erehdyksen seurauksena vastannut maksettavaa määrää ja seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) velallinen ei ole voinut kohtuudella havaita kyseistä erehdystä;
- b) velallinen on toiminut vilpittömässä mielessä.

Jos tavaroiden etuuskohteluun oikeuttavan aseman määrittämisessä noudatetaan hallinnollisen yhteistyön järjestelmää, johon yhteisön tullialueen ulkopuolella sijaitsevan maan tai alueen viranomaiset osallistuvat, näiden viranomaisten antamaa todistusta, jos se osoittautuu virheelliseksi, pidetään erehdyksenä, jota ei ole voitu ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla kohtuudella havaita.

Virheellisen todistuksen antamista ei kuitenkaan pidetä erehdyksenä, jos todistus perustuu viejän antamaan virheelliseen selvitykseen tosiasioista, paitsi silloin, kun on ilmeistä, että todistuksen antaneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tavarat eivät olleet oikeutettuja etuuskohteluun.

Velallisen katsotaan toimineen vilpittömässä mielessä, jos hän pystyy osoittamaan toimineensa kyseisten kaupallisten toimien aikana asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen, että kaikki etuuskohtelun edellytykset ovat täyttyneet.

Velallinen ei voi kuitenkaan vedota vilpittömään mieleen, jos komissio on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa todetaan, että on perusteltua aihetta epäillä, ettei edunsaajamaa tai -alue sovelleta etuuskohtelujärjestelmää moitteettomasti.

89 artikla

Tullien palauttaminen ja peruuttaminen kohtuussyistä

Muissa kuin 85 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 86, 87 ja 88 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa tuonti- ja vientitullit on palautettava tai peruutettava kohtuussyistä, jos tullivelka on

syntynyt erityisissä olosuhteissa, joissa velallisen ei voida osoittaa syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin.

90 artikla

Tullien palauttamisessa ja peruuttamisessa noudatettava menettely

1. Jos velallinen katsoo, että tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa tai peruuttaa 85 artiklan nojalla, hänen on tehtävä asiaa koskeva hakemus toimivaltaiselle tullitoimipaikalle seuraavien määräaikojen kuluessa:
 - a) kolmen vuoden kuluessa tullien määrän tiedoksiantopäivästä, kun kyse on liian suuriksi vahvistetuista tulleista, tulliviranomaisten erehdyksestä tai kohtuussyistä;
 - b) vuoden kuluessa tullien määrän tiedoksiantopäivästä, kun kyse on viallisista tavaroista;
 - c) tulli-ilmoituksen mitätöintiin sovellettavissa säännöissä vahvistetun määräajan kuluessa, kun kyse on tulli-ilmoituksen mitätöimisestä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua määräaikaa on pidennettävä, jos hakija näyttää toteen, että ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este on estänyt hakemuksen tekemisen hyvissä ajoin.

2. Jos tulliviranomaiset palauttavat tai peruuttavat tullit viran puolesta 85 artiklan 2 kohdan mukaisesti, 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.
3. Jos tullivelan tiedoksiantoon on haettu muutosta 24 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan laskeminen keskeytetään muutoksenhakumenettelyn ajaksi muutoshakemuksen jättöajankohdasta lukien.
4. Tulliviranomaisten on 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen vastaanotettuaan tehtävä päätös siitä, palautetaanko tai peruutetaanko tullit.

Tullit voidaan palauttaa tai peruuttaa kokonaan tai osittain.

91 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän jakson täytäntöön panemiseksi. Näissä toimenpiteissä vahvistetaan tapaukset, joissa komissio päättää 196 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siitä, onko tullien palauttaminen tai peruuttaminen perusteltua.

4 LUKU

TULLIVELAN LAKKAAMINEN

92 artikla

Velan lakkaaminen

1. Tuonti- tai vientitullivelka lakkaa jollakin jäljempänä luetelluista tavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten voimassa olevien säännösten soveltamista, jotka koskevat tullivelan vanhentumisaikaa ja kyseisen velan kantamatta jättämistä velallisen lain mukaan todetun maksukyvyytömyyden vuoksi:
 - a) kun tullien koko määrä maksetaan;
 - b) kun tullien koko määrä peruutetaan, ellei 4 kohdasta muuta johdu;
 - c) kun tulli-ilmoitus mitätöidään tullien maksamisvelvollisuuden sisältävään tullimenettelyyn ilmoitettujen tavaroiden osalta;
 - d) kun tuonti- tai vientitullien alaiset tavarat takavarikoidaan tai julistetaan menetetyiksi valtiolle;
 - e) kun tuonti- tai vientitullien alaiset tavarat hävitetään tullivalvonnassa tai luovutetaan valtiolle;
 - f) kun tavaroiden katoaminen tai tullilainsäädännöstä johtuvien velvollisuuksien täyttämättä jättäminen johtuu tavaroiden täydellisestä tuhoutumisesta tai lopullisesta menettämisestä, joka on ollut seurausta tavaroiden luonteesta johtuvasta syystä, ennalta-arvaamattomasta tapahtumasta tai ylivoimaisesta esteestä taikka tulliviranomaisten määräyksestä;
 - g) kun tullivelka on syntynyt 51 tai 54 artiklan mukaisesti ja seuraavat edellytykset täytyvät:
 - i) tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuttanut ilmoitetun menettelyn oikeaan toimintaan eikä kyseessä ollut vilpillisen menettelyn yritys,
 - ii) kaikki tilanteen korjaamiseksi tarvittavat muodollisuudet suoritetaan tavaroiden osalta jälkikäteen;
 - h) kun tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennetuin tuontitullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, on viety maasta tulliviranomaisten luvalla;
 - i) kun tullivelka on syntynyt 50 artiklan mukaisesti ja kyseisessä artiklassa tarkoitetun tullietuuskohdelun saamiseksi suoritettavat muodollisuudet peruutetaan tai toimitetaan riittävä näyttö siitä, että tullietuuskohdeltua ei ole myönnetty;

- j) kun tullivelka on syntynyt 51 artiklan mukaisesti ja tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, ettei tavaroita ole käytetty tai kulutettu vaan että ne on viety yhteisön tullialueelta, ellei tämän artiklan 5 kohdasta muuta johdu.

Ensimmäisen alakohdan f alakohtaa sovellettaessa tavaroiden lopullisella menettämällä tarkoitetaan sitä, ettei kukaan voi enää käyttää niitä.

2. Tullivelkaa ei kuitenkaan pidetä tullirikoksiin sovellettavien seuraamusten kannalta lakanneena, kun tavarat 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla takavarikoidaan tai julistetaan menetetyiksi valtiolle, jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että seuraamukset määrätään tullien tai tullivelan olemassaolon perusteella.
3. Kun tullivelka lakkaa sellaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennetuin tuontitullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, niiden hävittämisestä mahdollisesti jääviä jätteitä ja jäännöksiä pidetään muina kuin yhteisötavaroina.
4. Jos tullivelan maksamisesta on vastuussa useita henkilöitä ja tullit peruutetaan, tullien maksamisvelvollisuus lakkaa vain sen henkilön tai niiden henkilöiden osalta, jolle tai joille tullien peruutus on myönnetty.
5. Edellä 1 kohdan j alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tullien maksamisvelvollisuus ei lakkaa sellaisen henkilön tai sellaisten henkilöiden osalta, joka tai jotka ovat yrittäneet menetellä vilpillisesti.
6. Kun tullivelka on syntynyt 51 artiklan mukaisesti, tullien maksamisvelvollisuus lakkaa sellaisen henkilön osalta, jonka toiminnassa ei ole havaittavissa minkäänlaista vilpillisen menettelyn yritystä ja joka on osallistunut petosten torjuntaan erityisesti tapauksissa, joissa rikollisten tunnistamisen helpottamiseksi on suoritettu valvottu läpilasku.
7. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan 1–6 kohdan täytäntöön panemiseksi.

IV OSASTO

TAVAROIDEN SAAPUMINEN YHTEISÖN TULLIALUEELLE

1 LUKU

TULLIALUEELLE TUODUT TAVARAT

93 artikla

Velvollisuus tehdä yleisilmoitus tuonnista

1. Yhteisön tullialueelle tuoduista tavaroista on tehtävä tuonnin yleisilmoitus, lukuun ottamatta tavaroita, jotka kuljetetaan kuljetusvälineessä, joka ainoastaan kulkee yhteisön tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan riskianalyysin sekä tullitarkastusten asianmukaisen suorittamisen ja etenkin turvallisuuden kannalta tarpeelliset tiedot sisältävän tuonnin yleisilmoituksen yhteinen muoto ja siinä vaadittavat tiedot, tarvittaessa kansainvälisiä standardeja ja kauppatapoja noudattaen.

2. Ellei toisin säädetä, tuonnin yleisilmoitus on tehtävä toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan tai asetettava sen saataville, ennen kuin tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle.
3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat seuraavia seikkoja:
 - a) edellytykset, joilla tuonnin yleisilmoituksen tekemisen vaatimuksesta voidaan poiketa tai sitä voidaan mukauttaa;
 - b) määräaika, johon mennessä tuonnin yleisilmoitus on tehtävä tai asetettava saataville ennen tavaroiden tuontia yhteisön tullialueelle;
 - c) säännöt b alakohdassa tarkoitetusta määräajasta poikkeamista tai määräajan muuttamista varten;
 - d) sen toimivaltaisen tullitoimipaikan nimeäminen, johon tuonnin yleisilmoitus on tehtävä tai jonka saataville se on asetettava ja jossa riskianalyysi ja riskiin perustuvat saapumistarkastukset on suoritettava.

Toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä otetaan huomioon:

- a) erityisolosuhteet;
- b) toimenpiteiden soveltaminen tietäntyyppiseen tavaraliikenteeseen, tietäntyyppisiin kuljetusmuotoihin tai tietäntyyppisiin taloudellisiin toimijoihin;
- c) kansainväliset sopimukset, joissa määrätään erityisistä turvajärjestelyistä.

Yleisilmoituksen tekeminen ja vastuuhenkilö

1. Tuonnin yleisilmoitus on tehtävä sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen. Kaupallisia, satama- tai kuljetustietoja voidaan käyttää, jos ne sisältävät tuonnin yleisilmoituksessa vaadittavat tiedot.

Tulliviranomaiset voivat poikkeustapauksissa hyväksyä paperilla tehtävät tuonnin yleisilmoitukset sillä edellytyksellä, että niihin sovelletaan samaa riskinhallinnan tasoa kuin sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen tehtyihin tuonnin yleisilmoituksiin ja että vaatimukset, jotka koskevat tällaisten tietojen vaihtoa muiden tullitoimipaikkojen kanssa, voidaan täyttää.

2. Tuonnin yleisilmoituksen on velvollinen tekemään henkilö, joka tuo tavarat yhteisön tullialueelle tai ottaa vastatakseen niiden kuljetuksesta sinne.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun henkilön velvollisuuksien sitä estämättä tuonnin yleisilmoituksen voi hänen sijastaan tehdä myös joku seuraavista henkilöistä:
 - a) tuoja tai vastaanottaja taikka muu henkilö, jonka nimissä tai lukuun 2 kohdassa tarkoitettu henkilö toimii;
 - b) kuka tahansa henkilö, joka voi esittää kyseiset tavarat tai toimittaa ne esitettäväksi toimivaltaiselle tulliviranomaiselle.
4. Tulliviranomaisten on tarvittaessa ilmoitettava tuonnin yleisilmoituksen tehneelle henkilölle lähetyksistä, jotka saattavat aiheuttaa erityisiä turvallisuusriskejä.

Yleisilmoituksen oikaiseminen

Tuonnin yleisilmoituksen tehneelle henkilölle on pyynnöstä annettava lupa oikaista yhtä tai useampaa ilmoituksessa olevaa tietoa ilmoituksen tekemisen jälkeen.

Oikaisu ei kuitenkaan ole mahdollista, jos jokin seuraavista toimista on suoritettu:

- a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet yleisilmoituksen tehneelle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;
- b) tulliviranomaiset ovat todenneet kyseiset tiedot virheellisiksi;
- c) tulliviranomaiset ovat antaneet luvan tavaroiden poissiirtämiseen.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan toisen alakohdan c alakohdasta.

Yleisilmoituksen korvaava tullilmoitus

Toimivaltainen tullitoimipaikka voi luopua tuonnin yleisilmoituksen tekemistä koskevasta vaatimuksesta sellaisten tavaroiden osalta, joista tehdään tullilmoitus ennen 93 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä. Tällöin tullilmoituksessa on oltava vähintään tuonnin yleisilmoitukselta vaadittavat tiedot. Tullilmoituksella on tuonnin yleisilmoituksen asema siihen asti, kun se hyväksytään vastaanotetuksi 114 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

TAVAROIDEN SAAPUMINEN

1 jakso

Tavaroiden tuonti yhteisön tullialueelle

Tullivalvonta

1. Yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat ovat tuontihetkestä alkaen tullivalvonnassa ja niille voidaan suorittaa tullitarkastuksia. Niihin sovelletaan kieltoja ja rajoituksia, jotka ovat perusteltuja julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, ympäristön suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi, kalavarojen säilyttämisen ja hoitotoimenpiteiden toteuttamiseksi taikka teollisoikeuksien tai kaupallisten oikeuksien suojelemiseksi, mukaan luettuina yhteisöön tuotaviin huumausaineiden lähtöaineisiin, väärennetyihin tavaroihin ja käteisvaroihin kohdistuvat tarkastukset.

Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi.

Yhteisötavarat eivät ole tullivalvonnassa sen jälkeen, kun niiden tullioikeudellinen asema on vahvistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 176 artiklan soveltamista.

Muut kuin yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu tai ne viedään taikka hävitetään.

2. Kuka tahansa asianomainen voi tulliviranomaisten luvalla milloin tahansa tarkastaa tullivalvonnassa olevat tavarat tai ottaa niistä näytteitä niiden tariffiin luokittelun, tullausarvon tai tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi.
3. Tavaraita ei saa siirtää pois tullivalvonnasta, ennen kuin tulliviranomaiset ovat luovuttaneet ne.

98 artikla

Kuljetus asianmukaiseen paikkaan

1. Henkilön, joka tuo tavarat yhteisön tullialueelle, on viipymättä kuljetettava ne tulliviranomaisten mahdollisesti osoittamaa reittiä ja näiden mahdollisesti antamia ohjeita noudattaen tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun näiden osoittamaan tai hyväksymään paikkaan taikka vapaa-alueelle.

Vapaa-alueelle tuotavat tavarat on tuotava kyseiselle alueelle suoraan joko meri- tai ilmateitse taikka maitse tuotaessa kulkematta yhteisön tullialueen muun osan kautta.

Tavarat on niiden saavuttua esitettävä tulliviranomaisille viipymättä 101 artiklan mukaisesti.

2. Henkilön, joka ottaa vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne on tuotu yhteisön tullialueelle, on vastattava 1 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden täyttämisestä.
3. Yhteisön tullialueelle tuotuihin tavaroihin rinnastetaan tavarat, joille jäsenvaltion tulliviranomaiset voivat suorittaa tullitarkastuksia yhteisön tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kanssa tehdyn sopimuksen perusteella, vaikka ne olisivatkin vielä yhteisön tullialueen ulkopuolella.
4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä soveltamasta kirjeistä, postikorteista ja painotuotteista tai matkustajien kuljettamista tavaroista mahdollisesti annettuja erityissäännöksiä edellyttäen, että tämä ei vaaranna mahdollisuuksia tullivalvontaan ja -tarkastuksiin.
5. Tavaroihin, jotka kuljetetaan kuljetusvälineessä, joka ainoastaan kulkee yhteisön tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella, ei sovelleta 1 kohtaa.

99 artikla

Lento- ja merikuljetukset yhteisön alueella

1. Mitä 98 artiklan 1–4 kohdassa sekä 93–96 ja 100–103 artiklassa säädetään, ei sovelleta tavaroihin, jotka viedään väliaikaisesti yhteisön tullialueelta kuljetettaessa niitä meri- tai ilmateitse kahden tällä alueella sijaitsevan paikan välillä, jos kuljetus tapahtuu suoraa reittiä lento- tai reittialusliikennettä käyttäen pysähtymättä yhteisön tullialueen ulkopuolelle.
2. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa annetaan erityissäännöksiä lento- ja reittialusliikenteestä.

100 artikla

Kuljetus erityisissä olosuhteissa

1. Jos 98 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua velvollisuutta ei ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen vuoksi voida täyttää, velvollisuuden täyttämisestä vastaavan henkilön tai muun tämän lukuun toimivan henkilön on viipymättä ilmoitettava tilanteesta tulliviranomaisille. Jos ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ei johda tavaroiden täydelliseen menettämiseen, tulliviranomaisille on ilmoitettava myös niiden tarkka sijaintipaikka.
2. Jos ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este pakottaa 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vesi- tai ilma-aluksen pysähtymään väliaikaisesti yhteisön tullialueella olevaan satamaan tai siellä olevalle lentokentälle, eikä 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta voida täyttää, henkilön, joka toi vesi- tai ilma-aluksen yhteisön tullialueelle taikka muun tämän lukuun toimivan henkilön on viipymättä ilmoitettava tilanteesta tulliviranomaisille.
3. Tulliviranomaisten on määritettävä, mitä toimenpiteitä toteutetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden tai vesi- ja ilma-aluksissa 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa kuljetettavien tavaroiden saattamiseksi tullivalvontaan ja tarvittaessa niiden kuljettamiseksi myöhemmin tullitoimipaikkaan taikka muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan.

2 jakso

Tavaroiden esittäminen, purkaminen ja tarkastus

101 artikla

Tavaroiden esittäminen tullille

1. Jonkun seuraavista henkilöistä on esitettävä yhteisön tullialueelle saapuvat tavarat tullille:
 - a) henkilön, joka toi tavarat yhteisön tullialueelle;
 - b) henkilön, jonka nimissä tai lukuun tavarat kyseiselle alueelle tuonut henkilö toimii;
 - c) henkilön, joka otti vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne tuotiin yhteisön tullialueelle.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilön velvollisuuksien sitä estämättä tavarat voi esittää tullille hänen sijastaan myös joku seuraavista henkilöistä:
 - a) henkilö, joka asettaa tavarat välittömästi tullimenettelyyn;
 - b) henkilö, jolla on lupa pitää varastotiloja, tai henkilö, joka harjoittaa toimintaa vapaa-alueella.

3. Tavarat esittävän henkilön on viitattava tavaroista aiemmin tehtyyn tuonnin yleisilmoitukseen tai tulli-ilmoitukseen.
4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä soveltamasta erityissäännöksiä, jotka koskevat:
 - a) matkustajien kuljettamia tavaroita;
 - b) tavaroita, jotka on asetettu johonkin tullimenettelyyn mutta joiden esittämistä tullille ei vaadita;
 - c) kirjeitä, postikortteja ja painotuotteita.

102 artikla

Tavaroiden purkaminen ja tarkastus

1. Tavarat voidaan purkaa tai lastata uudelleen kuljetusvälineestä toiseen ainoastaan tulliviranomaisten luvalla näiden osoittamissa tai hyväksymissä paikoissa.

Tällaista lupaa ei kuitenkaan vaadita välittömästi uhkaavan vaaran edellyttäessä tavaroiden välitöntä purkamista kokonaan tai osittain. Tällöin tilanteesta on viipymättä ilmoitettava tulliviranomaisille.
2. Tulliviranomaiset voivat milloin tahansa vaatia tavarat purettaviksi ja niiden pakkaukset avattaviksi, jotta tavarat voidaan tarkastaa, niistä ottaa näytteitä tai niiden kuljetusvälineet tarkastaa.
3. Tavaroita ei saa ilman tulliviranomaisten lupaa siirtää paikasta, jossa ne on esitetty tullille.

3 jakso

Muodollisuudet tavaroiden esittämisen jälkeen

103 artikla

Velvollisuus asettaa muut kuin yhteisötavarat tullimenettelyyn

Tullille esitetyt muut kuin yhteisötavarat on asetettava tullimenettelyyn, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 131 ja 133 artiklan soveltamista.

Ellei toisin säädetä, tavaranhaltija voi vapaasti päättää, mihin tullimenettelyyn hän haluaa asettaa tavarat, riippumatta tavaroiden luonteesta, paljoudesta taikka alkuperä-, lähtö- tai määrämaasta.

104 artikla

Väliaikaisesti varastoiduiksi katsottavat tavarat

1. Tullille esitetyt muut kuin yhteisötavarat katsotaan asetetun väliaikaisen varastoinnin menettelyyn 160 artiklan mukaisesti, jos niitä ei välittömästi aseteta johonkin tiettyyn tullimenettelyyn, jota koskeva tull ilmoitus on hyväksytty, tai jos niitä ei ole siirretty vapaa-alueelle.
2. Tavaroiden haltijan on tehtävä viipymättä tuonnin yleisilmoitus, jos todetaan, että tullille esitetyistä muista kuin yhteisötavaroista ei ole tällaista ilmoitusta vielä tehty, sanotun kuitenkin rajoittamatta 93 artiklan 2 kohdassa säädetyn velvollisuuden ja 93 artiklan 3 kohdan nojalla toteutettuihin toimenpiteisiin perustuvien poikkeusten soveltamista.

4 jakso

Passitusmenettelyssä kuljetetut tavarat

105 artikla

Passitusmenettelyssä saapuvia tavaroita koskeva poikkeus

Yhteisön tullialueelle tuotaviin, passitusmenettelyssä jo oleviin tavaroihin ei sovelleta 98 artiklaa, sen 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa lukuun ottamatta, eikä 101–104 artiklaa.

106 artikla

Muihin kuin yhteisötavaroihin passitusmenettelyn päätyttyä sovellettavat säännökset

Seuraaviin tavaroihin sovelletaan 102, 103 ja 104 artiklaa, kun ne on esitetty tullille yhteisön tullialueella sijaitsevassa määrätullitoimipaikassa passitusmenettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti:

- a) muut kuin yhteisötavarat, jotka on tuotu yhteisön tullialueelle passitusmenettelyssä;
- b) muut kuin yhteisötavarat, joita on kuljetettu kyseisellä alueella passitusmenettelyssä.

V OSASTO
TULLIOIKEUDELLISTA ASEMAA JA TULLIMENETTELYÄ KOSKEVAT
YLEISET SÄÄNNÖT

1 LUKU

TAVAROIDEN TULLIOIKEUDELLINEN ASEMA

107 artikla

Yhteisöasemaa koskeva olettamus

1. Kaikkia yhteisön tullialueella olevia tavaroita pidetään yhteisötavaroina, ellei vahvisteta, että niillä ei ole yhteisöasemaa.
2. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan:
 - a) tapaukset, joissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua olettamusta ei sovelleta;
 - b) menetelmät, joilla tavaroiden yhteisöasema voidaan vahvistaa.

108 artikla

Yhteisöaseman menettäminen

Yhteisötavaroista tulee muita kuin yhteisötavaroita:

- a) kun ne viedään pois yhteisön tullialueelta, sikäli kuin sisäistä passitusta koskevia sääntöjä tai 109 artiklaa ei sovelleta;
- b) kun ne on asetettu ulkoiseen passitusmenettelyyn, varastointimenettelyyn tai sisäiseen jalostusmenettelyyn, sikäli kuin tämä tullilainsäädännön mukaan on mahdollista;
- c) kun ne on asetettu tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvaan menettelyyn ja luovutetaan myöhemmin valtiolle;
- d) kun vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus mitätöidään luovutuksen jälkeen 117 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti.

109 artikla

Tullialueelta väliaikaisesti vietävät tavarat

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan edellytykset, joilla yhteisötavarat voivat liikkua muutoin kuin tullimenettelyyn asetettuina yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen ja väliaikaisesti tämän alueen ulkopuolella niiden tullioikeudellisen aseman muuttumatta.

2 LUKU

TULLI-ILMOITUS

1 jakso

Yleiset säännökset

110 artikla

Tavaroiden ilmoittaminen, yhteisötavaroiden valvonta

1. Kaikista tavaroista, jotka on tarkoitus asettaa johonkin tullimenettelyyn, vapaa-alueenmenettelyä lukuun ottamatta, on tehtävä kyseistä tullimenettelyä koskeva tullilmoitus.
2. Johonkin tullimenettelyyn ilmoitetut yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa siitä alkaen, kun 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on hyväksytty, siihen asti, kun ne viedään yhteisön tullialueelta, luovutetaan valtiolle tai niitä koskeva tullilmoitus mitätöidään 117 artiklan mukaisesti.

111 artikla

Toimivaltaiset tullitoimipaikat

1. Ellei yhteisön lainsäädännössä toisin säädetä, jäsenvaltioiden on määriteltävä alueellaan sijaitsevien eri tullitoimipaikkojen sijainti ja toimivalta ja varmistettava, että näille toimipaikoille vahvistetaan kohtuulliset aukioloajat.

Jäsenvaltioiden on tässä yhteydessä otettava huomioon liikenteen ja tavaroiden luonne ja tullimenettely, johon tavarat aiotaan asettaa, jotta kansainvälinen liikenne ei estyisi eikä vääristyisi.
2. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat seuraavien toimivaltaisten tullitoimipaikkojen vahvistamista:
 - a) tullitoimipaikka, johon tullilmoitus on tehtävä tai jonka saataville se on asetettava;

- b) tullitoimipaikka, jossa riskianalyysi ja riskiin perustuvat tuonti- tai vientitarkastukset on suoritettava.

112 artikla

Tulli-ilmoituksen muodot

1. Tulli-ilmoitus on tehtävä sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen.

Tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamisen edellyttämät todistusasiakirjat voidaan myös jättää tai asettaa saataville samaa menetelmää käyttäen.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tulli-ilmoitus voidaan tehdä kirjallisesti tai suullisesti taikka muulla toimella, jolla tavarat voidaan asettaa johonkin tullimenettelyyn, jos tästä mahdollisuudesta säädetään asiaa koskevissa säännöksissä.
3. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan täytäntöön panemiseksi.

2 jakso

Vakiomuotoiset ilmoitukset

113 artikla

Ilmoituksen sisältö, todistusasiakirjat

1. Tulli-ilmoituksissa on annettava kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaraille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi. Sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen tehdyissä ilmoituksissa on oltava sähköinen allekirjoitus tai ne on vahvistettava muulla tavoin. Kirjalliset ilmoitukset on allekirjoitettava.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tulli-ilmoituksia koskevat muotovaatimukset.

2. Tavaraille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamisen edellyttämät sähköiset tai kirjalliset asiakirjat on asetettava tulliviranomaisten saataville ilmoitusta tehtäessä.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin pyynnöstä sallia, että kyseiset asiakirjat asetetaan saataville tavaroiden luovutuksen jälkeen.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan täytäntöön panemiseksi.

114 artikla

Ilmoituksen hyväksyminen vastaanotetuksi

1. Tulliviranomaisten on välittömästi hyväksyttävä 113 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaiset ilmoitukset vastaanotetuksi, jos niissä tarkoitetut tavarat ovat tulliviranomaisten saatavilla tarkastusta varten.
2. Jos tulli-ilmoitus tehdään 111 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettujen toimenpiteiden mukaisesti muussa toimipaikassa kuin siinä, jossa tavarat esitetään, ilmoitus voidaan hyväksyä, kun toimipaikka, jossa tavarat esitetään, vahvistaa, että tavarat ovat saatavilla tarkastusta varten.
3. Ellei toisin säädetä, päivä, jona tulliviranomaiset hyväksyvät tulli-ilmoituksen, on se päivä, joka on otettava huomioon tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevia säännöksiä sovellettaessa ja muita tuonti- ja vientimuodollisuuksia suoritettaessa.

115 artikla

Tavaranhaltija

1. Tulli-ilmoituksen voi tehdä henkilö, joka pystyy esittämään tai asettamaan saataville kaikki asiakirjat, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi. Tämän henkilön on myös pystyttävä esittämään tai esityttämään kyseiset tavarat toimivaltaiselle tullitoimipaikalle.

Jos kuitenkin tulli-ilmoituksen hyväksymisestä seuraa erityisiä velvollisuuksia tietyille henkilölle, tämän on tehtävä tulli-ilmoitus itse tai teetettävä se puolestaan.

2. Tavaranhaltijan on oltava sijoittautunut yhteisön tullialueelle.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan edellytykset, joilla tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimuksesta voidaan poiketa.

116 artikla

Ilmoituksen oikaiseminen

Tavaranhaltijalle on pyynnöstä annettava lupa oikaista yhtä tai useampaa tulli-ilmoituksessa olevaa tietoa sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat hyväksyneet ilmoituksen. Oikaisulla ei voida muuttaa ilmoitusta koskemaan muita kuin siinä alun perin tarkoitettuja tavaroita.

Oikaisuun ei kuitenkaan voida antaa lupaa, jos sitä pyydetään sen jälkeen, kun jokin seuraavista toimista on suoritettu:

- a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet tavaranhaltijalle aikovansa tarkastaa tavarat;
- b) tulliviranomaiset ovat todenneet kyseiset tiedot virheellisiksi;

- c) tulliviranomaiset ovat luovuttaneet tavarat.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan toisen alakohdan c alakohdasta.

117 artikla

Ilmoituksen mitätöinti

1. Tulliviranomaisten on tavaranhaltijan pyynnöstä mitätöitävä jo hyväksytty ilmoitus:
 - a) kun ne ovat vakuuttuneita siitä, että tavarat on tarkoitus asettaa välittömästi toiseen tullimenettelyyn;
 - b) kun ne ovat vakuuttuneita siitä, että tavaroiden asettaminen ilmoitettuun tullimenettelyyn ei erityisten olosuhteiden vuoksi enää ole perustelua.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin ovat ilmoittaneet tavaranhaltijalle aikovansa tarkastaa tavarat, ilmoituksen mitätöintiä koskeva pyyntö voidaan hyväksyä vasta tarkastuksen jälkeen.

2. Ilmoitusta ei voida mitätöidä tavaroiden luovutuksen jälkeen.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta.

3. Ilmoituksen mitätöinti ei rajoita hallinnollisten tai rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamista.

3 jakso

Tarkastukset

118 artikla

Ilmoituksen tarkastaminen

1. Tulliviranomaiset voivat ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi:
 - a) tarkastaa ilmoituksen ja kaikki kirjalliset tai sähköiset asiakirjat, jotka vaaditaan tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi;
 - b) vaatia tavaranhaltijaa esittämään a alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi myös muita asiakirjoja;
 - c) tarkastaa tavarat;

- d) ottaa näytteitä tavaroiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.
2. Tulliviranomaisten tarkastustuloksilla on sama todistusvoima kaikkialla yhteisön tullialueella.

119 artikla

Tavaroiden tarkastus ja näytteenotto

1. Tavaranhaltijan tai jonkun muun tämän vastuulla on kuljetettava tavarat paikkaan, jossa ne tarkastetaan ja niistä otetaan näytteet, sekä järjestettävä kaikki tarkastuksen tai näytteenoton edellyttämä käsittely. Tavaranhaltijan on vastattava aiheutuvista kustannuksista.
2. Tavaranhaltijalla on oikeus olla läsnä tavaroita tarkastettaessa ja näytteitä otettaessa. Jos tulliviranomaiset pitävät sitä perusteltuna, ne voivat vaatia tavaranhaltijaa tai tämän edustajaa olemaan läsnä tavaroita tarkastettaessa taikka näytteitä otettaessa tai avustamaan viranomaisia tarkastuksen tai näytteenoton helpottamiseksi.
3. Jos näytteet otetaan voimassa olevien säännösten mukaisesti, tulliviranomaiset eivät ole velvollisia maksamaan minkäänlaisia korvauksia, mutta niiden on vastattava analyysistä tai tutkimisesta aiheutuvista kustannuksista.

120 artikla

Tavaroiden osittainen tarkastus ja näytteenotto

1. Jos tarkastetaan ainoastaan osa ilmoituksessa tarkoitetuista tavaroista tai niistä otetaan näytteitä, osittaisen tarkastuksen taikka näytteiden analyysin tai tutkimisen tulokset koskevat kaikkia kyseisessä ilmoituksessa tarkoitettuja tavaroita.

Tavaranhaltija voi kuitenkin pyytää lisätarkastusta tai -näytteenottoa arvioidessaan, etteivät osittaisen tarkastuksen taikka näytteiden analyysin tai tutkimisen tulokset koske tarkastamatonta osaa ilmoituksessa tarkoitetuista tavaroista. Pyyntöön on suostuttava, ellei tavaroita ole luovutettu, tai jos ne on luovutettu, edellyttäen, että tavaranhaltija osoittaa, ettei niitä ole muutettu millään tavoin.
2. Jos ilmoitus koskee useampaa tavaralajia, kutakin tavaralajia koskevia tietoja pidetään 1 kohtaa sovellettaessa erillisenä ilmoituksena.

121 artikla

Tarkastuksen tulokset

1. Ilmoituksen tarkastuksessa saatavia tuloksia käytetään sovellettaessa sitä tullimenettelyä koskevia säännöksiä, johon tavarat asetetaan.
2. Jos ilmoitusta ei tarkasteta, 1 kohtaa sovelletaan ilmoituksessa annettujen tietojen perusteella.

122 artikla

Tunnistamistoimenpiteet

1. Tulliviranomaisten tai tapauksen mukaan valtuutettujen taloudellisten toimijoiden on toteutettava tavaroiden tunnistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jos tunnistaminen on välttämätöntä tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien edellytysten täyttämiseksi.

Tunnistamistoimenpiteillä on sama todistusvoima kaikkialla yhteisön tullialueella.

2. Ainoastaan tulliviranomaiset tai näiltä luvan saaneet taloudelliset toimijat saavat poistaa tai hävittää tavaroihin tai kuljetusvälineisiin kiinnitetyt tunnisteet, ellei ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ehdottomasti edellytä niiden poistamista tai hävittämistä tavaroiden tai kuljetusvälineiden suojaamiseksi.

4 jakso

Luovutus

123 artikla

Tavaroiden luovutus

1. Jos edellytykset tavaroiden asettamiselle asianomaiseen tullimenettelyyn täyttyvät eikä tavaroihin kohdistu kieltoja tai rajoituksia, tulliviranomaisten on luovutettava tavarat heti, kun ilmoituksessa annetut tiedot on tarkastettu tai hyväksytty tarkastamatta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 124 artiklan soveltamista.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös tilanteessa, jossa 118 artiklassa tarkoitettua tarkastusta ei voida suorittaa kokonaan kohtuullisessa ajassa, eikä tavaroiden enää tarvitse olla käsillä tätä tarkastusta varten.

2. Kaikki ilmoituksessa tarkoitetut tavarat on luovutettava samanaikaisesti.

Jos ilmoitus koskee useampaa tavaralajia, kutakin tavaralajia koskevia tietoja pidetään ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa erillisenä ilmoituksena.

3. Jos tavarat esitetään 111 artiklan 2 kohdan nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti muussa tullitoimipaikassa kuin siinä, jossa tullilmoitus on hyväksytty vastaanotetuksi, asianomaisten toimipaikkojen on vaihdettava keskenään tavaroiden luovutusta varten tarvittavat tiedot, sanotun kuitenkin rajoittamatta turvallisuuteen liittyvien tarkastusten suorittamista.

124 artikla

Tullivelan maksamisesta tai vakuuden antamisesta riippuva luovutus

1. Jos tullilmoituksen hyväksymisestä aiheutuu tullivelka, tavaroiden luovutuksen edellytyksenä on velan maksaminen tai vakuuden antaminen sen maksamisesta.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta tavaroiden väliaikaiseen maahantuontiin osittain tuontitullilta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Jos tulliviranomaiset tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien säännösten mukaisesti vaativat vakuuden, tavaroita ei saa luovuttaa kyseiseen tullimenettelyyn ennen kuin vakuus on annettu.

3 LUKU

TULLI-ILMOITUKSIIN LIITTYVÄT YKSINKERTAISTETUT MENETTELYT

1 jakso

Yksinkertaistetut ilmoitukset

125 artikla

Yksinkertaistettu ilmoitus

Tulliviranomaisten on sallittava tavaroiden luovutus valtuutetulle taloudelliselle toimijalle yksinkertaistetun ilmoituksen perusteella.

Yksinkertaistettu ilmoitus voi olla merkintä tavaranhaltijan kirjanpidossa, edellyttäen, että nämä tiedot ovat tulliviranomaisten käytettävissä tavaranhaltijan sähköisessä järjestelmässä ja että vaatimukset, jotka koskevat tällaisten tietojen vaihtoa tullitoimipaikkojen kesken, voidaan täyttää.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat:

- a) edellytyksiä, joilla tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu lupa voidaan antaa;
- b) muotovaatimuksia, jotka tämän artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun ilmoituksen on täytettävä.

126 artikla

Vapautus tavaranhaltijan velvollisuuksista

Kun tavarat luovutetaan 125 artiklan mukaisesti, tulliviranomaiset voivat luopua vaatimuksesta, jonka mukaan tavarat on esitettävä tullille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tavaranhaltijan oikeudellisia velvollisuuksia.

127 artikla

Satunnainen yksinkertaistettu ilmoitus

Jos mahdollisuutta yksinkertaistetun ilmoituksen käyttöön pyydetään satunnaisesti, tullitoimipaikka, johon ilmoitus tehdään, voi hyväksyä sen lupaa myöntämättä.

128 artikla

Täydentävä ilmoitus

- 1 Edellä 125 tai 127 artiklassa tarkoitetun yksinkertaistetun ilmoituksen tapauksessa tavaranhaltijan, jolla on lupa tehdä yksinkertaistettu ilmoitus, on tehtävä täydentävä ilmoitus, jossa annetaan kyseistä tullimenettelyä koskevassa tulli-ilmoituksessa vaadittavat lisätiedot.

Kun kyse on 125 artiklan mukaisesti sallitusta ilmoituksesta, täydentävä ilmoitus voi olla yleinen, jaksoittainen tai kokoava ilmoitus.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta.

2. Täydentävää ilmoitusta ja 125 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yksinkertaistettua ilmoitusta pidetään yhtenä jakamattomana asiakirjana, joka tulee voimaan sinä päivänä, jona yksinkertaistettu ilmoitus hyväksytään vastaanotetuksi 114 artiklan mukaisesti.

Kun yksinkertaistettu ilmoitus korvataan taloudellisen toimijan kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä ja asettamalla nämä tiedot tulliviranomaisten saataville, ilmoitus tulee voimaan päivänä, jona tavaroita koskeva kirjanpitomerkintä tehdään.

3. Paikkaa, johon täydentävä ilmoitus on luvan mukaan tehtävä, pidetään 60 artiklaa sovellettaessa paikkana, johon tulli-ilmoitus on tehty.

129 artikla

Vakiomuotoisia ilmoituksia koskevien sääntöjen soveltaminen

Yksinkertaistettuihin ja täydentäviin ilmoituksiin sovelletaan soveltuvin osin 113–122 artiklaa.

2 jakso

Muut yksinkertaistetut menettelyt

130 artikla

Luokittelun helpottaminen

Tulliviranomaiset voivat tavaranhaltijan pyynnöstä suostua siihen, että koko lähetykseen sovelletaan yhtä tariffin alanimikettä, jos lähetys käsittää eri alanimikkeisiin kuuluvia tavaroita ja kunkin tavaratarriffinimikkeensä mukainen käsittely aiheuttaisi tulli-ilmoitusta laadittaessa suhteettoman paljon työtä ja kustannuksia suhteessa tavaroihin sovellettaviin tuonti- tai vientitoimenpiteisiin.

Jos kuitenkin tavaroista on maksettava tuonti- tai vientitulleja, kannettavan tullien määrän on vastattava vähintään sitä määrää, joka olisi maksettu, jos kaikki tavaralajit olisi luokiteltu erikseen.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan ensimmäisen ja toisen alakohdan täytäntöön panemiseksi.

4 LUKU

TAVAROISTA VAPAUTUMINEN

131 artikla

Tavaroiden hävittäminen

Jos olosuhteet sitä edellyttävät, tulliviranomaiset voivat vaatia, että tullille esitetyt tavarat hävitetään, jolloin niiden on ilmoitettava asiasta tavaroiden haltijalle. Tavaroiden haltijan on vastattava hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista.

132 artikla

Tulliviranomaisten toimenpiteet

1. Tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, hävittäminen mukaan luettuna, tavaroista vapautumiseksi seuraavissa tapauksissa:

- a) kun tavarat on tuotu yhteisön tullialueelle säännösten vastaisesti tai salattu tullivalvonnalta;
- b) kun tavaroita ei voida luovuttaa jostakin seuraavassa luetelluista syistä:
 - i) tavaroiden tarkastusta ei tavaranhaltijasta johtuvista syistä ole voitu aloittaa tai suorittaa tulliviranomaisten asettamassa määräajassa,

- ii) asiakirjoja, jotka on esitettävä ennen tavaroiden asettamista tai luovuttamista ilmoitettuun tullimenettelyyn, ei ole asetettu saataville,
 - iii) tuonti- tai vientitulleja ei ole maksettu tai, tapauksen mukaan, vakuutta niiden maksamisesta ei ole annettu määräajassa,
 - iv) tavaroihin kohdistuu kieltoja tai rajoituksia, jotka voivat liittyä myös turvallisuuden varmistamiseen;
- c) kun tavaroita ei ole noudettu kohtuullisessa määräajassa niiden luovutuksen jälkeen;
 - d) kun luovutuksen jälkeen todetaan, etteivät tavarat täyttäneet luovutuksen edellytyksiä;
 - e) kun tavarat luovutetaan valtiolle.
2. Muut kuin yhteisötavarat, jotka on luovutettu valtiolle, takavarikoidaan tai julistetaan valtiolle menetetyiksi, katsotaan asetetun väliaikaisen varastoinnin menettelyyn.

133 artikla

Luovutus valtiolle

1. Menettelynhaltija tai tapauksen mukaan tavaroiden haltija voi luovuttaa muita kuin yhteisötavaroita sekä tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvaan menettelyyn asetettuja tavaroita valtiolle.
2. Luovutuksesta valtiolle ei saa aiheutua kuluja valtiolle. Menettelynhaltijan tai tapauksen mukaan tavaroiden haltijan on vastattava kustannuksista, jotka aiheutuvat tavaroiden hävittämisestä tai muista toimenpiteistä, joilla niistä vapaudutaan.

134 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän luvun säännösten täytäntöön panemiseksi.

VI OSASTO

LUOVUTUS VAPAASEEN LIIKKEESEEN JA VAPAUTUS TUONTITULLEISTA

1 LUKU

LUOVUTUS VAPAASEEN LIIKKEESEEN

135 artikla

Soveltamisala ja vaikutus

1. Muut kuin yhteisötavarat, jotka on tarkoitus saattaa yhteisön markkinoille, on luovutettava vapaaseen liikkeeseen.
2. Luovutus vapaaseen liikkeeseen sisältää seuraavat toimet:
 - a) kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen, ellei niitä ole pitänyt soveltaa jo aiemmin;
 - b) mahdollisten tuontitullien kantaminen;
 - c) arvonlisäveron ja valmisteverojen kantaminen voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisesti;
 - d) muiden tavaroiden maahantuontia koskevien muodollisuuksien suorittaminen.
3. Muiden kuin yhteisötavaroiden luovutus vapaaseen liikkeeseen antaa niille yhteisötavaroiden tullioikeudellisen aseman.

2 LUKU

VAPAUTUS TUONTITULLEISTA

1 jakso

Palautustavarat

136 artikla

Soveltamisala ja vaikutus

1. Yhteisön tullialueelta viedyt ja sinne kolmen vuoden kuluessa palautetut yhteisötavarat, jotka ilmoitetaan luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen, on asianomaisen pyynnöstä vapautettava tuontitulleista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden määräaikaa voidaan pidentää erityisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

3. Jos palautustavarat on ennen niiden vientiä yhteisön tullialueelta luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennetuin tuontitullein tietyn käyttötarkoituksen perusteella, 1 kohdassa tarkoitettu vapautus tulleista voidaan myöntää ainoastaan, jos ne aiotaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen samaa käyttötarkoitusta varten.

Jos kyseisiä tavaroita ei aiota luovuttaa vapaaseen liikkeeseen samaa käyttötarkoitusta varten, tuontitullien määrää on alennettava tavaroista ensimmäisen kerran vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa mahdollisesti kannetulla tullien määrällä. Jos jälkimmäinen määrä on suurempi kuin se määrä, joka kannetaan luovutettaessa palautustavaroita vapaaseen liikkeeseen, tullinpalautusta ei myönnetä.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, jos yhteisötavarat ovat menettäneet yhteisöasemansa 108 artiklan mukaisesti ja ne luovutetaan myöhemmin vapaaseen liikkeeseen.

137 artikla

Tapaukset, joissa vapautusta tuontitulleista ei myönnetä

Edellä 136 artiklassa säädettyä vapautusta tuontitulleista ei myönnetä:

- a) yhteisön tullialueelta ulkoisessa jalostusmenettelyssä viedyille tavaroille, elleivät nämä tavarat ole samassa tilassa, jossa ne on viety;
- b) tavaroille, joihin on sovellettu niiden vientiin yhteisön tullialueelta liittyviä maatalouspoliittisia toimenpiteitä.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan ensimmäisestä kohdasta.

138 artikla

Tavaroiden tila

Edellä 136 artiklassa tarkoitettu vapautus tuontitulleista voidaan myöntää ainoastaan, jos tavarat jälleentuodaan samassa tilassa, jossa ne on viety.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan ensimmäisestä kohdasta.

139 artikla

Tavarat, jotka on aikaisemmin asetettu sisäiseen jalostusmenettelyyn

- 1. Mitä 136 ja 138 artiklassa säädetään, koskee soveltuvin osin jalostettuja tuotteita, jotka on asetettu sisäiseen jalostusmenettelyyn ennen jälleenvientiä yhteisön tullialueelta.
- 2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tavaroista kannettava tuontitullien määrä voidaan tavaranhaltijan pyynnöstä ja edellyttäen, että tämä toimittaa tarvittavat

tiedot, määrittää 58 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Päivää, jona jälleenvienti-ilmoitus on hyväksytty, pidetään päivänä, jona tavarat on luovutettu vapaaseen liikkeeseen.

3. Edellä 136 artiklassa säädettyä vapautusta tuontitulleista ei voida myöntää 150 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti viedyille jalostetuille tuotteille, ellei voida varmistaa, että tuontituotteita ei aseteta sisäiseen jalostusmenettelyyn.

2 jakso

Merikalastus ja merestä saadut tuotteet

140 artikla

Merikalastustuotteet ja muut merestä saadut tuotteet

1. Seuraavat tuotteet on vapautettava tulleista, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 39 artiklan 1 kohdan soveltamista:
 - a) yhteisön tullialueeseen kuulumattoman maan tai alueen aluemerestä saadut kalastustuotteet ja muut tuotteet, jotka on pyydetty ainoastaan jäsenvaltion alusrekisteriin rekisteröidyllä tai kirjatulla ja sen lipun alla purjehtivalla aluksella;
 - b) a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista mainitussa alakohdassa säädetty edellytykset täyttävillä tehdasaluksilla valmistetut tuotteet.
2. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdan täytäntöön panemiseksi.

3 jakso

Erityiset olosuhteet

141 artikla

Vapautus tuontitulleista erityisten olosuhteiden vuoksi

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä vapaaseen liikkeeseen luovutettavat tavarat on erityisten olosuhteiden vuoksi vapautettava tuontitulleista.

Toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä otetaan huomioon kansainväliset sopimukset, asianomaisen asema sekä tavaroiden luonne ja käyttötarkoitus.

VII OSASTO

ERITYISMENETTELYT

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

142 artikla

Soveltamisala

Tavarat voidaan asettaa johonkin seuraavista erityismenettelyistä:

- a) passitus;
- b) varastointi;
- c) erityiskäyttö;
- d) jalostus.

143 artikla

Luvat

1. Jalostusmenettelyn tai erityiskäytön menettelyn soveltaminen taikka varastotilojen pito tavaroiden väliaikaista varastointia tai tullivarastointia varten edellyttää tulliviranomaisten lupaa.

Erityismenettelyjen käytön edellytykset on vahvistettava luvassa.

Lupa voi koskea useamman kuin yhden jäsenvaltion viranomaisia (yhteisölupa) tai useamman kuin yhden erityismenettelyn käyttöä (yhdistetty lupa).

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan ne edellytykset ja menettelyt, joiden mukaisesti lupia voidaan myöntää.

2. Ellei toisin säädetä, 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää ainoastaan seuraaville henkilöille:
 - a) yhteisön tullialueelle sijoittautuneet henkilöt, paitsi jos kyse on väliaikaisesta maahantuonnista, jolloin asianomaisten henkilöiden on oltava sijoittautuneita yhteisön tullialueen ulkopuolelle;
 - b) henkilöt, jotka antavat kaikki tarvittavat takeet toimintojen asianmukaisesta suorittamisesta ja jotka antavat 61 artiklan mukaisen vakuuden tapauksissa, joissa erityismenettelyyn asetettavista tavaroista saattaa aiheutua tullivelka tai muita maksuja;

- c) väliaikaisen maahantuonnin menettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn tapauksessa henkilö, joka käyttää tavarat tai järjestää niiden käytön tai joka suorittaa tai suorittaa tavaroihin kohdistuvat jalostustoiminnot.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdasta.

- 3. Ellei toisin säädetä ja lisäyksenä siihen, mitä 2 kohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää ainoastaan seuraavien edellytysten täytyessä:
 - a) jos tulliviranomaiset pystyvät valvomaan ja tarkastamaan menettelyä ilman kyseessä oleviin taloudellisiin tarpeisiin nähden suhteettomia hallinnollisia järjestelyjä;
 - b) jos sisäistä tai ulkoista jalostusmenettelyä tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyä koskevasta luvasta ei aiheudu haittaa yhteisön tuottajien keskeisille eduille.

Ellei näyttöä päinvastaisesta ole, yhteisön tuottajien keskeisille eduille ei katsota aiheutuvan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua haittaa.

Jos on olemassa näyttöä siitä, että yhteisön tuottajien keskeisille eduille aiheutuu todennäköisesti haittaa, taloudelliset edellytykset tutkitaan 196 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat taloudellisten edellytysten tutkimista.

- 4. Luvanhaltijan on ilmoitettava tulliviranomaisille kaikista luvan myöntämisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka ovat omiaan vaikuttamaan luvan voimassaoloon tai sisältöön.

144 artikla

Hakemus

Lupahakemus on toimitettava sen paikan toimivaltaisille tulliviranomaisille, jossa hakijan tullitarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito hoidetaan.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan ensimmäisestä kohdasta.

145 artikla

Kirjanpito

- 1. Passitusmenettelyä lukuun ottamatta luvanhaltijan, menettelynhaltijan ja tavaroiden varastointia, käsittelyä tai valmistusta taikka tavaroiden myyntiä tai ostamista vapaa-

alueilla harjoittavan henkilön on pidettävä kirjanpitoa tulliviranomaisten hyväksymässä muodossa.

Tulliviranomaisten on voitava kirjanpidon avulla valvoa kyseessä olevaa menettelyä erityisesti siltä osin kuin on kyse menettelyyn asetettujen tavaroiden tunnistamisesta, niiden tullioikeudellisesta asemasta ja niiden liikkumisesta.

2. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä velvollisuudesta.

146 artikla

Menettelyn päättyminen tai päättäminen

1. Passitusmenettelyä lukuun ottamatta erityismenettely päättyy tai päätetään, kun menettelyyn asetetut tavarat tai jalostetut tuotteet asetetaan seuraavaan tullimenettelyyn, ne on viety yhteisön tullialueelta tai ne luovutetaan valtiolle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 176 artiklan soveltamista.
2. Passitusmenettelyn tapauksessa menettely ja menettelynhaltijan velvollisuudet päättyvät, kun menettelyyn asetetut tavarat ja vaaditut tiedot esitetään määrätullitoimipaikassa menettelyä koskevien säännösten mukaisesti.

Tulliviranomaiset päättävät passitusmenettelyn ja kyseiset velvollisuudet pystyessään lähtötullitoimipaikassa ja määrätullitoimipaikassa saatavilla olevia tietoja vertaamalla toteamaan, että menettely on päättynyt asianmukaisesti.

147 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien siirto

Menettelynhaltijan oikeudet ja velvollisuudet muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden osalta voidaan tulliviranomaisten vahvistamin edellytyksin siirtää muille henkilöille, jotka täyttävät kyseiselle menettelylle säädetyn edellytykset.

148 artikla

Tavaroiden liikkuminen

Muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn asetettuja tavaroita voidaan kuljettaa yhteisön tullialueella sijaitsevien paikkojen välillä.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan ensimmäisen kohdan täytäntöön panemiseksi.

149 artikla

Tavanomaiset käsittelyt

Tullivarastointi- tai jalostusmenettelyyn asetettuja taikka vapaa-alueelle siirrettyjä tavaroita voidaan käsitellä tavanomaisin tavoin niiden säilymisen varmistamiseksi, niiden ulkonäön tai markkinakelpoisuuden parantamiseksi taikka niiden valmistamiseksi jakelua tai jälleenmyyntiä varten.

150 artikla

Vastaavat tavarat

1. Vastaavat tavarat ovat yhteisötavaroita, joita varastoidaan, käytetään tai jalostetaan erityismenettelyyn asetettujen tavaroiden sijasta.

Ulkoisen jalostusmenettelyn tapauksessa vastaavat tavarat ovat muita kuin yhteisötavaroita, joita jalostetaan ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetettujen yhteisötavaroiden sijasta.

Vastaavien tavaroiden on kuuluttava samaan yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroiseen koodiin ja niiden kaupallisen laadun ja teknisten ominaisuuksien on oltava samat kuin tavaroiden, joiden sijasta niitä käytetään.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän kohdan kolmannesta alakohdasta.

2. Tulliviranomaisten on sallittava seuraavat toimet, edellyttäen, että menettelyn asianmukainen toiminta ja erityisesti tullivalvonta voidaan varmistaa:
 - a) vastaavien tavaroiden käyttö muun erityismenettelyn kuin passitusmenettelyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyn ja väliaikaisen varastoinnin menettelyn yhteydessä;
 - b) sisäisen jalostusmenettelyn tapauksessa vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden vienti ennen niiden tavaroiden tuontia, joiden sijasta vastaavia tavaroita on käytetty;
 - b) ulkoisen jalostusmenettelyn tapauksessa vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden tuonti ennen niiden tavaroiden vientiä, joiden sijasta vastaavia tavaroita on käytetty.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat sallia vastaavien tavaroiden käytön väliaikaisen maahantuonnin yhteydessä.

3. Vastaavien tavaroiden käyttö ei ole sallittua 149 artiklassa määriteltyjen tavanomaisten käsittelyjen yhteydessä tai tapauksissa, joissa siitä aiheutuisi perusteeton tuontitullietuus.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa yksilöidään myös muita tapauksia, joissa vastaavia tavaroita ei saa käyttää.

4. Jos tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa jalostetut tuotteet olisivat vientitullien alaisia, ellei niitä vietäisi sisäisessä jalostusmenettelyssä, luvanhaltijan on annettava vakuus tullien maksamisesta siltä varalta, ettei muita kuin yhteisötavaroita tuoda maahan 179 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa määräajassa.

151 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat tässä osastossa tarkoitettujen menettelyjen toimintaa.

2 LUKU

PASSITUS

1 jakso

Ulkoinen ja sisäinen passitus

152 artikla

Ulkoinen passitus

1. Ulkoisessa passitusmenettelyssä voidaan kuljettaa muita kuin yhteisötavaroita paikasta toiseen yhteisön tullialueella ilman, että niihin sovelletaan:
 - a) tuontitulleja;
 - b) tuonnin arvonlisäveroa ja valmisteveroja voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisesti;
 - c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin ne eivät koske tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle tai niiden poistumista yhteisön tullialueelta.
2. Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä yhteisötavarat on asetettava ulkoiseen passitusmenettelyyn.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuksen on tapahduttava jollakin seuraavista tavoista:
 - a) 154 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä;
 - b) TIR-carnet'illa (TIR-yleissopimus), jos kuljetus:

- i) on alkanut tai sen on määrä päättyä yhteisön tullialueen ulkopuolella,
 - ii) tapahtuu kahden yhteisön tullialueella sijaitsevan paikan välillä yhteisön tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kautta;
 - c) ATA-carnet'illa (ATA-yleissopimus / Istanbulin yleissopimus), jota käytetään passitusasiakirjana;
 - d) Reinin manifestilla (Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artikla);
 - e) lomakkeella 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa;
 - f) postijärjestelmää käyttäen Maailman postiliiton sääntöjen mukaisesti, kun tavaroita kuljettavat näiden sääntöjen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat tai niitä kuljetetaan näiden puolesta.
4. Ulkoisen passitusmenettelyn soveltaminen ei rajoita 148 artiklan soveltamista.

153 artikla

Sisäinen passitus

1. Sisäisessä passitusmenettelyssä voidaan 2 ja 3 kohdassa säädetyin edellytyksin kuljettaa yhteisötavaroita paikasta toiseen yhteisön tullialueella kyseisen alueen ulkopuolella sijaitsevan alueen kautta tavaroiden tullioikeudellisen aseman muuttumatta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuksen on tapahduttava jollakin seuraavista tavoista:
 - a) 154 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa yhteisön sisäisessä passitusmenettelyssä, jos tämä on mahdollista kansainvälisen sopimuksen perusteella;
 - b) TIR-carnet'illa (TIR-yleissopimus);
 - c) ATA-carnet'illa (ATA-yleissopimus / Istanbulin yleissopimus), jota käytetään passitusasiakirjana;
 - d) Reinin manifestilla (Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artikla);
 - e) lomakkeella 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa;
 - f) postijärjestelmää käyttäen Maailman postiliiton sääntöjen mukaisesti, kun tavaroita kuljettavat näiden sääntöjen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat tai niitä kuljetetaan näiden puolesta.

3. Tavaroiden tullioikeudellinen asema yhteisötavaroina säilyy 2 kohdan b–f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan, jos se on vahvistettu tietyin edellytyksin ja tietyssä muodossa.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan edellä tarkoitetun tullioikeudellisen aseman vahvistamisen edellytykset ja muoto.

2 jakso

Yhteisön passitus

154 artikla

Soveltamisala

1. Yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä voidaan kuljettaa 152 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tavaroita kyseisen artiklan sekä 155 ja 156 artiklan mukaisesti.
2. Yhteisön sisäisessä passitusmenettelyssä voidaan kuljettaa 153 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita kyseisen artiklan ja 155 artiklan mukaisesti.

155 artikla

Yhteisön passitusmenettelyn haltijan velvollisuudet

1. Yhteisön passitusmenettelyn haltijan on vastattava seuraavista:
 - a) tavaroiden esittäminen muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa määräajassa ja noudattaen niitä toimenpiteitä, joita tulliviranomaiset ovat toteuttaneet tavaroiden tunnistamiseksi;
 - b) menettelyä koskevien tullisäännösten noudattaminen;
 - c) vakuuden antaminen tavaroista mahdollisesti syntyvien tullivelan tai muiden maksujen, erityisesti voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisten arvonlisä- ja valmisteverojen, maksamisesta, ellei tullilainsäädännössä toisin säädetä.
2. Tavaroiden kuljettaja tai vastaanottaja, joka vastaanottaa tavarat tietäen, että ne on asetettu yhteisön passitusmenettelyyn, on myös vastuussa tavaroiden esittämisestä muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa määräajassa ja noudattaen niitä toimenpiteitä, joita tulliviranomaiset ovat toteuttaneet tavaroiden tunnistamiseksi.

156 artikla

Tavarat, joita kuljetetaan yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä yhteisön tullialueen ulkopuolisen maan alueen kautta

Yhteisön ulkoista passitusmenettelyä voidaan soveltaa yhteisön tullialueen ulkopuolisen alueen kautta kuljetettaviin tavaroihin ainoastaan, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) tästä mahdollisuudesta on määrätty kansainvälisessä sopimuksessa;
- b) kuljetus kyseisen alueen kautta tapahtuu ainoastaan yhdellä yhteisön tullialueella laaditulla kuljetusasiakirjalla.

Ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa yhteisön ulkoinen passitusmenettely keskeytetään siksi ajaksi, kun tavarat ovat yhteisön tullialueen ulkopuolella.

3 LUKU

VARASTOINTI

1 jakso

Yhteiset säännökset

157 artikla

Soveltamisala

1. 'Varastointi' käsittää tässä luvussa väliaikaisen varastoinnin menettelyn, tullivarastointimenettelyn ja vapaa-alueenmenettelyn.
2. Varastointimenettelyssä voidaan varastoida muita kuin yhteisötavaroita yhteisön tullialueella ilman, että niihin sovelletaan:
 - a) tuontitulleja;
 - b) tuonnin arvonlisäveroa ja valmisteveroja voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisesti;
 - c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin ne eivät koske tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle tai niiden poistumista yhteisön tullialueelta.
3. Yhteisötavaroita voidaan asettaa tullivarastointi- tai vapaa-alueenmenettelyyn yhteisön erityislainsäädännön mukaisesti.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa säädetään muista tapauksista, joissa yhteisötavaroita voidaan

asettaa tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn, sekä edellytyksistä, joita tällöin sovelletaan.

158 artikla

Luvan- tai menettelynhaltijan velvollisuudet

1. Luvanhaltija ja menettelynhaltija ovat vastuussa:
 - a) väliaikaisen varastoinnin menettelyssä tai tullivarastointimenettelyssä olevien tavaroiden pysymisestä tullivalvonnassa;
 - b) väliaikaisen varastoinnin menettelyssä tai tullivarastointimenettelyssä olevien tavaroiden varastoinnista johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä;
 - c) tullivarastointimenettelyä tai varastotilojen pitoa koskevassa luvassa vahvistettujen erityisehtojen noudattamisesta.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, yleisen tullivaraston pitämistä koskevassa luvassa voidaan määrätä, että 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetut velvollisuudet lankeavat ainoastaan menettelynhaltijalle. Tulliviranomaiset voivat tällöin vaatia menettelynhaltijaa antamaan vakuuden mahdollisesti syntyvien tullivelan ja muiden maksujen, erityisesti voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisten arvonlisä- ja valmisteverojen, maksamisesta.
3. Menettelynhaltijan on aina vastattava niiden velvollisuuksien täyttämisestä, jotka johtuvat tavaroiden asettamisesta väliaikaisen varastoinnin menettelyyn tai tullivarastointimenettelyyn.

159 artikla

Menettelyn päättämisen määräaika

Tavaroiden pitämiselle varastointimenettelyssä ei ole määräaika.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin poikkeustapauksissa vahvistaa määräajan, johon mennessä varastointimenettely on päätettävä.

2 jakso

Väliaikainen varastointi

160 artikla

Väliaikaisesti varastoidut tavarat

1. Ellei seuraavia muita kuin yhteisötavaroita ilmoiteta muuhun tullimenettelyyn, tavaroiden haltijan katsotaan ilmoittaneen ne väliaikaisen varastoinnin menettelyyn tullille esittämisen jälkeen:

- a) yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat, ellei niitä tuoda suoraan vapaa-alueelle;
- b) vapaa-alueelta yhteisön tullialueen toiseen osaan tuotavat tavarat;
- c) tavarat, joita koskeva ulkoinen passitusmenettely päättyy.

Tulli-ilmoitusta on pidettävä tehtynä ja tulliviranomaisten hyväksymänä ajankohtana, jona tavarat esitetään tullille.

- 2. Väliaikaisen varastoinnin menettelyä koskevana tulli-ilmoituksena on tuonnin yleisilmoitus.
- 3. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaroiden haltijaa antamaan vakuuden mahdollisesti syntyvien tullivelan tai muiden maksujen, erityisesti voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisten arvonlisä- ja valmisteverojen, maksamisesta.
- 4. Jos tavaroita ei jostain syystä voida luovuttaa väliaikaisen varastoinnin menettelyyn, tulliviranomaisten on viipymättä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi tavaroiden osalta.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan täytäntöön panemiseksi.

161 artikla

Väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden käsittely

- 1. Väliaikaisen varastoinnin menettelyyn asetettuja tavaroita voidaan varastoida ainoastaan hyväksytyissä väliaikaisissa varastoissa.
- 2. Väliaikaisen varastoinnin menettelyyn asetettuja tavaroita voidaan käsitellä ainoastaan niiden kunnon säilyttämiseksi, muuttamatta niiden ulkonäköä tai teknisiä ominaisuuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 97 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3 jakso

Tullivarastointi

162 artikla

Varastointi tullivarastoissa

- 1. Tullivarastointimenettelyssä voidaan varastoida muita kuin yhteisötavaroita tulliviranomaisten menettelyä varten hyväksymiin ja valvomiin tiloihin, jäljempänä 'tullivarastot'.
- 2. Hyväksytyt tilat voivat olla kenen tahansa käytettävissä tavaroiden varastointiin (yleinen tullivarasto) tai tarkoitettuja tullivarastointia koskevan luvan haltijan tavaroiden varastointiin (yksityinen tullivarasto).

3. Tullivarastointimenettelyyn asetetut tavarat voidaan siirtää väliaikaisesti pois tullivarastosta, jos olosuhteet sitä edellyttävät. Siirtämiseen on saatava ennakolta lupa tulliviranomaisilta, paitsi jos kyse on ylivoimaisesta esteestä.

163 artikla

Yhteisötavarat ja jalostustoiminnot

1. Jos siihen on taloudellista tarvetta eikä tullivalvonta vaarannu, tulliviranomaiset voivat sallia, että tullivaraston tiloissa:
 - a) varastoidaan yhteisötavaroita;
 - b) jalostetaan sisäisen jalostuksen menettelyyn tai tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvaan menettelyyn asetettuja tavaroita kyseisiä menettelyjä varten säädettyin edellytyksin.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tavaroiden ei katsota olevan tullivarastointimenettelyyn asetettuja.

4 jakso

Vapaa-alueet

164 artikla

Vapaa-alueiden osoittaminen

1. Jäsenvaltiot voivat osoittaa yhteisön tullialueella sijaitsevia mutta siitä erotettuja osia vapaa-alueiksi.

Jäsenvaltion on määriteltävä kunkin vapaa-alueen maantieteelliset rajat ja sen sisään- ja uloskäyntikohdat.
2. Vapaa-alueet on aidattava.

Vapaa-alueiden rajojen sekä niiden sisään- ja uloskäyntikohtien on oltava tulliviranomaisten valvonnassa.
3. Tulliviranomaiset voivat tarkastaa vapaa-alueelle saapuvia tai sieltä poistuvia henkilöitä ja kuljetusvälineitä.

165 artikla

Rakennukset ja toiminta vapaa-alueilla

1. Rakennusten pystyttämiseen vapaa-alueelle on saatava ennakolta tulliviranomaisten lupa.

2. Ellei tullilainsäädännöstä muuta johdu, teollisen tai kaupallisen toiminnan taikka palvelutoiminnan harjoittaminen vapaa-alueella on sallittua. Tällaisen toiminnan harjoittamisesta on ilmoitettava ennakolta tulliviranomaisille.
3. Tulliviranomaiset voivat asettaa kieltoja tai rajoituksia 2 kohdassa tarkoitettulle toiminnalle kyseessä olevien tavaroiden luonteen, tullivalvonnan tarpeet tai turvallisuusvaatimukset huomioon ottaen.
4. Tulliviranomaiset voivat kieltää henkilöitä, jotka eivät anna tarvittavia takeita tullisäännösten noudattamisesta, harjoittamasta toimintaa vapaa-alueella.

166 artikla

Muut tullimenettelyt vapaa-alueella

1. Vapaa-alueella olevat muut kuin yhteisötavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tai asettaa sisäiseen jalostusmenettelyyn tai johonkin erityiskäytön menettelyyn kyseisiä menettelyjä koskevien edellytysten mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tavaroiden ei katsota olevan vapaa-alueenmenettelyyn asetettuja.

167 artikla

Tavaroiden esittäminen ja menettelyyn asettaminen

1. Vapaa-alueelle tuotavat tavarat on esitettävä tullille ja niille on suoritettava asianmukaiset tullimuodollisuudet seuraavissa tapauksissa:
 - a) jos ne tuodaan vapaa-alueelle suoraan yhteisön tullialueen ulkopuolelta;
 - b) jos ne on asetettu tullimenettelyyn, joka päättyy tai päätetään, kun ne asetetaan vapaa-alueenmenettelyyn;
 - c) jos ne asetetaan vapaa-alueenmenettelyyn tuontitullien palauttamista tai peruuttamista koskevasta päätöksestä hyötymiseksi;
 - d) jos niihin voidaan soveltaa niiden vientiin liittyviä maatalouspoliittisia toimenpiteitä.
2. Vapaa-alueelle muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuotavia tavaroita ei tarvitse esittää tullille.
3. Tavaroita pidetään vapaa-alueenmenettelyyn asetettuina ajankohtana, jona ne tuodaan vapaa-alueelle, ellei niitä ole jo asetettu muuhun tullimenettelyyn.

168 artikla

Vapaa-alueilla olevat yhteisötavarat

1. Yhteisötavaroita voidaan tuoda ja varastoida vapaa-alueelle ja niitä voidaan siirtää, käyttää, jalostaa tai kuluttaa kyseisellä alueella. Tällöin tavaroiden ei katsota olevan vapaa-alueenmenettelyyn asetettuja.
2. Tulliviranomaisten on asianomaisen pyynnöstä annettava todistus seuraavien tavaroiden yhteisöasemasta:
 - a) yhteisötavarat, jotka tuodaan vapaa-alueelle;
 - b) yhteisötavarat, joille on suoritettu jalostustoimintoja vapaa-alueella;
 - c) tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen vapaa-alueella.

169 artikla

Muiden kuin yhteisötavaroiden kuluttaminen tai jalostaminen

1. Muita kuin yhteisötavaroita ei saa kuluttaa, käyttää tai jalostaa vapaa-alueilla lukuun ottamatta 166 artiklassa vahvistettuja tapauksia.
2. Jos se on asianomaisessa menettelyssä mahdollista, tämän artiklan 1 kohta ei estä käyttämästä tai kuluttamasta sellaisia tavaroita, joiden luovutus vapaaseen liikkeeseen tai väliaikainen maahantuonti tapahtuisi tuontitullitta tai ilman yhteiseen maatalous- tai kauppapolitiikkaan kuuluvia toimenpiteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission asetuksessa (EY) N:o 800/1999¹⁸ tarkoitettuja toimituksia tai muonitusvarastoja koskevien säännösten soveltamista.

Tällaisen käytön tai kulutuksen yhteydessä ei vaadita vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyä koskevaa ilmoitusta.

Ilmoitus on kuitenkin tehtävä, jos näitä tavaroita koskee tariffikiintiö tai tariffikatto.

170 artikla

Tavaroiden vienti ja jälleenvienti sekä siirtäminen toiseen osaan yhteisön tullialuetta

Vapaa-alueella olevat tavarat voidaan viedä tai jälleenviedä yhteisön tullialueelta tai siirtää toiseen osaan yhteisön tullialuetta, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön erityislainsäädännön soveltamista.

Muualle yhteisön tullialueella siirrettyihin tavaroihin sovelletaan soveltuvien osin 97–104 artiklaa.

¹⁸ EYVL L 102, 17.5.1999, s. 11.

Yhteisön tullialueen toiseen osaan palautettavien tavaroiden tullioikeudellinen asema

1. Jos tavarat palautetaan vapaa-alueelta muualle yhteisön tullialueelle, 168 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan käyttää todisteena näiden tavaroiden yhteisöasemasta.
2. Jos tavaroiden yhteisöasemaa ei todisteta 1 kohdan mukaisesti tai muulla hyväksyttävällä asiakirjalla, niitä pidetään muina kuin yhteisötavaroina.

Vientitulleja ja vientitodistuksia tai muita vientiä koskevia kauppa- tai maatalouspoliittisia toimenpiteitä sovellettaessa tavaroita pidetään kuitenkin yhteisötavaroina.

4 LUKU

ERITYISKÄYTTÖ

1 jakso

Väliaikainen maahantuonti

172 artikla

Soveltamisala

1. Väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä voidaan muita kuin yhteisötavaroita käyttää yhteisön tullialueella kokonaan tai osittain tuontitullitta ja kokonaan tai osittain valmisteverotta voimassa olevien valmisteverosäännösten mukaisesti ilman, että niihin sovelletaan kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin nämä eivät koske tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle tai niiden poistumista yhteisön tullialueelta.

Jos tavarat on vapautettu kokonaan tuontitulleista, ne on voimassa olevien arvonlisäverosäännösten mukaisesti vapautettava myös tuonnin arvonlisäverosta.

2. Väliaikaisen maahantuonnin menettelyä voidaan käyttää vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) tavarat on tarkoitus jälleenviedä;
 - b) tavarat on tarkoitus säilyttää muuttumattomina niiden käytöstä johtuvaa tavanomaista arvon alentumista lukuun ottamatta;
 - c) menettelyyn asetettavien tavaroiden tunnistaminen voidaan varmistaa, paitsi jos tavaroiden tai suoritettavien toimintojen luonne huomioon ottaen on ilmeistä, ettei tunnistamistoimenpiteiden puuttuminen aiheuta menettelyn väärinkäyttöä, tai jos 150 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täytyminen voidaan tarkastaa.

Komissio voi 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdasta.

173 artikla

Aika, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä

1. Tulliviranomaisten on vahvistettava määräaika, jonka kuluessa väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetut tavarat on jälleenvietävä tai asetettava seuraavaan tullimenettelyyn. Määräajan on oltava riittävän pitkä luvassa tarkoitetun käytön tarkoituksen saavuttamiseksi.
2. Tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä samaa tarkoitusta varten ja saman luvanhaltijan vastuulla enintään 24 kuukautta, vaikka menettely olisikin päätetty asettamalla tavarat seuraavaan tullimenettelyyn ja ne olisi myöhemmin asetettu uudelleen väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.
3. Jos luvassa tarkoitettua käyttöä ei poikkeuksellisissa olosuhteissa voida toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa, tulliviranomaiset voivat luvanhaltijan pyynnöstä pidentää kyseisiä määräaikoja.

174 artikla

Väliaikaisen maahantuonnin menettelyn alaan kuuluvat tilanteet

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä väliaikaisen maahantuonnin menettelyä voidaan käyttää ja tuontitulleista myöntää täydellinen tai osittain vapautus.

Toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä otetaan huomioon kansainväliset sopimukset sekä tavaroiden luonne ja käyttö.

175 artikla

Tuontitullien määrä osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä

1. Osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetuista tavaroista kannettavien tuontitullien määrän on oltava kolme prosenttia siitä tullien määrästä, joka näistä tavaroista olisi kannettu, jos ne olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne on asetettu väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

Kyseinen määrä on maksettava jokaiselta kuukaudelta tai kuukauden osalta, jonka aikana tavarat ovat osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä.

2. Tuontitullien määrä ei saa olla suurempi kuin se määrä, joka olisi maksettu, jos kyseiset tavarat olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne on asetettu väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

2 jakso

Tietty käyttötarkoitus

176 artikla

Tullivalvonta tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvan menettelyn yhteydessä

1. Tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvassa menettelyssä tavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennetuin tullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella. Tavarat on pidettävä tullivalvonnassa.
2. Tullivalvonta on tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvassa menettelyssä päätettävä seuraavissa tapauksissa:
 - a) kun tavarat on käytetty tullista vapauttamisen tai alennetun tullin soveltamisen edellytykseksi säädettyihin tarkoituksiin;
 - b) kun tavarat viedään, hävitetään tai luovutetaan valtiolle;
 - c) kun tavarat on käytetty muihin kuin tullista vapauttamisen tai alennetun tullin soveltamisen edellytykseksi säädettyihin tarkoituksiin ja niihin sovellettavat tuontitullit on maksettu.

5 LUKU

JALOSTUS

1 jakso

Yleiset säännökset

177 artikla

Tuotto

Ellei tuottoastetta ole yksilöity yhteisön erityislainsäädännössä, tulliviranomaisten on vahvistettava joko jalostusmenettelyssä suoritettujen toiminnon tuotto tai keskimääräinen tuotto taikka tarvittaessa tuoton määrittäminen.

Tuotto tai keskimääräinen tuotto on määritettävä niiden tosiasiallisten olosuhteiden perusteella, joissa jalostustoiminnot suoritetaan tai ne on määrä suorittaa. Tuottoa voidaan tarvittaessa tarkistaa myöhemmin.

2 jakso

Sisäinen jalostus

178 artikla

Soveltamisala

1. Sisäisessä jalostusmenettelyssä voidaan muita kuin yhteisötavaroita käyttää yhteisön tullialueella yhdessä tai useammassa jalostustoiminnossa ilman, että niihin sovelletaan mitään seuraavista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 150 artiklan soveltamista:
 - a) tuontitulleja;
 - b) tuonnin arvonlisäveroa ja valmisteveroja voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisesti;
 - c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin ne eivät koske tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle tai niiden poistumista yhteisön tullialueelta.
2. Sisäistä jalostusmenettelyä voidaan käyttää muissa tapauksissa kuin korjausten yhteydessä ainoastaan, jos menettelyyn asetetut tavarat voidaan tunnistaa jalostetuissa tuotteissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tuotannossa käytettävien lisätavaroiden käyttöä.

Menettelyä voidaan käyttää 150 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa, jos vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täyttyminen voidaan tarkastaa.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden lisäksi sisäistä jalostusmenettelyä sovelletaan myös seuraaviin tavaroihin:
 - a) tavarat, joille on suoritettava toimintoja, jotta ne vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa vastaisivat niihin sovellettavia teknisiä määräyksiä;
 - b) tavarat, joille on suoritettava tavanomaisia käsittelyjä 149 artiklan mukaisesti.

179 artikla

Menettelyn päättämisen määräaika

1. Tulliviranomaisten on vahvistettava määräaika, jonka kuluessa sisäiseen jalostusmenettelyyn asetetut tavarat tai jalostetut tuotteet on asetettava seuraavaan tullimenettelyyn, ellei niitä hävitetä niin, että niistä ei jää mitään jätteitä.

Määräaika alkaa siitä päivästä, jona muut kuin yhteisötavarat asetetaan menettelyyn, ja sitä vahvistettaessa on otettava huomioon aika, joka tarvitaan jalostustoimintojen suorittamiseen ja jalostettujen tuotteiden asettamiseen seuraavaan tullimenettelyyn.

2. Tulliviranomaiset voivat pidentää 1 kohdan mukaisesti vahvistettua määräaika luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

Luvassa voidaan määrätä, että määräaika, joka alkaa kalenterikuukauden, vuosineljänneksen tai vuosipuoliskon aikana, päättyy tapauksen mukaan myöhemmän kalenterikuukauden, vuosineljänneksen tai vuosipuoliskon viimeisenä päivänä.

3. Edellä 150 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa ennakkovientitapauksissa tulliviranomaisten on vahvistettava määräaika, jonka kuluessa muut kuin yhteisötavarat on ilmoitettava menettelyyn. Määräaika alkaa siitä päivästä, jona näitä tavaroita vastaavista tavaroista valmistettuja jalostettuja tuotteita koskeva vienti-ilmoitus hyväksytään.

180 artikla

Väliaikainen jälleenvienti lisäjalostusta varten

Sisäiseen jalostusmenettelyyn asetetut tavarat tai jalostetut tuotteet taikka osa niistä voidaan tulliviranomaisen ennakolta antamalla luvalla jälleenviedä väliaikaisesti yhteisön tullialueen ulkopuolelle edelleen jalostettaviksi ulkoista jalostusmenettelyä koskevien edellytysten mukaisesti.

3 jakso

Ulkoinen jalostus

181 artikla

Soveltamisala

1. Ulkoisessa jalostusmenettelyssä voidaan viedä yhteisötavaroita väliaikaisesti yhteisön tullialueelta jalostustoimintoja varten. Näistä tavaroista saatavat jalostetut tuotteet voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen kokonaan tai osittain tuontitullitta.
2. Ulkoinen jalostus ei ole mahdollista seuraavien yhteisötavaroiden tapauksessa:
 - a) tavarat, joiden vienti aiheuttaa tuontitullien palauttamisen tai peruuttamisen;
 - b) tavarat, jotka on ennen vientiä luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennetuin tullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, jos kyseisen käyttötarkoituksen tavoitteita ei ole vielä saavutettu, paitsi jos kyseisille tavaroille on suoritettava korjauksia;
 - c) tavarat, joiden vienti oikeuttaa vientitukeen;
 - d) tavarat, joiden viennin perusteella myönnetään yhteisessä maatalouspolitiikassa muu rahallinen etuus kuin c alakohdassa tarkoitettu vientituki.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu täydellinen tai osittainen vapautus tuontitulleista on myönnettävä luvanhaltijan pyynnöstä, kun tämä ilmoittaa jalostetut tuotteet vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi.
4. Muissa kuin 182 ja 183 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ja kun kyse on arvotulleista, tuontitullin määrä on laskettava yhteisön tullialueen ulkopuolella suoritettun jalostustoiminnon kustannusten perusteella.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan säännöt tullien määrän laskemiseksi näissä tapauksissa sekä säännöt, joita sovelletaan, kun kyse on paljoustulleista.

5. Tulliviranomaisten on vahvistettava määräaika, jonka kuluessa väliaikaisesti viedyt tavarat on jälleentuotava yhteisön tullialueelle jalostettuina tuotteina ja luovutettava vapaaseen liikkeeseen, jotta ne voitaisiin vapauttaa kokonaan tai osittain tuontitulleista. Ne voivat pidentää määräaikaa luvanhaltijan perustellusta pyynnöstä.

182 artikla

Korjatut tavarat

1. Jos tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla osoitetaan, että tavarat on korjattu maksutta joko sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvelvoitteen perusteella tai valmistusvirheen vuoksi, ne voidaan vapauttaa kokonaan tuontitulleista.
2. Jos valmistusvirhe on otettu huomioon jo silloin, kun kyseiset tavarat on ensimmäisen kerran luovutettu vapaaseen liikkeeseen, 1 kohtaa ei sovelleta.

183 artikla

Vakiovaihtojärjestelmä

1. Vakiovaihtojärjestelmässä voidaan maahantuotua tuotetta, jäljempänä 'korvaava tuote', käyttää jalostetun tuotteen sijasta 2–5 kohdan mukaisesti.
2. Tulliviranomaisten on sallittava vakiovaihtojärjestelmän käyttö, kun jalostustoiminto käsittää muiden kuin sellaisten yhteisötavaroiden korjauksen, joihin sovelletaan yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvia toimenpiteitä tai tiettyjä maataloustuotteiden jalostuksessa saatuja tavaroita koskevia erityisjärjestelyjä.
3. Korvaavien tuotteiden on kuuluttava samaan yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroiseen koodiin ja niiden kaupallisen laadun ja teknisten ominaisuuksien on oltava samat kuin viallisten tavaroiden, jos nämä olisi korjattu.
4. Jos viallisia tavaroita on käytetty ennen vientiä, korvaavien tuotteiden on myös oltava käytettyjä.

Tulliviranomaisten on kuitenkin luovuttava ensimmäisessä alakohdassa säädetyn vaatimuksen soveltamisesta, jos korvaavat tuotteet on toimitettu veloituksetta joko

sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvälvoitteen perusteella tai valmistusvirheen vuoksi.

5. Säännöksiä, joita sovellettaisiin jalostettuihin tuotteisiin, sovelletaan myös korvaaviin tuotteisiin.

184 artikla

Korvaavien tuotteiden ennakkotuonti

1. Tulliviranomaisten on asettamallaan ehdoilla sallittava korvaavien tuotteiden maahantuonti ennen viallisten tavaroiden vientiä.

Tällaisen korvaavien tuotteiden ennakkotuonnin yhteydessä on annettava vakuus sen tuontitullien määrän maksamisesta, joka olisi maksettava, jos viallisia tavaroita ei viedä 2 kohdan mukaisesti.

2. Vialliset tavarat on vietävä kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset ovat hyväksyneet korvaavien tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen.
3. Jos viallisia tavaroita ei poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi voida viedä 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, tulliviranomaiset voivat asianomaisen pyynnöstä pidentää kyseistä määräaikaa.

VIII OSASTO
TAVAROIDEN LÄHTÖ YHTEISÖN TULLIALUEELTA

1 LUKU

TULLIALUEELTA LÄHTEVÄT TAVARAT

185 artikla

Velvollisuus tehdä lähtöä edeltävä ilmoitus

1. Yhteisön tullialueelta lähtevistä tavaroista on tehtävä toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan tai asetettava sen saataville lähtöä edeltävä ilmoitus, ennen kuin ne viedään yhteisön tullialueelta.

Tavaroihin, jotka kuljetetaan kuljetusvälineessä, joka ainoastaan kulkee yhteisön tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella, ei kuitenkaan sovelleta ensimmäistä alakohtaa.

2. Jos edellytyksenä on tullilmoituksen tai 189 artiklassa tarkoitetun jälleenvienti-ilmoituksen tekeminen, kyseinen ilmoitus muodostaa lähtöä edeltävän ilmoituksen.

Jos tullilmoitusta ja jälleenvienti-ilmoitusta ei edellytetä, lähtöä edeltävänä ilmoituksena käytetään 190 artiklassa tarkoitettua viennin yleisilmoitusta.

3. Lähtöä edeltävässä ilmoituksessa on oltava vähintään viennin yleisilmoitukselta vaadittavat tiedot.

186 artikla

Tiettyjä yksityiskohtia koskevat toimenpiteet

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- a) missä tapauksissa ja millä edellytyksillä yhteisön tullialueelta lähtevistä tavaroista ei tarvitse tehdä lähtöä edeltävää ilmoitusta;
- b) edellytykset, joilla lähtöä edeltävän ilmoituksen tekemisen vaatimuksesta voidaan poiketa tai sitä voidaan mukauttaa;
- c) määräaika, johon mennessä lähtöä edeltävä ilmoitus on tehtävä tai asetettava saataville ennen tavaroiden vientiä yhteisön tullialueelta;
- d) mahdolliset c alakohdassa tarkoitettua määräaikaa koskevat poikkeukset ja muutokset;

- e) sen toimivaltaisen tullitoimipaikan nimeäminen, johon lähtöä edeltävä ilmoitus on tehtävä tai jonka saataville se on asetettava ja jossa riskianalyysi ja riskiin perustuvat vienti- ja poistumistarkastukset suoritetaan.

Toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä otetaan huomioon:

- a) erityisolosuhteet;
- b) toimenpiteiden soveltaminen tiettyntyyppiseen tavaraliikenteeseen, tiettyntyyppisiin kuljetusmuotoihin tai tiettyntyyppisiin taloudellisiin toimijoihin;
- c) kansainväliset sopimukset, joissa määrätään erityisistä turvajärjestelyistä.

187 artikla

Muodollisuudet ja tullivalvonta

1. Yhteisön tullialueelta lähteviin tavaroihin sovelletaan poistumismuodollisuuksia, joihin kuuluvat tapauksen mukaan:
 - a) tuontitullien palauttaminen tai peruuttaminen taikka vientitukien maksaminen;
 - b) vientitullien kantaminen;
 - c) voimassa olevien arvonlisä- ja valmisteverosäännösten edellyttämät muodollisuudet;
 - d) sellaisten kieltojen ja rajoitusten soveltaminen, jotka ovat perusteltuja julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, ympäristön suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi, kalavarojen säilyttämisen ja hoitotoimenpiteiden toteuttamiseksi taikka teollisoikeuksien tai kaupallisten oikeuksien suojelemiseksi, mukaan luettuina yhteisöstä vietäviin huumausaineiden lähtöaineisiin, väärennetyihin tavaroihin ja käteisvaroihin kohdistuvat tarkastukset.
2. Yhteisön tullialueelta lähtevät tavarat ovat tullivalvonnassa ja niille voidaan suorittaa tullitarkastuksia.

Tulliviranomaiset voivat tapauksen mukaan määrätä reitin, jota on käytettävä, kun tavarat viedään yhteisön tullialueelta.
3. Tavarat voidaan luovuttaa vientiä varten, jos ne viedään yhteisön tullialueelta siinä tilassa, jossa ne olivat lähtöä edeltävän ilmoituksen hyväksymisajankohtana.
4. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan täytäntöön panemiseksi.

2 LUKU

VIENTI

188 artikla

Yhteisötavarat

Yhteisön tullialueelta lähtevät yhteisötavarat on asetettava vientimenettelyyn.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta:

- a) tavaroihin, jotka on asetettu tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvaan menettelyyn tai ulkoiseen jalostusmenettelyyn;
- b) tavaroihin, jotka on asetettu sisäiseen passitusmenettelyyn tai jotka viedään väliaikaisesti yhteisön tullialueelta 109 artiklan mukaisesti.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvaan menettelyyn tai ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetettuja tavaroita koskevat vientimuodollisuudet.

189 artikla

Muut kuin yhteisötavarat

- 1. Yhteisön tullialueelta lähtevistä muista kuin yhteisötavaroista on tehtävä jälleenvienti-ilmoitus toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan ja niille on suoritettava poistumismuodollisuudet.
- 2. Jälleenvienti-ilmoitukseen sovelletaan soveltuvin osin 110–124 artiklaa.
- 3 *Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:*
 - a) ulkoiseen passitusmenettelyyn asetettuihin tavaroihin, jotka ainoastaan kuljetetaan yhteisön tullialueen kautta;
 - b) tavaroihin, jotka lastataan uudelleen vapaa-alueella tai viedään sieltä suoraan;
 - c) väliaikaisen varastoinnin menettelyyn asetettuihin tavaroihin, jotka viedään suoraan hyväksytystä väliaikaisesta varastosta.

190 artikla

Viennin yleisilmoitus

- 1. Kun muut kuin yhteisötavarat on tarkoitus viedä yhteisön tullialueelta eikä jälleenvienti-ilmoitusta edellytetä, niistä on tehtävä viennin yleisilmoitus toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan 185 artiklan mukaisesti.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan riskianalyysin sekä tullitarkastusten asianmukaisen suorittamisen ja etenkin turvallisuuden kannalta tarpeelliset tiedot sisältävän viennin yleisilmoituksen yhteinen muoto ja siinä vaadittavat tiedot, tarvittaessa kansainvälisiä standardeja ja kauppatapoja noudattaen.

2. Viennin yleisilmoitus on tehtävä sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen. Kaupallisia, satama- tai kuljetustietoja voidaan käyttää, jos ne sisältävät viennin yleisilmoituksessa vaadittavat tiedot.

Tulliviranomaiset voivat poikkeustapauksissa hyväksyä paperilla tehtävät viennin yleisilmoitukset, edellyttäen, että niihin sovelletaan samaa riskinhallinnan tasoa kuin sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen tehtyihin viennin yleisilmoituksiin ja että vaatimukset, jotka koskevat tällaisten tietojen vaihtoa muiden tullitoimipaikkojen kanssa, voidaan täyttää.

3. Viennin yleisilmoituksen on velvollinen tekemään joku seuraavista henkilöistä:
 - a) henkilö, joka vie tavarat yhteisön tullialueelta tai ottaa vastatakseen niiden kuljetuksesta kyseiseltä alueelta;
 - b) viejä tai lähettäjä taikka muu henkilö, jonka nimissä tai lukuun a alakohdassa tarkoitettu henkilö toimii;
 - c) kuka tahansa henkilö, joka voi esittää kyseiset tavarat tai toimittaa ne esitettäväksi toimivaltaiselle tulliviranomaiselle.

191 artikla

Viennin yleisilmoituksen oikaiseminen

Viennin yleisilmoituksen tehneelle henkilölle on pyynnöstä annettava lupa oikaista yhtä tai useampaa ilmoituksessa olevaa tietoa ilmoituksen tekemisen jälkeen.

Oikaisu ei kuitenkaan ole mahdollista, jos jokin seuraavista toimista on suoritettu:

- a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet yleisilmoituksen tehneelle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;
- b) tulliviranomaiset ovat todenneet kyseiset tiedot virheellisiksi;
- c) tulliviranomaiset ovat jo antaneet luvan tavaroiden poissiirtämiseen.

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan toisen alakohdan c alakohdasta.

3 LUKU

VAPAUTUS TULLEISTA

192 artikla

Väliaikainen vienti

1. Yhteisötavarat voidaan viedä väliaikaisesti yhteisön tullialueelta ja vapauttaa tulleista jälleentuonnin yhteydessä.
2. Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdan täytäntöön panemiseksi.

193 artikla

Vapautus vientitulleista erityisten olosuhteiden vuoksi

Komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä tavarat on erityisten olosuhteiden vuoksi vapautettava vientitulleista viennin yhteydessä.

Toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä otetaan huomioon kansainväliset sopimukset, asianomaisen asema ja tavaroiden luonne.

IX OSASTO
TULLIKOODEKSIKOMITEA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

TULLIKOODEKSIKOMITEA

194 artikla

Muut täytäntöönpanotoimenpiteet

Tässä koodeksissa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden lisäksi komissio toteuttaa 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joissa vahvistetaan:

- a) jäsenvaltioiden tullijärjestelmien yhteentoimivuutta koskevat säännöt ja normit, joiden tarkoituksena on tehostaa yhteistyötä tulliviranomaisten keskinäisen ja tulliviranomaisten ja taloudellisten toimijoiden välisen sähköisen tietojenvaihdon avulla;
- b) missä tapauksissa ja millä edellytyksillä komissio voi tehdä päätöksiä, joissa kehoitetaan jäsenvaltioita kumoamaan tai muuttamaan päätös;
- c) mahdolliset muut täytäntöönpanotoimenpiteet, jos se on tarpeen, mukaan lukien tapauksissa, joissa yhteisö hyväksyy kansainvälisiin sopimuksiin liittyviä sitoumuksia ja velvoitteita, jotka edellyttävät koodeksin säännösten mukauttamista.

195 artikla

Selitykset ja ohjeet

Komissio vahvistaa 196 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

- a) tätä koodeksia, sen soveltamissäännöksiä ja 42 artiklassa tarkoitettuja alkuperäsääntöjä koskevat selitykset;
- b) tämän koodeksin säännösten ja muun tullilainsäädännön tulkintaa yhteisössä koskevat ohjeet.

196 artikla

Komitea

- 1. Komissiota avustaa tullikodeksikomitea, jäljempänä 'komitea'.
- 2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

197 artikla

Muut asiat

Komitea voi tarkastella kaikkia tätä koodeksia tai sen täytäntöön panemiseksi toteutettuja toimenpiteitä koskevia asioita, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko komission aloitteesta tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä. Kyse voi olla erityisesti seuraavista asioista:

- a) tullilainsäädännön soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvat ongelmat;
- b) tullilainsäädäntöä käsitteleviin kansainvälisiin sopimuksiin perustuvissa komiteoissa, työryhmissä ja paneeleissa vahvistettavat yhteisön kannat.

2 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

198 artikla

Säädösten kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 918/83, (ETY) N:o 3925/91, (ETY) N:o 2913/92, (EY) N:o 82/2001 ja (EY) N:o 1207/2001.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

199 artikla

Tulliseuraamuksia koskevat kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään [kahden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] 22 artiklan mukaisesti käyttöön otetuista voimassa olevista kansallisista säännöksistä, ja niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä myös mahdollisista niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.
2. Jäsenvaltioiden on kunkin kalenterivuoden loppuun mennessä lähetettävä komissiolle 22 artiklan soveltamista koskeva kertomus, joka sisältää komission pyytämät tiedot.

200 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

LIITE

Vastaavuustaulukko 1: uusi asetus > asetus (ETY) N:o 2913/92			
Uusi artikla	Asetuksen (ETY) N:o 2913/92 artiklat	Uusi artikla	Asetus (ETY) N:o 2913/92
1	uusi	47	uusi
2	2	48	uusi
3	3	49	201
4	1, 4	50	216
5	uusi + 15	51	202, 203, 204 (osaksi), 206
6	uusi	52	143(2), 144 (osaksi), 208
7	uusi	53	209
8	11	54	210, 211
9	14+ 199 SovA	55	212
10	uusi	56	213
11	5 (1)(2)&(3)	57	121, 122, 144 (osaksi), 214
12	5(4)	58	112, 121, 122, 135, 136, 144 (osaksi), 178
13	uusi	59	uusi
14	5 a (1)	60	215(1)(2)&(4)
15	5 a (2)	61	189, 191
16	5 a (2)	62	192(1)
17	6, 7, 10 (osaksi)	63	190, 192(2)
18	250 (osaksi)	64	193, 194, 197
19	8	65	196
20	9	66	195
21	12	67	94 (1–4)
22	uusi	68	94(5)(6)(7)
23	246	69	198
24	243	70	199
25	244	71	215(3), 217
26	245	72	221(1)&(2)
27	13	73	221(3)&(4)
28	uusi	74	217, 220(2)(a)&(c),
29	78 (osaksi)	75	218, 219(2) & 220(1)
30	asetus (ETY) N:o 3925/91	76	uusi
31	16	77	222
32	11(2)	78	223, 231
33	18, 35	79	224, 225, 226
34	17	80	227
35	19	81	228
36	20(1-5), 21	82	229, 230
37	20(6)	83	232, 214(3)
38	22	84	235, 241, 242
39	23, 24	85	237, 239, 240
40	26	86	236
41	uusi	87	238
42	27	88	220(2)(b), 236
43	28, 36	89	239
44	29, 32,36	90	uusi
45	30, 32(1)(e), 33	91	uusi
46	31	92	150(2), 204 (osaksi), 205, 206, 207, 212 a, 233, 234

Uusi artikla	Asetus 2913/92	Uusi artikla	Asetus 2913/92
93	36 a, 36 b (1)	147	90, 103
94	36 b (1-4),	148	91(3), 111
95	36 b (5)	149	109, 173(b)
96	36 c, 45	150	114 (osaksi), 115 (osaksi)
97	37, 42, 58(2)	151	92, 97, 98(3), 109(4), 115(2), 120, 131, 142(2), 146(2), 165
98	38(1-4)	152	91
99	38(5)	153	93, 163, 164
100	39	154	uusi
101	40, 41	155	95, 96
102	46, 47	156	93
103	48, 49, 58(1)	157	98, 166
104	50	158	101, 102
105	54	159	108, 110, 171
106	55	160	50, 51(2), 53
107	313 artikla SovA (osaksi)	161	51(1), 52
108	83	162	99, 110
109	164	163	106
110	59	164	167(1-3), 168(1)&(2)
111	60	165	167(4), 172
112	61, 77 (osaksi)	166	173
113	62, 76(1)(a), 77	167	169 (osaksi), 170
114	63, 67	168	169, 170 (osaksi)
115	64	169	175
116	65	170	177, 181
117	66	171	180
118	68, 250 (osaksi)	172	137, 139
119	69	173	140
120	70	174	141, 142
121	71, 250 (osaksi)	175	143(1)&(2)
122	72, 250 (osaksi)	176	82
123	73	177	119
124	74	178	130, 114 (osaksi)
125	76(1)&(4)	179	118
126	76(1)(c)	180	123
127	uusi	181	145, 146, 149, 150, 151, 153(2)
128	76(2)&(3)	182	152
129	uusi	183	154, 155, 156
130	81	184	154 (4), 157
131	56	185	182 a
132	57, 75, 78(3)	186	182 b, 182 c (osaksi), 161(4)&(5),
133	182 (osaksi)	187	161 (osaksi), 162, 183
134	uusi	188	161(1), (2)
135	79	189	182, 182 c (osaksi)
136	185(1)	190	182 c (osaksi), 182 d
137	185(2)	191	182 d (4)
138	186	192	uusi
139	187	193	184 + asetust (ETY) N:o 918/83
140	188	194	247, 248
141	184 + asetust (ETY) N:o 918/83	195	uusi
142	84	196	247 a, 248 a

143	85, 86, 87, 88, 94, 95, 100, 104, 116, 117, 132, 133, 138, 147, 148	197	249
144	uusi	198	251, 252
145	105, 106(3), 107, 176	199	253
146	89, 92	-	-

Vastaavuustaulukko 2: aiempi asetetus (ETY) N:o 2913/92 > uusi asetetus

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Uusi artikla	Asetus (ETY) N:o 2913/92	Uusi artikla
artikla 1	4	artikla 44	poistettu
2	2	45	96
3	3	46	102
4	4	47	102
5	11, 12	48	103
5 a	14, 15, 16	49	103
6	17	50	104, 160
7	17	51	160, 161
8	19	52	161
9	20	53	160
10	17	54	105
11	8, 32	55	106
12	21	56	131
13	27	57	103
14	9	58	97, 103
15	5	59	110
16	31	60	111
17	34	61	112
18	33	62	113
19	35	63	114
20	36, 37	64	115
21	36	65	116
22	38	66	117
23	39	67	114
24	39	68	118
25	poistettu	69	119
26	40	70	120
27	42	71	121
28	43	72	122
29	44	73	123
30	45	74	124
31	46	75	132
32	44, 45	76	113, 125, 126, 128
33	45	77	112, 113
34	47	78	29
35	33	79	135
36	44	80	poistettu
36 a	93	81	130
36 b	93, 94, 95	82	176
36 c	96	83	108
37	97	84	142
38	98, 99	85	143
39	100	86	143
40	101	87	143
41	101	88	143

42	97	89	146
43	poistettu	90	147

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Uusi artikla	Asetus (ETY) N:o 2913/92	Uusi artikla
artikla 91	148, 152	artikla 141	174
92	146, 151	142	174, 151
93	153, 156	143	53, 175
94	67, 68, 143	144	52, 57, 58
95	143, 155	145	181
96	155	146	151, 181
97	151	147	143
98	151, 157	148	143
99	162	149	181
100	143	150	181
101	158	151	181
102	158	152	92, 182
103	147	153	181
104	143	154	183, 184
105	145	155	183
106	145, 163	156	183
107	145	157	184
108	159	158	poistettu
109	149, 151	159	poistettu
110	159, 162	160	poistettu
111	148	161	186, 187, 188
112	58	162	187
113	poistettu	163	153
114	150, 178	164	109, 153
115	150, 151	165	151
116	143	166	157
117	143	167	164, 165
118	179	168	164
119	177	168 a	poistettu
120	151	169	167, 168
121	57, 58	170	167, 168
122	57, 58	171	159
123	180	172	165
124	poistettu	173	149, 166
125	poistettu	174	poistettu
126	poistettu	175	169
127	poistettu	176	145
128	poistettu	177	170
129	poistettu	178	58
130	178	179	poistettu
131	151	180	171
132	143	181	170
133	143	182	133, 189
134	poistettu	182 a	185
135	58	182 b	186
136	58	182 c	186, 189, 190
137	172	182 d	190, 191
138	143	183	187
139	172	184	141, 193
140	173	185	136, 137

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Uusi artikla	Asetus (ETY) N:o 2913/92	Uusi artikla
artikla 186	138	artikla 220	74, 75, 88
187	139	221	72, 73
188	140	222	77
189	61	223	78
190	63	224	79
191	61	225	79
192	62, 63	226	79
193	64	227	80
194	64	228	81
195	66	229	82
196	65	230	82
197	64	231	78
198	69	232	83
199	70	233	92
200	poistettu	235	84
201	49	236	86, 88
202	51	237	85
203	51	238	87
204	51, 92	239	85, 89
205	92	240	85
206	51, 92	241	84
207	92	242	84
208	52	243	24
209	53	244	25
210	54	245	26
211	54	246	23
212	55	247	194
212 a	92	247 a	196
213	56	248	194
214	57, 83	248 a	196
215	60, 71	249	197
216	50	250	18, 118, 121, 122
217	74	251	198
218	75	252	198
219	75	253	199

Vastaavuustaulukko 3: kumottu asetus > uusi asetus

Aiempi asetus	Uusi artikla
(ETY) N:o 918/83	141 & 193 artikla
(ETY) N:o 3925/91,	30 artikla
(EY) N:o 82/2001	42 artikla
(EY) N:o 1207/2001	42 artikla

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

Politiikan ala(t): Verotus ja tulliliitto

Toiminnan (toimintojen) alat: 1404 Tullipolitiikka

TOIMENPITEEN NIMI

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön tullikoodeksista

1. BUDJETTIKOHTA/-KOHDAT

1.1. Budjettikohdat (toimintamäärärahat sekä niihin liittyvät teknisen ja hallinnollisen avun määrärahat (entiset BA-budjettikohdat)) ja budjettinimikkeet:

- 140402 Tulli 2007 -ohjelma
- 14040X Tulli 2013 -ohjelma
- 140104X Tulli 2013 -ohjelma – hallintomenot
- Tulli 2013 -ohjelman lopullinen talousarviorakenne päätetään myöhemmin

1.2. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto:

- Oikeusperusta on voimassa 1.7.2007–31.12.2013
- Maksuja suoritetaan myös 31.12.2013 jälkeen

1.3. Budjettitiedot (*rivejä lisätään tarvittaessa*):

Budjetti-kohta	Menolaji		Uusi	EFTA osallistuu	Ehdokasmaat osallistuvat	Rahoitus-näkymien otsake
14014X	Ei-pakoll.	JM ¹⁹	KYLLÄ	EI	KYLLÄ	1a
1401040X	Ei-pakoll.	EI-JM ²⁰	KYLLÄ	EI	KYLLÄ	1a

¹⁹ Jaksotetut määrärahat.

²⁰ Jaksottamattomat määrärahat

2. YHTEENVETO RESURSSISTA

2.1. Taloudelliset resurssit

Tulli 2007 -ohjelmasta tehtyyn päätökseen liittyvä rahoitus selvitys kattaa ehdotuksen toimintakustannukset vuosina 2006 ja 2007.

Tulli 2013- ja Fiscalis 2013 -ohjelmista tehtyyn tiedonantoon liittyvä rahoitus selvitys kattaa ehdotuksen toimintakustannukset vuosina 2008–2013 edellyttäen että päätös yhteisön tullitoimintaa koskevasta toimintaohjelmasta (Tulli 2013) hyväksytään.

2.1.1. Yhteenveto maksusitoumusmäärärahoista (MSM) ja maksumäärärahoista (MM)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Menolaji	Kohdan nro		2007	2008	2009	2010	2011 ja myöh.	Yht.
----------	------------	--	------	------	------	------	---------------	------

Toimintakustannukset²¹

Maksusitoumusmäärärahat (MSM)	6.1	A	1,425	3,875	4,875	5,635	18,290	34,100
Maksumäärärahat (MM)		B	0,535	1,790	3,525	4,820	23,430	34,100

Viitemäärään sisältyvät hallintomenot^{22,23}

Tekninen ja hallinnollinen apu (EI-JM)	6.2.4	C	0	0,485	0,485	0,485	1,455	2,910
--	-------	---	---	-------	-------	-------	-------	-------

VIITEMÄÄRÄ YHTEENSÄ

Maksusitoumusmäärärahat		a+c	1,425	4,360	5,360	6,120	19,745	37,010
Maksumäärärahat		b+c	0,535	2,275	4,010	5,305	24,885	37,010

Hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään²⁴

Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot (EI-JM)	6.2.5	D	0,992	1,056	1,056	1,056	3,168	7,328
---	-------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

²¹ Menot, jotka eivät kuulu kyseisen osaston xx lukuun 14 01.

²² Menot, jotka otetaan osaston 14 momentille 14 01 04.

²³ Hallintomenoja koskevassa kohdassa ennakoidaan ohjelman mukaisten toimien mahdollinen laajentaminen. Budjettiluvut ovat käytettävissä vasta sen jälkeen, kun asiaa koskeva toteutettavuustutkimus on tehty vuonna 2006. Menot.

²⁴ Menot, jotka otetaan lukuun 14 01 muille momenteille kuin 14 01 04 tai 14 01 05.

Viitemäärään sisällyttämättömät hallintomenot lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EI-JM)	6.2.6	E	0,525	0,040	0,040	0,040	0,120	0,765
--	-------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Toimenpiteen alustavat rahoituskustannukset yhteensä

		2007	2008	2009	2010	2011 myöh.	ja Yht.
MSM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina	A+c+ d+e	2,942	5,456	6,456	7,216	23,033	45,103
MM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina	b+c+ d+e	2,052	3,371	5,106	6,401	28,173	45,103

Tiedot yhteisrahoituksesta

2.1.2. Yhteensopivuus rahoitussuunnitelman kanssa

x Ehdotus on nykyisen rahoitussuunnitelman mukainen.

Tämä asetus vastaa vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymiä koskevia komission ehdotuksia KOM(2004) 101 lopullinen (10.2.2004) ja KOM(2004) 487 lopullinen (14.7.2004). Se kuuluu otsakkeeseen 1a - Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky.

2.1.3. Vaikutukset tuloihin

x Ehdotuksella ei ole suoraa vaikutusta tuloihin, vaikka on mahdollista, että se vähentää petosten vaaraa ja näin ollen lisää omien varojen kantamista.

2.2. Henkilöresurssit kokoaikaiseksi muutettuna (sisältää virkamiehet sekä väliaikaisen ja ulkopuolisen henkilöstön) – katso erittely kohdassa 6.2.1

Vuositarve	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Henkilöstön määrä yhteensä	13	14	14	14	14	14	14

3. OMINAISPIIRTEET JA TAVOITTEET

- 3.1. Tarve, johon ehdotuksella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Katso odotettujen vaikutusten ennakoarvioinnin 2 jakso.

- 3.2. Yhteisön osallistumisesta saatava lisäarvo, ehdotuksen johdonmukaisuus muiden rahoitusvälineiden kanssa sekä mahdolliset synergiaedut

Katso odotettujen vaikutusten ennakoarvioinnin 2 jakso.

- 3.3. Ehdotuksen tavoitteet ja odotetut tulokset sekä näihin liittyvät indikaattorit toimintoperusteisessa johtamismallissa

Tavoitteet ja odotetut tulokset

Tavoitteena on antaa asetus, jolla tulliliittoa koskevaa lainsäädäntö saatetaan ajan tasalle ja yhdenmukaistetaan. Tämä tehostaa tullimenettelyjä.

Indikaattorit

- Tullihallintojen ja taloudellisten toimijoiden tyytyväisyyden aste.

- 3.4. Toteutustapa (alustava)

Katso odotettujen vaikutusten ennakoarvioinnin 6.1 jakso.

4. SEURANTA JA ARVIOINTI

- 4.1. Seurantamenettely

Tullikoodeksin uudistamista koskevan ehdotuksen mukaisesti toteutettavia toimia (tulosten mittaaminen mukaan luettuna) seurataan osana Tulli 2007- ja Tulli 2013 -ohjelmia.

Hallintoviranomaisten on lähetettävä komissiolle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta seurantareportit voidaan laatia mahdollisimman tehokkaasti.

- 4.2. Kuinka tuloksia ja vaikutuksia seurataan ja arvioidaan?

- 4.2.1. Ennakoarviointi

Katso odotettujen vaikutusten ennakoarviointi.

- 4.2.2. Väli-/jälkiarviointien perusteella toteutetut toimenpiteet (aikaisemmat kokemukset vastaavasta toiminnasta)

Tulli 2007 -ohjelman väliarviointia ei ole vielä saatu päätökseen (luultavasti vuoden 2005 lopussa). Tämän arvioinnin tullikoodeksia koskevat tulokset tullaan kuitenkin ottamaan huomioon sähköistä tullistrategiaa täytäntöönpannassa, ja ne arvioidaan Tulli 2013 -ohjelmaa koskevan arvioinnin yhteydessä. Myös tullikoodeksin edellisestä muutoksesta (turvallisuuskysymyksiä koskevat muutokset) tehdyn

arvioinnin tulokset tullaan ottamaan huomioon. Lisäksi tullipoliittisen ryhmän kokouksissa säädellään täytäntöönpanoa ja otetaan huomioon aiemmin saadut kokemukset.

4.2.3. Tulevaa arviointia koskevat määräykset ja arviointien suorittamisvälit

Uudistettua tullikoodexia koskevien ehdotusten tulevat arvioinnit rahoitetaan ja yhdenmukaistetaan Tulli 2013 -ohjelman arviointien perusteella.

Näiden arviointien ehdot ja suorittamisvälit riippuvat Tulli 2013 -ohjelman arvioinneista.

5. PETOSTENTORJUNTA

Komission yksiköt tarkastavat tavanomaisia menettelyjä noudattaen ohjelman päätoimiin ehdotetut varat ennen niiden maksamista ottamalla huomioon sopimuksissa annetut sitoumukset sekä moitteettoman varainhoidon ja yleishallinnon periaatteet. Kaikissa komission ja edunsaajien välillä tehdyissä sopimuksissa määrätään petostentorjunnasta (valvonta, kertomukset jne.).

Edellä mainitut yhteistoimet (vaihto-ohjelmat, seminaarit, työryhmät jne.) rahoitetaan Tulli 2007 -ohjelman ja sitä seuraavan ohjelman yhteistoimiin varatuista määrärahoista. Viranomaisille myönnetään seuraavat korvaukset:

Osallistujamaat korvaavat virkamiestensä matka- ja elinkustannukset vahvistettujen ohjelmäsääntöjen mukaisesti. Tarvittavat määrät maksetaan ennakkona osallistujamaille toimenpiteen aikana ottaen huomioon, missä määrin niiden toteutus on edennyt. Osallistujamaiden on toimitettava yksityiskohtaiset todisteet kustannuksistaan ja niiden on säilytettävä kaikki asiakirjat mahdollista tarkastusta varten. Komission yksiköt tai asianomaisen valtuutuksen saaneet maat korvaavat matka- ja elinkustannukset ja seminaarien järjestelykustannukset suoraan muiden maiden virkamiehille ja ulkoisten tahojen edustajille. Kaikissa tällaisissa sopimuksissa on petostentorjuntaa koskevia määräyksiä (valvonta, kertomukset jne.).

Komission yksiköt tarkastavat tavanomaisia menettelyjä noudattaen ohjelman muihin toimiin ehdotetut varat ennen niiden maksamista ottamalla huomioon sopimuksissa annetut sitoumukset sekä moitteettoman varainhoidon ja yleishallinnon periaatteet. Kaikissa komission ja edunsaajien välillä tehdyissä sopimuksissa määrätään petostentorjunnasta (valvonta, kertomukset jne.).

Komission rahoituspalvelu tekee tarkastuskäyntejä jäsenvaltioissa varmistaakseen, että ohjelman hallinnoinnissa noudatetaan varainhoitosääntöjä.

6. YKSITYISKOHTAINEN ERITTELY TARVITTAVISTA RESURSSISTA

6.1. Ehdotuksen tavoitteet ja niihin liittyvät rahoituskustannukset

Maksusitoumusmäärärahoina, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

(Sarakeessa ilmoitetaan tavoitteet, toiminta ja tuotokset)	Tuotoksen tyyppi	Keskim. kustannukset	2007		2008		2009		2010		Vuosi 2011 ja myöh. vuodet		YHTEENSÄ	
			Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.
TOIMINTA-TAVOITE 1 [1] Uudistettu tullikodeksi														
Toimi 1 Yhteistoimet														
- Yhteistoimet				0,325		0,375		0,375		0,385		1,165		2,625
TOIMINTA-TAVOITE 1 [1] Uudistettu tullikodeksi														
Toimi 2: Uudistettu tullikodeksi														
Tuotos 1	Tietotekniikkaa koskeva sopimus			0,600		3,000		3,750		4,500		14,875		26,725
Toimi 3: CNN/CSI														
- Tuotos 1	Tietotekniikkaa koskeva sopimus			0,500		0,500		0,750		0,750		2,250		4,750
TOIMINTA-TAVOITE n ¹														
Välisumma tav. n														
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ				1,425		3,875		4,875		5,635		18,290		34,100

6.2. Hallintomenot

Henkilöstö- ja hallintoresurssien tarve katetaan hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahaajaottelussa myönnetystä osuudesta. Toimia ja virkoja jaettaessa olisi otettava huomioon uusien rahoitusnäkymien perusteella mahdollisesti tapahtuva toimien ja virkojen siirto osastojen välillä.

6.2.1. Henkilöstön määrä ja jakautuminen

Laji		Toiminnan hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö (toimien ja/tai virkojen määrä kokoajaksi muutettuna)				
		Vuosi 2007	Vuosi 2008	Vuosi 2009	Vuosi 2010	Vuodet 2011–2013
Virka- miehet tai väliaikai- set toimihen- kilöt ²⁵ (14 0101)	A*/AD	4	4	4	4	4
	B*, C*/AST	4	4	4	4	4
Momentilta rahoitettava henkilöstö ²⁶	14 01 02	2	3	3	3	3
Momenteilta 14 01 04/05 rahoitettava henkilöstö ²⁷	muu	3	3	3	3	3
YHTEENSÄ		13	14	14	14	14

6.2.2. Toimintaan liittyvien tehtävien kuvaus

Verotuksen ja tulliliiton pääosaston tullipolitiikkaa käsittelevän linjan toimivaltaiset yksiköt toteuttavat lainsäädännölliset ja menettelyihin liittyvät toimet. Henkilökuntaa on lisättävä tullikoodeksin soveltamissäännösten luonnostelemiseksi ja valmisteluasiakirjojen laatimiseksi komiteoille ja työryhmille. Myös asianomaisten menettelyjen asiantuntijoita tarvitaan lainsäädännön muutosten (sähköistä tullausta koskevassa ehdotuksessa esitettyjen muutosten lisäksi) vuoksi kehitettävien tai muutettavien tietoteknisten järjestelmien toimintaohjeiden laatimiseksi.

Verotuksen ja tulliliiton pääosaston tietotekniikkaa käsittelevän yksikön resursseja lisätään asteittain uusien toimintojen, kuten keskitetyn tullauksen, käyttöön ottamiseksi. Ehdotettujen muutosten vuoksi on myös annettava koulutusta ja

²⁵ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

²⁶ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

²⁷ Kyseisen henkilöstön kustannukset sisältyvät viitemäärään.

tarjottava tietoja asiantuntijoille ja suurelle yleisölle. Komission on myös varmistettava, että toimet ovat yhdenmukaisia sähköisiä viranomaispalveluita koskevan aloitteen, eEurope-aloitteen sekä kansainvälisten elinten järjestelmien, viestien ja yleisten tietojen välisen yhteentoimivuuden parantamiseksi toteuttamien toimien kanssa. Jotta sähköiset ilmoitukset olisivat mahdollisia kaikissa tuoteluokissa, lisähenkilöstöä tarvitaan myös varmistamaan, että yhteistyötä tehdään muiden alojen (maatalous, rajavaltio, kansanterveys jne.) kanssa, jolloin toimivaltaa käytetään usein eri tasoilla (EU, jäsenvaltio, alue).

Virkoja olisi lisättävä seuraavasti:

	2006	2007	2008
A*	1	1	0
B* /C*	1	1	0
Kansalliset asiantuntijat	1	1	1
Asiantuntijat	0	3	0

6.2.3. Henkilöresurssien lähteet (henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö)

- x Tällä hetkellä ohjelman hallinnointiin kohdennetut virat korvataan tai niitä laajennetaan. Tähän tehtävään tällä hetkellä kohdennetuista viroista neljä jätetään tätä tarkoitusta varten.
- x Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä vuonna 2006 koskevassa menettelyssä jo myönnetty virat ja/tai toimet: 2 virkaa
- x Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä seuraavassa menettelyssä pyydetty virat ja/tai toimet: 2 virkaa
- ☐ Hallinnoinnista vastaavan henkilöstön nykyisten virkojen ja/tai toimien uudelleenjärjestely (henkilöstön sisäinen uudelleenjärjestely)
- ☐ Vuodeksi n tarvittavat virat ja/tai toimet, jotka eivät sisälly vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvään, kyseistä vuotta koskevaan menettelyyn

6.2.4. Muut viitemäärään sisältyvät hallintomenot (14 01 04/05 – hallintomenot)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta (numero ja nimi)	2007	2008	2009	2010	Vuosi 2011 ja myöh.	YHTEENSÄ
Tekninen ja hallinnollinen apu (henkilöstökust. mukaan luettuina)						

Toimeenpanovirastot ²⁸	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Muu tekninen ja hallinnollinen apu						
- sisäinen	0	0.485	0.485	0.485	1.455	2.910
- ulkoinen	-	-	-	-	-	-
Tekninen ja hallinnollinen apu yhteensä	0	0.485	0.485	0.485	1.455	2.910

6.2.5. Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Laji	2007	2008	2009	2010	Vuosi 2011 ja myöh.	YHTEENSÄ
Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt (14 01 01)	0,864	0,864	0,864	0,864	2,592	6,048
Momentilta 14 01 02 rahoitettava henkilöstö (ylim. toimihlöt, kans. asiantuntijat, sopimussuhteinen hlöstö jne.) (budjettikohta ilmoitettava)	0,128	0,192	0,192	0,192	0,576	1,280
Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot yhteensä (EIVÄT sisälly viitemäärään)	0,992	1,056	1,056	1,056	3,168	7,328

Laskelma – ***virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt***

Tarvittaessa viitataan kohtaan 6.2.1

108 000 euroa/vuosi virkamiestä tai väliaikaista toimihenkilöä kohden

Laskelma – ***momentilta 14 01 02 rahoitettava henkilöstö***

Tarvittaessa viitataan kohtaan 6.2.1

64 000 euroa/vuosi momentilta 14 01 02 rahoitettua henkilöstöä kohden

Laskelma – ***momenteilta 14 01 04/05 rahoitettava henkilöstö***

²⁸

Tässä olisi viitattava asianomaisia toimeenpanovirastoja koskeviin rahoitus selvityksiin.

Tarvittaessa viitataan kohtaan 6.2.1

161 700 euroa/vuosi momenteilta 14 01 04/05 ja 14 01 02 01 rahoitettua henkilöstöä kohden

6.2.6. Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2007	2008	2009	2010	2011– 2013	YHTEE NSÄ
14 01 02 11 01 – Virkamatkat	0,040	0,040	0,040	0,040	0,120	0,280
14 01 02 11 02 – Konferenssit ja kokoukset	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 11 03 – Komiteoiden kokoukset ²⁹	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 11 04 – Selvitykset ja kuulemiset						
14 01 02 11 05 – Tietojärjestelmät						
2. Muut hallintomenot yhteensä (14 01 02 11)	0,040	0,040	0,040	0,040	0,120	0,280
3. Muut hallintomenojen kaltaiset menot (14 01 02 01)	0,485	0	0	0	0	0,485
Hallintomenot yhteensä lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EIVÄT sisälly viitemäärään)	0,525	0,040	0,040	0,040	0,120	0,765

Laskelma – Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

1 000 euroa/virkamatka

²⁹

Ilmoitetaan, millaisesta komiteasta on kysymys ja mihin ryhmään se kuuluu.